

60 VUOTTA VAPAAEHTOISTA MAANPUOLUSTUSTYÖTÄ

MAANPUOLUSTAJA

Maanpuolustuskieltojen jäsenlehti • 1/2023

**Maanpuolustuskiertalaiselle
kestotilaus vain 55 €/12 kk**

Soita kestopilaus:
(03) 4246 5334

Voit tilata myös sähköpostitse:
tilaajapalvelu@atex.com

**TILAA NYT
SUOMEN SOTILAS**

www.facebook.com/suomensotilas
www.suomensotilas.fi

Tarjous voimassa
31.5.2023 asti

Yhdistää – Tukee – Vaikuttaa

Liitto on jäsenkiltojen tukija ja edunvalvoja

Ennen toista maailmansotaa suurin osa vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä tehtiin suojeluskunnissa ja Lotta Svärd -järjestössä. Sodan jälkeen oli tilausta kiltatoiminnalle ja 1950-luvun lopussa kiltojen perustaminen lisääntyikin nopeasti. 1960-luvun alkupuolella syntyneessä kiltaliikkeessä olivat mukana aiemmin aktiivisesti suojeluskunnissa ja aseveliyhdistyksissä toimineet henkilöt. Maanpuolustuskiltojen ja kiltatoiminnan syntyyn vaikuttaneita taustatekijöitä oli useita, mutta yksi keskeisimmistä oli Maanpuolustustahto.

Järjestäytymisen malleja saatiin muun muassa pohjoismaista, joissa kiltatoiminnan juuret olivat jo 1800- ja 1900-luvun taitteesta. Joukko-osasto- ja aselajikiltojen määrän kasvaessa nopeasti heräsi ajatus yhteisen johtoportaan perustamisesta. Ajatusta kannatettiin laajasti niin killoissa kuin Pääesikunnassakin. Helmikuussa 1963 Upseeriliiton koolle kutsuman neuvottelutilaisuuden jälkeen asiat etenivät nopeasti ja Joukko-osastokiltojen Neuvottelukunnan perustamiskokous pidettiin Katajanokan upseerikerholla 24.4.1963.

Perustamistaan alkaen on Maanpuolustuskiltojen liiton tehtävä on ollut selvä. Tehtävä oli alussa tukea joukko-osastokiltojen niiden vaaliessa maanpuolustushenkeä sekä niiden piiriin kuuluvien historiallisia perinteitä toimien samalla yhdyssiteenä paikallisen väestön kanssa ja tukemalla varusmiesten viihtyisyyttä sekä avustaa vaikeuksiin joutuneita veteraaneja. Taloudellinen tuki killoille oli merkittä-

KUVA: HENRY SIKKANDER

**”60-vuotias liitto
tuntee historiansa,
elää vahvasti
ajassa ja katsoo
kehittävällä otteella
tulevaisuuteen.”**

vää, aivan kuten suurelle yleisölle suunnatut valtakunnalliset kiltajuhlat näkyvyyden saavuttamiseksi.

Ajatus kaikille avoimesta iästä, sukupuolesta ja sotilasarvosta riippumatta suunnatusta vapaaehtoisesta maanpuolustustyöstä ja maanpuolustustietoisuuden lisäämisestä oli ja on edelleen kantava ajatus liiton toiminnassa. Liitto luo, ylläpitää ja kehittää toimintaedellytyksiä sekä tarjoaa palveluja jäsenkilloilleen.

Jäsenkilloilla on itsenäinen liikumavapaus oman toiminnan järjestämisessä. Se näkyy kiltojen toiminnan monimuotoisuutena. Killat ovat joukko-osasto-, aselaji-, perinne- tai muiden teemojen ympärille muodostuneita kiltoja. Suurin voimavara kokonaisturvallisuuden ja maanpuolustuksen näkökulmasta piilee kiltojen jäsenissä, joiden osaaminen ja ymmärrys kokonaismaanpuolustuksesta on omiaan lisäämään turvallisuuden tunnetta kansalaisten keskuudessa. Tätä osaamista on tällä hetkellä lähes 80 killassa ja niiden noin 12 000 jäsenellä.

Maanpuolustuksen kentässä liitto ei ole yksinäinen toimija, vaan on yhteistyöhakuinen kiltojen edunvalvoja ja tukija niin vapaaehtoisen maanpuolustuksen eri neuvottelupöydissä kuin taloudellisesti. Vapaaehtoisessa maanpuolustuskoulutuksessa ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä liitto osallistuu aktiivisesti koulutuksen kehittämiseen ja kannustaa jäseniään osallistumaan koulutukseen. Monipuoliset koulutustapahtumat tarjoavat osaamisen kehittämisen mahdollisuuksia killoille ja niiden henkilöjäsenille.

Helsingissä, Katajanokan kasinolla 22.4.2023

Ari Pakarinen
Toiminnanjohtaja

s. 52

Lauri Skyttä
Nuorin Mannerheim-
ristin ritari

s. 16

60-vuotias Ratsumieskilta

MPKL 60 vuotta.

Liitto juhlisti 60-vuotispäivää Katajanokan kasinolla samaisessa paikassa, jossa se perustettiin 60 vuotta sitten 24.2.1963.

s. 8

s. 43

**Suojeluosaamista
reserviläisille**

s. 6

**Mittava ura
maanpuolustustyössä**

Maanpuolustaja

Maanpuolustuskiltojen liitto
ry:n jäsenlehti
www.mpkl.fi

Toimitus

MPKL ry, Döbelninkatu 2,
00260 Helsinki
www.mpkl.fi

**Jäsenmaksu- ja
jäsenrekisteriasiat**

Anna Mutanen
p. (09) 4056 2010 (klo 10-14)
jasenasiat@mpkl.fi

Vastaava päätoimittaja

Anu Johansson

Kustantaja

Kustannus Oy Suomen Mies
Döbelninkatu 2
00260 Helsinki
010 423 8380
www.suomensotilas.fi

Kannen kuva

Puolustusvoimat

**Osasto
Ramsö
Tuki ry**
Merellistä
iskukykyä
kehittämässä
s. 50

MAANPUOLUSTAJA

MAANPUOLUSTUSKILTOJEN JÄSENLEHTI

Sisällys

- 6 Liiton vahvuutena tasapuolisuus ja oikeudenmukaisuus
- 8 Lämminhenkinen ja rento juhlavastaanotto
- 11 Liittokokouksessa palkittiin kiltoja ja toimijoita
- 16 60-vuotias Ratsumieskilta
- 20 Autojoukkojen Helsingin kilta ry
- 22 Jääkäريلippu liehui ja Jääkärimarssi kajahti Vaasassa
- 26 Kymenlaakson rannikon vahva sotahistoria eväänä elämyksiin
- 28 Pirkka-Hämeen pioneerikilta pisti Teiskonhovin remonttiin
- 30 Pirkka-Hämeen Pioneerikilta
- 32 Muuttuva kilta
- 34 Päijät-Hämeen viestikillan alkutaival
- 40 Pirkanmaan viestikilta
- 43 Suojeluosaamista reserviläisille
- 49 In memoriam Erkki Inkinen
- 50 Osasto Ramsö Tuku ry – Merellistä iskukykyä kehittämässä
- 52 Nuorin Mannerheim-ristin ritari – Lauri Skyttä
- 57 Sierra10 ry
- 58 Pohjan Pioneerikilta
- 66 Arto Pekkala – kiltaveli, sotakamreeri
- 70 Suomenlahden Laivastokilta – Laivastohenkistä kiltatoimintaa
- 71 Neljännesvuosisata merellistä reserviläistoimintaa
- 72 50 vuotta tutkatietämyksen ja -perinteen vaalimista
- 74 Talvisodan päättymisen muistojuhla Tuusulassa
- 75 Turvakurssin Kilta toiminut 30 vuotta
- 77 Vapaaehtoistoiminta – Haaste vai voimavara

**Maanpuolustuskiltojen
liiton jäsentarvikkeet**

s. 38

Mittava ura maanpuolustustyössä Liiton vahvuutena tasapuolisuus ja oikeudenmukaisuus

Puolustusvoimien ura ei tarjonnut Henry Siikanderille näköaloja samalla tavalla kuin järjestö- ja kiltatyö. Järjestösihteerin tehtävästä alkanut pesti kesti lähes 36 vuotta.

Siikander valmistui opinnoista ja tuli Puolustusvoimien virkaan tammikuussa 1983 Päälystöpiston I-jakson jälkeen. Palvelus Merivoimien esikunnassa johdatti hänet jatko-opintoihin henkilöstölle Päälystöpiston II-jaksolle Esikuntakouluun.

– Minulla oli tuossa vaiheessa vuonna 1986 jo tietyllä tavalla haku päällä, ja tutkin mahdollisuutta työskennellä muualla kuin Puolustusvoimissa. Uranäkymät olivat huonot ja ansiot kohtuullisen pienet esikuntatyössä. Toisaalta esikuntatyöskentely loi pohjan vahvalle käytännön osaamiselle ja rutiineille hallinnossa.

Helsingin Sanomien työpaikkailmoituksista Maanpuolustuskiltojen liiton järjestösihteerin tehtävä soitti kelloa, ja henkilöstökoulutettuna **Siikander** koki osaamisensa olevan tehtävään varsin sopiva.

– Haku päälle ja kilvoittelin paikasta 31 muun hakijan kanssa. Valinta kohdistui minuun, mistä olen tyytyväinen. Työnantaja sai sitoutuneen työmiehen palvelukseensa, kun hyp-

päsin mukaan järjestötyöhön helmikuussa 1987.

Uusi työympäristö ja keskusteluvampi työilmapiiri liitossa olivat Siikanderille mieleen heti alusta alkaen.

– Toiminnanjohtaja **Jarmo Merisen** kanssa käytiin hyviä keskusteluja ja vietiin asioita eteenpäin yhteistyössä.

Järjestösihteerin ja kaikki liiton työt tehtiin sananmukaisesti käsin tuohon aikaan. Tietokoneita ei ollut ja asiakirjat syntyivät sähkökirjoituskoneella. Liiton tiedotteet, jotka tunnettiin silloin Yhteiskirjeinä, koottiin monistamalla ne eri yrityksissä. Monistukset saatiin lahjoituksina.

– Käsityötä siis konseptista postitukseen asti.

Siikander näki tietotekniikan mahdollisuudet toimistotyöskentelyssä jo varhain.

– Onneksi pikkuhiljaa alkoivat puheet siirtymisestä tietokoneaikaan. Ensimmäinen tietokone ja tulostin saatiin lahjoituksena liittoon tammikuussa 1988.

– Innostuin tietokoneesta todella paljon huomattuani, mitä kaikkea sil-

lä voi tehdä. Pari vuotta myöhemmin saimme lahjoituksena 286-prosessorilla varustetun koneen. Toimiston tietotekniikka ja sen kehittäminen oli minun vastuullani, kertoo Siikander.

Liiton toimistolla työskenteli tuolloin kolme henkeä: toiminnanjohtaja, järjestösihteeriksi ja tiedotussihteeriksi.

Siikander korostaa liiton antaman tuen ja palvelun merkitystä jäsenkilloille.

– Tukea edustivat muun muassa 1989 alkaneet järjestöjohtamisen koulutustilaisuudet. Killoille opetettiin yhdistyksen toiminnan käytännön pyörittämistä. Oli tarvetta saada kyllä samalla viivalle, jotta liitosta voitiin kerätä esimerkiksi tietoa kiltojen toiminnasta ja toimihenkilöistä. Myös taloudellinen tuki toimintaan oli tärkeää.

Maanpuolustuskiltojen liitto tarjosi myös nousujohteisuutta tehtävissä ja työuralle. Siikander siirtyi järjestöpäällikön tehtävään vuonna 1994 ja vt. toiminnanjohtajaksi vuoden 2006 elokuussa sekä edelleen toiminnanjohtajaksi 1.1.2007.

– Jarmo Merinen jäi eläkkeelle kesäkuun alussa 2006, ja hänen seu-

Olen kokenut kiltojen ja kiltapiirien tasavertaisen ja oikeudenmukaisen tukemisen olleen liiton toiminnan johtoajatus, sanoo Siikander.

raajakseen valittu henkilö aloitti sitä ennen puolipäiväisenä toiminnanjohtajana. Hän kuitenkin lopetti jo kesäkuun lopussa, ja vastuu liiton toiminoista siirtyi minulle.

– Siitä alkoi pitkä ja mielenkiintoinen työelämävaihe, joka oli vivahderikasta aikaa myös liiton toiminnan näkökulmasta. Välillä olin liiton toimistossa kolmisen vuotta yksin. Se oli raskasta aikaa, mutta siitäkin selvitettiin.

Taloudellinen tilanne on vaatinut aina ponnisteluja, mutta onneksi apuun ovat tulleet eri tahojen apurahat toiminnan tukemiseksi. Esi-

merkinä mainittakoon Ikämiessuojeluskunnan säätiön vuosittaiset koulutukseen tarkoitetut apurahat, jotka olivat osaltaan merkittävä tuki toiminnalle ja sen kehittämiseksi, toteaa Siikander.

Hän kertoo, että liiton ideologia olla kaikkien kansalaisten maanpuolustusjärjestö ikään, sukupuoleen ja sotilasarvoon katsomatta on miellyttänyt häntä aina. Oman aselajinsa kiltaan hän liittyi jo Puolustusvoimien palveluksessa ollessaan.

– Kynnys tulla mukaan on oltava matala, jotta kaikki löytäisivät oman tapansa osallistua vapaaehtoiseen

maanpuolustustyöhön ja kehittää tietoutta sekä osaamistaan maanpuolustusasioissa. Olen tavannut työssä vuosien saatossa todella monia aktiivisia kiltojen toimihenkilöitä, jotka tekevät vapaaehtoista maanpuolustustyötä suurella sydämellä. Siitä suuri kiitos heille. Ilman vapaaehtoisia toimijoita ei liittoakaan olisi.

Siikanderin eläkepäivät kuluvat kuntosalilla, vertaisopastajana tietokone- ja puhelinasioissa sekä yhdistystoiminnassa. Vierivä kivi ei samaloidu!

■ Reserviläisliiton puheenjohtaja Kari Salminen ja toiminnanjohtaja Minna Nenonen tervehdysvuorossa.

■ Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti Pasi Välimäki ja henkilöstöpäällikkö kenraalimajuri Rami Saari vaihtoivat ajatuksia juhluvieraiden kanssa.

Maanpuolustuskiltojen liitto juhlisti 60-vuotispäivää Katajanokan kasinolla samaisessa paikassa, jossa se perustettiin 60 vuotta sitten 24.2.1963. Juhla kokosi paikalle kutsuvieraita yhteistyökumppaneiden piiristä ja liiton jäsenkilloista.

TEKSTI: ARI PAKARINEN

KUVAT: PAAVO MIKKONEN JA ARI PAKARINEN

Lämminhenkinen ja rento juhlavastaanotto

Juhlavastaanotto vietettiin kakkubuffetin merkeissä ja vastaanotolle oli kutsuttu liiton omaa väkeä, yhteistyökumppaneita niin puolustusvoimista kuin maanpuolustustalon järjestöistä.

Tarkoituksena oli viettää juhlallinen iltapäivä seurustellen ja maanpuolustuskuulumisia vaihdellen, joka varmasti myös toteutui.

Liitto oli saanut kutsuvieraiksi juhlaan pohjoismaisten veljesjärjestöjen edustajat **Johan O. Asmundvaagin** Norjasta, **Anders Emaunesonin** Ruotsista ja **Christian Arildsenin** Tanskasta. Heidän onnitelupuheenvuoroissaan korostettiin pitkään jatkunutta ja hyvää yh-

teistyötä pohjoismaisten järjestöjen kesken. Asmundvaag ja Arildsen toivat suomalaiset mukaan Nato-perheeseen ja samaan hengenvetoon he toivoivat myös Ruotsin pääsevän pikaisesti mukaan jäseneksi.

Juhlavastaanotolle osallistui myös puolustusvoimien edustajia. Kenraalikuttaa tilaisuudessa edustivat maavoimien komentaja kenraaliluutnantti **Pasi Välimäki** ja henkilöstöpäällikkö kenraalimajuri **Rami Saari** Pääesikunnasta. Kutsua olivat noudattaneet myös koulutus päällikkö eversti **Kari Pietiläinen** ja vapaaehtoisien maanpuolustuksen tarkastaja eversti **Jukka Nurmi**, joiden molempien rooli ja yhteistyö on ollut liiton ja jäsenkiltöjen kannalta aivan keskeistä.

■ Maanpuolustus-
kilttojen säätiön pu-
heenjohtaja Erkko
Kajander onnitte-
luvuorossa.

■ Ensimmäisten
joukossa liittoa on-
nitteli Seinäjoen
Sotilaspiirin Kil-
lasta Mikko Säätti,
joka luovutti liitolle
killan standaarin.

Juhlaan osallistui edustava joukko kiltojen puheenjohtajia ja maanpuolustustalolta eri järjestöistä oli vahva edustus juhlistamassa liiton 60-vuotisjuhlaa. Yhteistyö on järjestöjen välillä tiivistä päivittäin, mutta tällä kertaa tavattiin juhlallisemmissa merkeissä.

Musiikista juhlavastaanotolla vastasi nuori pianisti **Laura Siivari**, joka soitti koko tilaisuuden ajan taustamusiikkia. Hän esitti yleisölle myös juhlallisena soolonumerona **Jean Sibeliuksen** *Finlandia-Hymnin*.

■ Eversti Kari Pietiläinen ja eversti Jukka Nurmi ovat keskeisiä yhteistyökumppaneita Pääesikunnassa.

■ Ohessa päivän MPKL:n hallituskokoonpano ja pohjoismaiset kiltapuheenjohtajat sekä Pauli Mikkola, entinen liiton puheenjohtaja.

Marko Patrakka jatkaa
liittohallituksen puheenjohtajana

Liittokokouksessa palkittiin kiltoja ja toimijoita

■ TEKSTI JA KUVAT: ARI PAKARINEN

Maanpuolustuskiltojen liiton liittokokous pidettiin Katajanokan kasinolla 22.4.2023. Liittokokouksessa käsiteltiin sääntömääräiset asiat, tehtiin henkilövalintoja sekä palkittiin vuoden kiltä ja vuoden kiltalaiset.

Katsaus vuoteen 2022

Puheenjohtaja **Marko Patrakka** avasi kokouksen ja piti samalla lyhyen tilannekatsauksen liiton ajan-kohtaisesta tilanteesta. Liittokokouksen puheenjohtajaksi valittiin **Paavo Mikkonen** (Kymenlaakson kiltapiiri ry), jonka johdolla kokous eteni sujuvasti.

Kokous käsitteli liiton 21-sivuisen vuosikertomuksen, joka antaa laajan kuvan liiton toiminnasta vuodelta 2022 ja liiton luottamushenkilöiden toiminnasta eri toimielimissä sekä liiton edunvalvonnan hoitamisesta.

Puheenjohtaja esitteli vuoden 2022 tilinpäätöksen. Hän muistutti liittokokousedustajille maksamattomien jäsenmäärien vaikutuksesta liiton talouteen. Killoilta toivotaan valppautta henkilöjäsenien jäsenmaksujen suorittamisessa.

Liittokokous käsitteli tilinpäätöksen ja tilintarkastajien lausunnon. Käsittelyn jälkeen liittohallitukselle ja muille tilivelvollisille myönnettiin vastuuvapaus.

Jäsenmaksut pysyvät entisinä

Liittokokouksen päätöksellä jäsenmaksujen suuruus kalenterivuonna 2024 pysyvät entisinä. Killan vuosijäsenen ja kannattajajäsenen maksu on 10,00 €. Killan ainais- ja kunniajäsenien jäsenmaksu, joka peritään killata ensimmäisen tilityksen yhteydessä, on edelleen 10,00 €. Killan perhejäsenen jäsenmaksu on 3,00 € ja sotiemme veraaneilta ei eriä jäsenmaksua.

Luottamushenkilöiden korvaukset hyväksyttiin esityksen mukaisesti. Liiton puheenjohtajiston kilometrikorvaus on 0,53 €/km ja muiden luottamushenkilöiden 0,30 €/km.

Henkilövalinnoissa yksimielisyyttä

Liiton puheenjohtajaksi seuraavalle kaudelle valittiin yksimielisesti Marko Patrakka. Esityksiä hänen valitsemiseksi tuli kahdeksalta killalta ja muita ehdokkaita ei ollut.

■ Varapuheenjohtajat Urpo Karjalainen (vas) ja Juha Mikkonen valittiin vuoden kiltalaisiksi 2023.

Vaalivaliokunnan puheenjohtaja **Matti Mikkonen** esitteli ehdotukset uusiksi liittovaltuuston jäseniksi. Liittovaltuustossa jatkavat: **Danska Harri** (Karjalan Prikaatin Kilta ry), **Kalinainen Janne** (Pohjan Pioneerikilta ry), **Kaskeala Matti** (Rannikkojääkärikilta ry), **Kaskelo Mikael** (Saaristomeren Merivartiokilta ry), **Kivimäki Jukka** (Uudenmaan Viestikilta ry), **Mattila Veikko** (Pohjois-Suomen Tykkimieskilta ry), **Mäki-Ventelä Timo** (Suomenlinnan Rannikkotykistökilta ry), **Norismaa Harri** (Karjalan Poikien Kilta ry), **Salo Raimo** (PST-Panssarintorjuntakilta ry) ja **Simpanen Esa** (Korian Pioneerikilta ry).

Vuoden 2023 kilta on Vaasan Sotilas- poliisikilta ry.

Uutena liittovaltuuston valittiin **Tapio Vuolle** (Porin Prikaatin Kilta ry) ja **Henry Siikander** (Suomenlahden Laivastokilta ry) valittiin liittohallitukseen siirtyneen **Lars Eklundin** paikalla tämän jäljellä olevaksi kaudeksi 04/2023-04/2024.

Vaaliovaliokuntaan valittiin jatkavina jäseninä Mikkonen Matti, (Karjalan Prikaatin Kilta ry), **Holma Sirpa**, (Suomenlinnan Rannikkotykistökilta ry) ja jatkavana varajäsenenä **Mikkonen Paa-vo** (Karjalan Prikaatin Kilta ry). Uudeksi jäseneksi vaalivaliokuntaan valittiin Henry Siikander (Suomenlahden Laivastokilta ry).

■ Juha Kivistö luovutti liittokokouksen päätteeksi Autojoukkojen Tampereen Kilta ry:n standaarin juhlivalle liitolle, jonka puheenjohtaja otti vastaan.

Aktiiviset killat ja toimijat palkittiin

Puheenjohtaja esitteli vuoden 2023 killan ja kunniamainintojen saajat. Vuoden killan valinnassa arvioidaan killan toimintaa toimintalomakkeiden perusteella. Vuoden 2023 kilta on Vaasan Sotilaspoliisikilta ry. Killan edustajia ei ollut paikalla ja palkintolautanen lähti Vaasaan kiltapiirin puheenjohtaja **Arja Rantasen** mukana. Vuoden 2023 kunniamaininnat saivat Seinäjoen Sotilaspiirin Kilta ry ja Sotilaspoliisieskadroona Lahden Kilta ry.

Vuoden kiltalaisia valittiin vuonna 2023 poikkeuksellisesti kaksi. Heidän toimintansa liitto-, piiri- ja paikallistason tehtävissä on ollut pitkäaikaista ja vai-

**Vuoden 2023
kunnia-
maininnat
saivat Seinäjoen
Sotilaspiirin
Kilta ry ja
Sotilaspoliisi-
eskadroona
Lahden Kilta ry.**

kuttavaa. Vuoden kiltalaiset ovat **Urpo Karjalainen** (Ratsumieskilta ry) ja **Juha Mikkonen** (Pohjois-Suomen Ilmatorjuntakilta ry).

– Molemmat valitut ovat tehtävissään toimineet liiton ja sen jäsenkiltojen edunvalvojina eri yhteisöissä, ja siten pitäneet liittoa esillä myönteisellä tavalla, luonnehti Patrakka.

Palkitsemistilaisuutta käytti hyväkseen Mikael Kaskelo, joka luovutti PST-Panssarintorjuntakillan ansioristin n:o 52 Matti Mikkoselle (Karjalan Prikaatin kilta ry) sekä **Juha Kivistö** (Aurojoukkojen Tampereen Kilta ry), joka luovutti juhlivalle liitolle killan pöytästandaarin.

Maanpuolustuskiltojen liitto ry – olemme olemassa kiltoja varten

1. *Maanpuolustaja*-lehti jäsenille, lehtietuus *Reserviläinen*- ja *Suomen Sotilas*-lehteen.
2. Mobiilisovelluksen jäsenedut Lompakko-sovelluksessa vain kiltajäsenille.
3. Taloudellinen tuki killoille: liitto jakaa koulutus- ja apurahoja hakemusten perusteella killoille. Maanpuolustuskiltojen säätiön taloudellinen tuki toiminta- ja apurahan tuen kautta.
4. Pohjoismaiden yhteistyö pohjoismaisten kiltojen kanssa, mm. Pohjoismaisilla Kiltapäivillä.
5. Jäsenet voivat osallistua MPK:n järjestämille turva-, valmius- ja erikoiskursseille.
6. Suhdetoiminta Puolustusvoimiin, rajalaitokseen ja puolustusministeriöön. Liitto tekee tiivistä yhteistyötä muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa.
7. Perinnetyön puitteissa veteraanien perinteen ylläpitäminen, aselajien ja joukko-osastojen perinteiden ylläpitäminen.
8. Jäsenrekisterin, jäsenlaskutuksen ja rekisterin kautta mahdollisuus sähköiseen kiltaviestintään. Liiton kautta on mahdollisuus luoda killalle verkko- eli kotisivut tukemaan omaa toimintaa.
9. Toimintaturvamaksu ammuntaa harrastavien kiltalaisten käyttöön.
10. Muut palvelut: kopiopalvelut, kokoustilojen varaus- ja käyttö Döbelninkadun toimitiloissa ja kiltaesineiden hankintaneuvonta.
11. Palkitsemiset, ansiomitalien, kiltaristien ja muiden huomionosoitusten hakeminen on mahdollista liiton kautta.

Maanpuolustuskiltojen liitto ry killat

- 21. Prikaatin Perinneyhdistys ry
- Arctic Snipers ry
- ATC Shooters ry
- Autojoukkojen Helsingin Kilta ry
- Autojoukkojen Tampereen Kilta ry
- Autojoukkokiltojen Liitto ry
- BEAR-15 Tactical
- Hakkapeliittayhdistys ry
- Helsingin Maanpuolustuskilta ry
- Helsingin Miinanraaajakilta ry
- Helsingin Sotilaspoliisikilta ry
- Historiskaföreningen Stella Polaris rf-HSP ry
- Iitin Asehistoriallinen yhdistys ry
- Ilmavoimien Kiltaliitto ry
- Ilmavoimien Kiltaliitto ry
- Ilmavoimien Kiltaliitto ry
- Ilmavoimien Kiltaliitto ry
- Ilmavoimien Kiltaliitto ry
- Ilmavoimien Kiltaliitto ry
- Ilmavoimien Kiltaliitto ry
- Itä-Uudenmaan Maanpuolustuskilta ry
- JR 56/60 Kilta ry
- Kaakkois-Suomen Viestikilta ry
- Kaartin Kilta ry
- Karjalan Poikien Kilta ry
- Karjalan Prikaatin Kilta ry
- Keski-suomalainen Huoltokilta ry
- Keski-Suomen Vääpelikilta ry
- Kriha Recce ry
- Kuopion Asevarikon Kilta ry
- Kymen Viestikilta ry
- Lahden Seudun Tykistökilta ry
- Laivaston Kilta ry
- Laivaston Sukeltajakilta ry
- Management Consultant Shooting Association ry (MCSA)
- Merenkurkun Kilta ry
- Merenkurkun Reserviläiset ry
- Miinanraaajakilta ry
- Mittamies- ja Topografikilta ry
- Osasto Lauri Törni Perinnekilta ry
- Osasto Ramsö tuki ry
- Oulun Sotilaspoliisikilta ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pioneeriaselajin Liitto ry
- Pirkkanmaan Jääkärikilta ry
- Pirkkanmaan Meripuolustuskilta ry
- Pirkkanmaan Viestikilta ry
- Pohjan Jääkärikilta ry
- Pohjan Viestikilta ry
- Pohjankankaan Tykistökilta ry
- Pohjanlahden Laivastokilta ry
- Pohjois-Karjalan Prikaatin Perinnekilta ry
- Pohjois-Pohjanmaan Ilmatorjuntakilta ry
- Pohjois-Pohjanmaan Maakuntajoukkojen Kilta ry
- Pohjois-Suomen Tykkimieskilta ry
- Porin prikaatin kilta ry
- PST-Panssarintorjuntakilta ry
- Päijät-Hämeen Maanpuolustuskilta ry
- Päijät-Hämeen Viestikilta ry
- Rakuunakilta ry
- Rannikkojääkärikilta ry
- Ratsumieskilta ry
- Ratsumieskilta ry
- Ratsumieskilta ry
- Ratsumieskilta ry
- Ratsumieskilta ry
- Ratsumieskilta ry
- Ratsumieskilta ry
- Reserviratsastajat ry
- Riihimäen seudun Tykistökilta ry
- Saaristomeren Merivartiokilta ry
- Satakunnan Tarkka-ampujat ry
- Savonlinnan Seudun Maanpuolustuskilta ry
- Seinäjoen Sotilaspiirin Kilta ry
- Sierra 10
- Sotilaspoliisi Eskadroona Lahden Kilta ry
- Suomenlahden Laivastokilta ry
- Suomenlahden Merivartiokilta ry
- Suomenlinnan Rannikkotykistökilta ry
- Sääkilta ry
- Tampereen Seudun Ratsuväen Kilta ry
- Turvakurssin Kilta ry
- Tutkamieskilta ry
- Uudenmaan Viestikilta ry
- Vaasan Sotilaspoliisikilta ry
- Varmistin ry
- Varsinais-Suomen Kiltasisaret ry
- Varsinais-Suomen Reserviläisampujien Kilta ry
- Varusmiestoimikuntien Kilta ry
- Österbottens försvarsgille-Pohjanmaan maanpuolustuskilta rf

■ Breitenfeldin päivän ratsastusnäytös Hennalan lippukentällä päättyi hurjaan atakkiin.

60-vuotias Ratsumieskilta

Perinteitä ja maanpuolustustyötä

Perimätiedon mukaan ajatus Ratsumieskillasta syntyi paluumatkalla Lahteen, kun joukko Hämeen ratsumiehiä oli ollut syksyllä 1961 juhlatilaisuudessa Lappeenrannassa.

■ TEKSTI: MATTI HILSKA, RATSUMIESKILTA RY, LAHDEN ESKADROONA RY

Siellä oli kuultu, että rakuunat olivat perustaneet oman killan. Talvella 1962 Hämeen Ratsujääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti **Mauno Roihan** kehoituksesta valittiin toimikunta suunnittelemaan killan perustamista entisten Karjalan Ratsujääkäriyrykmentin, Hämeen Ratsurykmentin sekä silloisen Hämeen Ratsujääkäripataljoonan ratsumiesten yhdyssiteeksi.

Seuraavana syksynä pataljoonan vuosipäivän jälkeisenä päivänä (8. syyskuuta) kokoontuikin Hennalan upseerikerholle noin 150 vanhaa ja

nuorta ratsumiestä perustamaan killaa. Sen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin kenraalimajuri evp. **Gustaf Ehrnrooth**, HRR:n jatkosodan aikainen komentaja.

Parina seuraavana vuotena toiminta laajeni huomattavasti, ja jo vuonna 1964 oli toiminnassa kuusi alaosastoa eri puolella eteläistä Suomea. Myöhemmin paikalliseskadroonia tuli vielä lisää.

Näyttävä alku toiminnalle

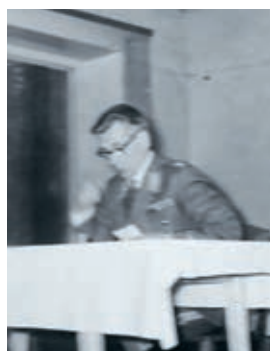
Nuoren killan ensimmäinen voimannäyte oli itsenäisen Suomen ratsu-

miesten 50-vuotisjuhla 1.-3. syyskuuta 1967 Lahdessa. Päivämäärä 1.9. periytyy vuodesta 1917, jolloin Saksassa Jääkäripataljoona 27:ään perustettiin ratsuosasto. Tapahtuma toteutettiin yhdessä Hämeen Ratsujääkäripataljoonan kanssa.

Juhlatapahtuma käynnistyi seppeleenlaskuilla Lahdessa, Lappeenrannassa sekä Tukholmassa. Viimeksi mainitussa paikassa seppele laskettiin HRR:n kunniapäällikön, kenraali **Ernst Linderin** haudalle.

Tapahtuman kohokohta oli paraati ja ratsumiesjuhla Radiomäen urheilukentällä. Ohimarssin otti vastaan Etelä-Suomen sotilasläänin komentaja kenraaliluutnantti **Paavo Ilmola**, ja kärjessä oli ratsain Karjalan Ratsujääkäriyrykmentin lippu vuodelta 1919. Se oli tuotu tilaisuuteen Sotamuseosta. Sen perässä marssi satamäärin entisiä ratsumiehiä viidessä oman ai-

■ Ratsumieskillan perustavan kokouksen kutsui koolle everstiluutnantti Mauno Roiha, yllä. Oikealla valmisteluprojektin vetäjä majuri Reino Vihtonen, kokouksen puheenjohtaja metsänhoitaja Osmo E. Helin ja ja sihteeri yliluutnantti Kauko Laakso.

KILLAN ARKISTO

■ Ilomantsin taistelujen muistopäivän osanottajia Palovaaran muistomerkeillä kesällä 2022.

kakautensa palvelusajan mukaisessa osastossa. Heitä seurasi koko HÄMR-JP jalan.

Päivä huipentui asemiesiltoihin varuskunnan kerhoilla ja ravintola Centrumissa. 2 ja 3. päivänä pidettiin vielä Hennalassa koulu- sekä esteratsastuskilpailut.

Monipuolista julkaisutoimintaa

Ratsumieskilta on vuosien saatossa ollut varsin aktiivinen erilaisissa julkaisutoiminnoissa. Vuonna 1970 alkoi ilmestyä killan ja pataljoonan yhteinen *Ratsumies*-lehti. Neljästi vuodessa ilmestynyt lehti toimi myös pataljoonan AUK:n kurssijulkaisuna. Ilmestymisvuosina 1970-1992 saatiin kansien väliin taltioitua merkittävä määrä ratsuväen perinteitä ja historiaa.

Työtä jatkettiin sen jälkeen Ratsuväen vuosikirjojen muodossa, ja niitä ilmestyi kaikkiaan viisi kappaletta. Viides oli vuonna 2012 ilmestynyt **Juha Erolan** toimittama killan 50-vuotishistoriikki.

Unohtaa ei pidä myöskään julkai-

■ Ratsumieskillan lippu.

sua Ratsain tai jalan – kunnia on sama. Hienoa nimeä kantava CD julkaistiin vuonna 2007, ja siitä on otettu myös uusintapainos. Musiikista vastasi tuolloin Hennalassa vaikuttanut Puolustusvoimien Varusmiessoittokunta, joka loi yli 50-henkisellä kokoonpanolla todella väkeviä marsitulkintoja.

Oma lippu peitseen

Sotilasjoukko ilman omaa tunnusta ja lippua on vaillinainen, ja siksi kil-

lan tunnuksiksi valittiin pataljoonan erikoismerkki pienennettynä. Lipun vuoro oli 1970-luvun alussa. Lipun suunnitteli tunnettu ratsuväen tapojen ja historian tuntija majuri evp. **Olle Harjapää**.

Lipun ja hapsujen väri on ratsuväen keltainen. Keskellä kummallakin puolella on Jääkärikunniamerkki, jonka ”27” on vaihdettu HRR:n hirvenkallotunnukseksi. Lipun kärjen kaulaan ovat Karjalan Ratsujääkäri-rykmentin perustajajääkärit solmineet jääkäriinvihreän ja punamustan nauhan. Lippu on kiinnitetty JP 27:n peitseen ja naulattiin 9.9.1972.

Ilomantsin taistelut muistoissamme

Jatkosodan viimeinen suurtaistelu käytiin heinä-elokuun taitteessa 1944 Ilomantsin suunnalla. Hämeen Ratsurykmentti oli menestyksekkäissä torjuntataisteluissa mukana, siksi alueen muistojen vaaliminen on edelleenkin keskeinen osa Ratsumieskillan toimintaa.

Jo vuonna 1969 kokoontui yli 400

entistä ratsumiestä Hattuvaaraan, missä muisteltiin 25 vuoden takaisia tapahtumia. Samalla paljastettiin rykmentin muistolaatta. Nytemmin muistomerkkejä ja -laattoja on useita eri puolella Hattuvaaraa, ja niissä on edustettuna myös muita taisteluihin osallistuneita Ratsuväkiprikaatin joukko-osastoja.

Näyttävin osa Ilomantsin sotahistoriaa on vuonna 1988 Hattuvaaran keskustaan noussut Taistelijan Talo. Siellä on perusnäyttelyssä esillä vuoden 1944 tapahtumat, mutta myös vaihtuvia näyttelyitä. Kilta oli mukana hanketta perustamassa ja mukana voimallisesti talkoilemassa. Rakenukseen liittyen siellä on esillä Museo militarian jälkeen toiseksi suurin koelma kenttätykkejä.

Ilomantsin sotatie -projekti on koko pitäjää käsittelevä historiallinen kokonaisuus, jota kilta ja erityisesti Joensuun Eskadroona on ollut tukemassa.

Kesällä 2023 olemme jälleen mukana Hattuvaaran tapahtumissa.

Vetovastuu killassa vaihtuu

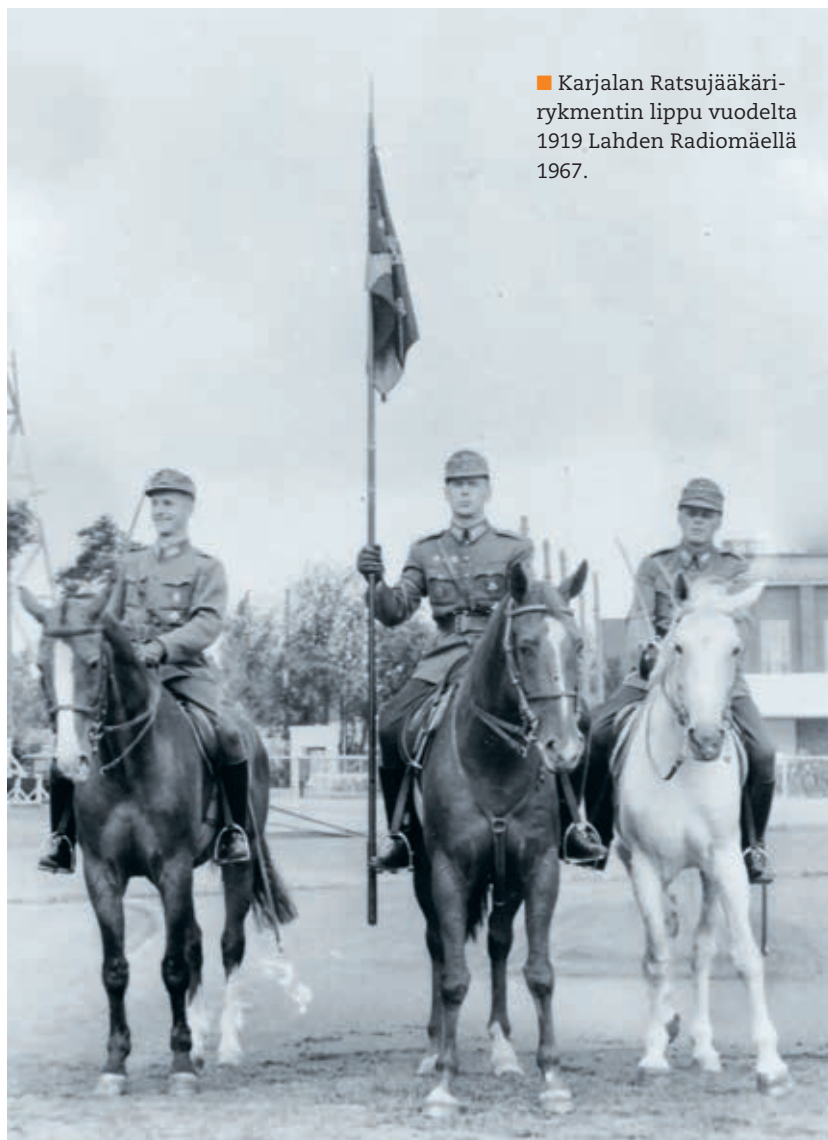
Veteraanien rivien harvetessa oltiin Ratsumieskillassakin uuden edessä. Nuorempia Hennalassa palvelleita riitti toki vetovastuuseen, mutta yleisesti jäsenmäärä oli laskussa. Oli aika palata juurille ja perusasioihin.

Perusasioita olivat ratsastus ja hevoset. Niiden kautta jäsenmäärä saatiin viime vuosikymmenen lopulla taas nousuun. Eri eskadrooniin syntyi ratsuosastoja, ja parhaimmillaan on itsenäisyyspäivän valtakunnalliseen paraatiin osallistunut yli 30 ratsukkoa. Perinne elää yhä yhteistoiminnassa Rakuunakillan kanssa.

Killan säännöissäkkin huomioitiin muutos, tärkeitä ovat myös ratsuväen perinteet ja suomenhevonen.

Hennala hiljenee, kilta ei

Jokaisen killan tuki ja turva on oma perinnejoukko-osasto. Kun tieto Hennalan varuskunnan sulkeutumisesta

■ Karjalan Ratsujääkäri-rykmentin lippu vuodelta 1919 Lahden Radiomäellä 1967.

KILLAN ARKISTO

RATSAIN TAI JALAN, KUNNIA ON SAMA

ja Hämeen Ratsujääkäripataljoon lakkauttamisesta tuli vuonna 2012, oltiin killassa taas uuden vaiheen edessä. Olivathan yhteiset Breitenfeldin päivät paraateineen ja ratsatusnäytöksineen vetäneet satamäärin yleisöä Hennalan lippukentälle. Puhumatta kaan yhteisestä, riemukkaista iltatilaisuuksista. Entä miten käy perinteiden vaalimiselle?

Killan puheenjohtaja **Jukka Elo-maa** sekä pataljoonan entinen komentaja, eversti **Olavi Kyllönen** tekivät hartiavoimin töitä, ja näin päädyttiin kiltaympyröissä ainutlaatuisen ratkai-

suun Pv:n kanssa. Perinteet siirtyvät Panssariprikaatin alle, Hämeen alu-toimiston päälliköstä tulee perinne-komentajamme ja myös HÄMRJP:n perinelippu säilyy aluetoimistossa Lahdessa. Lippua ”ulkoiluttavat” juhlatilaisuuksissa killan perinnepukui-set jäsenet.

Tänään Ratsumieskilta on noin 200 jäsenen aktiivinen yhteisö, jolla on toimintaa ja jäseniä usealla paikkakunnalla. Olemme mukana erilaisissa tapahtumissa ja juhlissa, ampumaharjoitukset ja sotahistoria kuuluvat myös ohjelmaan.

Autojoukkojen Helsingin kilta ry

Autojoukkojen Helsingin killan perustaminen

Autojoukkojen pääkillan (AJK) perustamisen jälkeen 20.1.1963 syntyi autojoukkojen paikallisosastoja, joista Autojoukkojen Helsingin Kilta ry (AJHK) aloitti toimintansa vuonna 1964 perustamistoimikunnan ohjauksena. Autoilun, liikenneturvallisuustyön ja logistiikan alan vapaaehtoisen maanpuolustustyön erikoiskiltana Autojoukkojen Helsingin Kilta (AJHK) juhlii ensi vuonna 60-vuotista toimintaansa 20.1. autojoukkojen perinneypäivänä.

Autojoukkojen Helsingin killan toimintaa

Autojoukkojen Helsingin killan toiminta-ajatuksena ja ydintoimintoina ovat:

- Ylläpitää ja kehittää maanpuolustushenkeä ja -tietoutta
- Ylläpitää ja kehittää jäsenistön auto- ja kuljetusalan tietoutta
- Tukea Kaartin Jääkäriyrykmentin kuljetusalaan sekä (erit. Kuljetuskomppanian) varusmiesten viihtyisyyttä ja tukea heidän palvelustaan myös koulutuksellisesti
- Vaalia, koota, tallentaa ja välittää Puolustusvoimien autojoukkojen historiallisia perinteitä ja toimintaa
- Tukea vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta
- Jäsenistön virkistystoiminnan järjestämistä ja jäsenhuollosta huolehtiminen
- Jäsenistön yhteenkuuluvaisuuden lisääminen yhteisten tapahtumien välityksellä
- Yhteydenpito auto- ja kuljetusalan pääkaupunkiseudun ja Uudenmaan alueen toimijoihin.

Autojoukkojen Helsingin Killan toiminnan eräs peruspilari on autojoukkojen perinteiden vaaliminen. Useita vuosia sitten killassa otettiin erääksi tavoitteeksi arkitutkimukseen ja muihin tutkimusmenetelmiin perustuva pääkaupunkiseudun ja erityisesti Autopataljoonan

ja sen eri johdannaisten joukkojen historiikin kokoaminen. Tällaista ei ole aiemmin laadittu. Kiltalaiset keräsivät historiikin tausta-aineistoa, ja vähitellen killan johdokunnassa alkoi muodostua käsitys, että tutkimustyö antaa edellytykset kirjoittamisen aloittamiseen. Tässä yhteydessä tuntui myös luontevalta kirjoittaa ja koota yhteen läpileikkauksena Autojoukkojen Helsingin killan toiminta. Noin 400-sivuisen historiikin kirjoittaminen on tällä hetkellä loppusuoralla, ja se julkaistaan Killan 60-vuotisjuhlassa.

Killalla on oma lippu, joka on vihitty käyttöön 5.9.1971. Perinneypäivänä oman lipun liehuessa laskemme seppeleet Helsingin Hietaniemessä Sankariristille ja Suomen marsalkka **Mannerheimin** hautapaadelle sekä edesmenneen kunniajäsenemme tasavallan presidentin **Urho Kaleva Kekkonen** haudalle. Kekkonen suoritti aikoinaan varusmiespalveluksensa Autopataljoonassa kotiutuen kersanttina. Perinteisesti tämän jälkeen on kokoonnuttu vielä yhteiselle aterialle Kaartin Pataljoonan edustajien kanssa. Muutamien väli vuosien jälkeen lounaspaikaksi on palannut ”automiesten oma ruokala” – Taivallahden Autolinnan entinen ruokala, jossa nykyään toimii Ravintola Kaarti.

Autojoukkojen Helsingin kilta on kiinteässä yhteistyössä Santahaminassa sijaitsevan Kaartin Jääkäriyrykmentin ja erityisesti sen Kuljetuskomppanian kanssa. Kannustimena hyviin suoriin Kilta palkitsee jokaisen saapumiserän parhaan sotilaskuljettajan sekä sotilaspoliisikuljettajan Automiesristillä. He saavat myös nimensä kunniaauluun.

Käytännön toimintaa jäsenistölle on mm.:

- Retket eri kuljetus- ja logistiikka-alan yrityksiin ja museoihin
- Kuljetus- ja logistiikka-alan esitelmätilaisuudet
- Osallistuminen vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen
- Ampumaharrastuksen ylläpidon tukeminen.

Hyvänä esimerkkinä edellä mainituista käytännön toimista viime vuosilta on jäsenretki 2013 Lahden Classic Motorshow'hun tutustumaan upeasti entisöityihin ajoneuvoihin. Vuonna 2015 tehtiin pitkään suunniteltu Tallinnan matka sotahistorian kohteisiin ja laadukkaaseen

■ Yllä: Autojoukkojen Helsingin kilta mukana SUOMI-100 Nuku rauhassa -tapahtumassa Kansalaistorin ympäristössä.

■ Vasemmalla: Killan maastoajotapahtuma vuonna 2021.

”itä- autojen” ajoneuvomuseoon. Vuonna 2017 tutustuttiin Mercedes-Benz-klubin toimintaan. Maastoajosafarilla, jonka jatko-osa tapahtui vuonna 2021 pandemian hieman hellittäessä, harjoiteltiin ja kerrattiin maastoajon niksejä. Vuonna 2019 Kuljetus- ja Logistiikkamesut Helsingissä kokosivat mukavan osallistujajoukon. Eräs kohokohtia vuonna 2022 oli tutustuminen Kaartin Jääkärirykmentin kuljetustoimialaan pandemiarajoitteiden hellittäessä. Tänä keväänä tutustuimme killan entisen kunniajäsenen presidentti Urho Kaleva Kekkonen Arkistoon Orimattilassa.

Kilta on järjestänyt Kaartin kuljettajakoulutukseen liittyen jäsenilleen ja varusmiehille mm. Pääkaupunkiseudun Liikenteenohjauskeskuksen toimintaan tutustumista. Automiesten ja -naisten ampumaharrastustoimintaa on tuettu Santahaminan ampumaratojen säännöllisillä käyttövuoroilla. Tässä vain eräitä toimintamuotoja mainitaksemme.

Autojoukkojen Helsingin killan toiminnan kehittäminen

”Tuleen ei saa jäädä makaamaan”, vaan ajan kehitystä pitää seurata ja vastata sen tuomiin haasteisiin. Killan positiivinen jäsenkehitys on jatkunut viimeisen kymme-

nen vuoden aikana, ja sen halutaan jatkuvan tulevaisuudessakin. Killan strategian mukaisesti perinnetyö tulee jatkumaan historiikkityön jälkeen killan palkittuja kotisivuja vielä paremmin hyödyntäen erityisesti valokuvien osalta.

Jäsenistön ampumaharrastuksen aloittamiseen ja ylläpitoon sekä urheiluammunnan tukemista tullaan kehittämään tulevina vuosina monipuolisemmaksi. Ampumaharrastusryhmä onkin saanut viime vuosina mukavasti uusia jäseniä.

Vapaaehtoisessa maanpuolustuskoulutuksessa on tarkoitus osallistua kuljettajakoulutuksen ylläpitoon liittyvien kurssien kehittämiseksi ja toteuttamiseksi.

**Autojoukkojen Helsingin Kilta
vahvasti nykyajassa
Autojoukkojen perinteitä kunnioittaen**

Tervetuloa mukaan toimintaan. Tervetuloa Autojoukkojen Helsingin kilta ry:n (AJHK) jäseneksi.

www.ajhk.fi

TEKSTI: ILKKA VIRTANEN, ÖSTERBOTTENS FÖRSVARSGILLE POHJANMAAN MAANPUOLUSTUSKILTA

Jääkärilippu liehui ja Jääkärimarssi kajahti jälleen jääkärien kaupungissa Vaasassa

KLAUS KOIVULA

■ Oikealla: Puolustusvoimilla oli korkean tason edustus seppeleenlaskussa, Puolustusvoimien komentaja kenraali Kivinen ja Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti Välimäki.

■ Alla: Paraatijoukot valmiina katselmukseen.

ILKKA VIRTANEN

Jääkäriperinteen vaalimisen tärkeäksi osaksi ovat muodostuneet Vaasassa joka viides vuosi järjestettävät Saksassa koulutuksensa saaneen Kuninkaallisen Preussin Jääkäripataljoona 27:n (JP 27) pääjoukon 25.2.1918 tapahtuneen kotiinpaluun valtakunnalliset muistojuhlallisuudet. Vuonna 2018, kun paluusta oli kulunut 100 vuotta, järjestelyt olivat todella mittavat ja tapahtumat näyttävät. Upea juhlakokonaisuus oli nytkin saatu aikaan jääkärien kotiinpaluun 105-vuotismuistoksi 24.–25.2.2023.

Tapahtuman järjestelyistä päävastuussa olivat Porin prikaati, Vaasan kaupunki, Jääkärisäätiö ja JP 27:n Perinneyhdistys. Juhlallisuuksien päätapatumista eli paraatikselsmuksesta, joukkojen ja kaluston ohimarssista, seppeleenlaskusta Jääkäripatsaalle ja kalustonäyttelystä vastasi Porin prikaati. Prikaatiin kuuluva Pohjanmaan aluetuimisto vastasi päällikkönsä everstiluutnantti **Pasi Heinuan** johdolla paikallisista yleisjärjestelyistä yhteistyössä muiden järjestäjätahojen kanssa.

Juhlallisuudet alkoivat perjantaina 24.2.2023 Maanpuolustuskoulu-tusyhdistyksen (MPK) Pohjanmaan soittokunnan kirkkokonsertilla Vaasan kirkossa. Soittokuntaa johtivat Puolustusvoimien ylikapellimestarina aiemmin toiminut MPK:n ylikapellimestari **Elias Seppälä** ja soittokunnan oma kapellimestari **Arto Panula**. Pohjois-Suomen reserviläiskuoro oli mukana ohjelman marssikappaleissa. Tenori **Mika Nisula** toimi laulusolistina. Konsertin juontajana toimi saksalainen eversti (res.) **Mark Aretz**. Ohjelmisto sisälsi klassista musiikkia, oopperateoksia, viihdemusiikkia ja marsseja. Konsertista muodostui hieno aloitus juhlallisuuksille suuren ja laadukkaan orkesterin ja kuoron yhteisvoimin toteuttamana.

Lauantaiaamu alkoi kalustonäyttelyllä Kasarminkentällä. Näyttelyssä oli esillä Porin prikaatin suorituskykyisintä kalustoa, lähinnä jääkäriyksiköille tärkeitä modernein, osin raskainkin asein varustettuja ajoneuvoja. Maanpuolustusjärjestöt esittelivät toimintaansa kalustonäyttelyn yhteydessä.

Paraatikselsmus tapahtui Vaasan

■ Ohimarssi käynnissä;
sama tahti on askelten.

Olemme saaneet jälleen viettää hienot juhlat jääkärien kotiinpaluun kunniaksi.

torilla, samalla paikalla, jossa JP 27:n jääkärit olivat 26.2.1918 ainoan keran Suomeen tulonsa jälkeen yhtenäisenä joukko-osastona koolla. Paraatissa olivat edustettuina Porin prikaatin kaikki jääkäriyksiköt sekä Säskylän että Niinisalon varuskunnista. Prikaatin joukkojen lisäksi paraatiin osallistuivat reserviläisistä koostuva Pohjanmaan maakuntakomppania, suomalaisten ja saksalaisten reserviläisjärjestöjen yhteinen osasto sekä maanpuolustusjärjestöjen lippulinna prikaatin varusmiesten toimiessa lipunkantajina.

Joukkojen järjestäytyttyä Porin prikaatin komentajan prikaatikenraali **Vesa Valtosen** johdolla klo 12 alkavaan paraatikatselmukseen Ilma-voimien Hornet teki paraatialueen ylilennon. Suurta huomiota herät-

ti myös ”ylimääräinen ylilento”, jonka teki lähes samanaikaisesti ohjelmaan merkityn ylilennon kanssa uljas merikotka. Tähän lentoon liittyi vahvaa symboliikkaa, sillä sijaitseehan läheisen Vaskiluodon sillan kupeessa Jääkäripatsaan tuntumassa Suomen ilmailun muistomerkki, Merikotkapatsas. Molemmat muistomerkit liittyvät tapahtumiin Vaasassa keväällä 1918. Lieneekö merikotkan esivanhempien geeniperimä ohjannut linnun paikalle?

Prikaatikenraali Vesa Valtosen komentamat paraatijoukot tarkasti Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti **Pasi Välimäki**. Kenttärövästi **Risto Katila** piti paraatijoukoille kenttähartauksen. Musiikista katselmuksessa kuten myös sitä seuranneessa ohimarssissa vastasi MPK:n Pohjanmaan

soittokunta kapellimestarinsa Arto Panulan johdolla.

Katselmukseen osallistuneet paraatijoukot suorittivat ohimarssin jalan. Jalan marssivien osastojen jälkeen vuorossa oli moottoroitu osasto, jonka muodostivat aamupäivällä kalustonäyttelyssä esillä olleet ajoneuvot aseistuksineen. Ohimarssin vastaanotti kenraaliluutnantti Pasi Välimäki seurassaan kaupunginjohtaja **Tomas Häyry**. Paraatijoukko eteni torilta Vaasan sisäsatamaan ja ohitti matkallaan Jääkäripatsaan.

Viralliseen ja yleisölle avoimeen ohjelmaan kuuluivat vielä seppeleenlaskut Jääkäripatsaalle. Seppeleiden laskijoina olivat Puolustusvoimat (Puolustusvoimien komentaja kenraali **Timo Kivinen** ja Maavoimien komentaja kenraaliluutnantti Pasi

■ Liput ja musiikki vaalivat osaltaan sotilasperinnettä. Ne olivat edustettuina myös jääkärien kotiinpaluun muistojuhlien avajaistilaisuudessa Vaasan kirkossa.

Välimäki), Jääkärisäätiö ja JP 27 Perinneyhdistys (Jääkärisäätiön pj. prikaatikenraali **Pertti Laatikainen**, JP 27 PY:n pj. prikaatikenraali Vesa Valtonen sekä JP 27 PY:n Vaasan osaston pj. rikosylikomisario **Raimo Latvala**), Saksan jalkaväkiliiton (Bund der Deutschen Infanterie e.V.) edustaja prikaatikenraali **Michael Matz**, Hohenlockstedtin pormestari **Wolfgang Wein** sekä Suomalais-saksalainen reserviläisyhteistyöjärjestö.

Ohjelmaan liittyi vielä kutsuvieraille tarkoitettuja erityistapahtumia: Porin prikaatin kahvitilaisuus ohimarssin jälkeen Vaasan kirkossa, Vaasan kaupungin vastaanotto seppeleenlaskutilaisuuden jälkeen Kaupungintalossa sekä Jääkärisäätiön Jääkärien kotiinpaluun 105-vuotismuistoillallinen ravintola Centralissa. Pohjanmaan Maanpuolustuskilta järjesti Suomalais-saksalaiselle reserviläisyh-

teistyöjärjestölle tutustumiskäynnin Vaasan Sotaveteraanimuseoon ja kiertotajelun Vaasan jääkäri- ja vapaussota-aiheisille muistomerkeille.

Jääkärien kotiinpaluun 105-muistojuhlat muodostivat kaikilta osiltaan toimivan ja onnistuneen kokonaisuuden. Aurinkoinen ja pienen pakkasen leimaama jo kevättä enteilevä sää muodosti erinomaiset puitteet pääosin ulkona pidetyille tapahtumille. Mielenkiintoista oli todeta saksalaisten yhteistyösapuolten jatkuvasti lisääntyvä osallistuminen tähän perinteiseen juhlatapahtumaan. Kutsuvieraina olivat mm. Saksan jalkaväkiliiton edustajana prikaatikenraali Michael Matz ja Hohenlockstedtin pormestari Wolfgang Wein. Molemmilla oli tervehdyspuheenvuoro päätäjäsillallisella. Saksalaisia reserviläisiä oli paraatissa ja reserviläisten oheistapahtumissa mukana noin 20.

Saksalaisvieraat oli otettu hyvin huomioon myös konsertissa sekä ohjelmiston valinnassa että juonossa.

Jääkärilippu tuli Saksasta palaavien jääkärien mukana Suomeen Vaasan kautta 25.2.1918. Nyt se liehui jälleen ylväästi tulosijoillaan kahden päivän ajan. Myös *Jääkärimarssi* soi useaan otteeseen, kuten oli soinut myös Vaasan paraatissa 26.2.1918. Jääkärisäätiön puheenjohtaja prikaatikenraali Pertti Laatikainen totesi päättäessään 105-vuotismuistojuhlien viimeisen tilaisuuden, muistoillalliset: "Olemme saaneet jälleen viettää hienot juhlat jääkärien kotiinpaluun kunniaksi. Juhlat eivät tietenkään olleet aivan niin komeat kuin satavuotisjuhlat viisi vuotta sitten; silloin *Jääkärimarssi* kuultiin seitsemän kertaa, nyt vain neljä."

Wanhan Veteraanin
miljöötä.

Kymenlaakson rannikon vahva sotahistoria eväänä elämyksiin

Rauhanturvaamisen ja veteraanityön perinnekampus Wanha Veteraani Haminassa on käymätön paikka kahdessa mielessä. Vuonna 2018 avattu valtakunnallinen rauhanturvaamisen museo on operaatioalueen tukikohdan (40 vuodepaikkaa, sauna ja messiravintola) ”suojaamana” jo ulkoisesti ohittamaton erikoismiljöö sotilaskaupunki Haminassa. Uutena toimijana se on tietysti käymätön paikka vielä lähes kaikille suomalaisille.

Rauhanturvaamisen perusnäytteen rinnalla kesän 2023 vaihtuva näyttely tuo esiin ja keskusteluun piiriin Suomen vapaussodan. Vapaussotänäyttely perustuu majuri **Ville-Veikko Kirvesmiehen** keräämään aineistoon. Näyttely vapaussodasta on hänen mukaansa laajin koskaan. Kirvesmiehen aineisto ei ole ennen ollut julkisesti nähtävillä. Aihe ei ole vielä purtu unholaan.

Wanha Veteraani tarvitsee oman

markkinointityön ohien myös kaupallista matkailutarjontaa. Yhteistyö Matkatoimisto Kymenmatkat Oy:n kanssa on tuonut markkinoille kolme pääosin Kymenlaakson rannikolle painottuvaa tuotepakettia.

Matkatoimiston yhteistyössä muun muassa Wanhan Veteraanin kanssa syntynyt Loviisa-Hamina-Virolahden -linnoittamisen historiapaketti sukeltaa syvälle alueen moniulotteiseen sotilashistoriaan. Talvisota ja jäämurtaja *Tarmon* tarina -paketti vie Kotkassa merelle ja hyiseen talvisodan historiaan Kymenlaakson rannikolla. Kohtalona Ruotsinsalmi -elämysmatka merelliseen historiaan on Kotkan historiaa monessa tasossa.

Historiapakettien työstäjinä matkatoimiston kanssa ovat olleet asialla muiden muassa Reserviupseerikoulun johtajat 2010-luvulta, everstit evp **Markku Hutka** Ruotsinpyhtäältä ja **Jouko Rauha**lta Kotkasta.

Noista kolmen paketin aineksista Kymenmatkat leipoo tarvittaessa kul-

lekin ryhmälle omien mieltymysten mukaisen leivän, pullan, kakun tai leivoksen tai ne kaikki! Myös Wanha Veteraani on kuvassa mukana.

Lisätietoja:

Kymenmatkat Oy, toimitusjohtaja
Satu Mäntyyvaara
satu.mantyyvaara@kymenmatkat.fi
05 211 1600

tai

Wanhan Veteraanin osalta,
toiminnanjohtaja Vesa Kangasmäki
vesa.kangasmaki@gmail.com
040 534 6225

Tiedotusterveisin

Terho Ahonen
Wanhan Veteraanin tiedottaja
terhoahonen2@gmail.com
040 504 0293

Kohtalona Ruotsinsalmi elämysmatka meren historiaan

LISÄTIEDOT

Matka-aika: touko-syyskuu

Matkan kesto: 1 – 2 pv

Voit tilata tämän matkan päivämatkana tai kahden päivän matkana.

Hintaesimerkkimme:

Päivä I 143 €/henkilö

Päivä II 73 € / henkilö

VARAUKSET & LISÄTIEDOT

kymenmatkat@kymenmatkat.fi

Puhelin 05-211 1600

www.kymenmatkat.fi

KUVAUS

Opastettu Kohtalona Ruotsinsalmi -historiamatka kertoo Kotkan historiaa, sotahistoriaa ja nykypäivää sekä, miten ne linkittyvät toisiinsa. Muista ottaa matkalle mukaan hyvät kiikarit.

1 PÄIVÄ

- * Merikeskus Vellamon Kohtalona Ruotsinsalmi näyttely opastettuna
- * Ruotsinsalmen meriristeily, lounas tai kahvitus laivalla
- * Kukourin linnakkeella käynti risteilyn aikana
- * Varissaareen tutustuminen, lounas tai kahvitus risteilyn aikana
- * Kymnlinnaan tutustuminen opastettuna

2 PÄIVÄ

- * Katariinan puistoon ja Fort Katariinaan opastettu tutustuminen
- * Lounas
- * Ortodoksikirkko ja Krimin sota, roolioppaana Maria Purpur
- * Kahvit ja leivos

Pirkka-Hämeen Pioneerikilta

■ TEKSTI: TAPIO KOTIPELTO

...pisti Teiskonhovin remonttiin

"Meill' on luja, lämmin korsi / vaikka päälle astuis norsu" rallatettiin sota-ajan kupletissa. Nyt korsi on myös kuiva. Vielä alkusyksystä 2022 se ei sitä ollut. Pohjois-Tampereella Teiskon museon yhteydessä olevan perinnekorsun, Teiskonhovin, vesieristys oli nimittäin ajan saatossa pettänyt, ja maan alla olevaan korsiin pääsi vesi sisään muttei ulos. Korsun puurakenteet olivat jo pitempään ime-neet vettä ja alkaneet lahota, ja Teiskonhovin tulevaisuus alkoi näyttää perin epävarmalta, kunnes museota ylläpitävä Teisko-Seura esitti Pirkka-Hämeen Pioneerikillalle avunpyynnön pelastaa korsi. Ja talkoisiinhan kiltalaiset ovat aina valmiina kuin... no, pioneerit ainakin.

Teiskonhovin ovat rakentaneet 80-luvulla teiskolaiset veteraanit, ja se on rakennettu Teiskon miesten jatkosodassa rintamalla asuttaman korsun mukaan kunnioittamaan veteraanien perintöä ja muistuttamaan jälkipolvia siitä, miten siellä jossain asuttiin ja elettiin – ja joskus kuultiinkin – sota-aikana. Perinnekorsi valmistui 1985 ja on laadukasta työtä – mutta vaatiihan peruskorjausta maan päällekin rakennettu puutalo kerran neljässäkymmenessä vuodessa, saati sitten maan alle haudattu. Maanalaisen sijainnin ja vesieristyksen pettämisen lisäksi oli Teiskonhovin ankeaan nykytilaan vaikuttanut myös ilmanvaih- tokojeen eli kamiinan käyttämättömyys. Viime vuosituhannen puolella olivat alkuperäiset rakentajat käyneet toisinaan istumassa iltaa korsulla ja muistelleet menneitä pitäen tulta kamiinassa, jolloin ilma oli vaihtunut ja korsi kuivunut. Viime vuodet ka-

■ Tästä se lähtee. Lauri Mikkonen niittää paksuksi päässyttä heinikkoa korsun katolta – jota ei kasvustosta hevin katoksi uskoisi. Aika on taitava naamioija.

PETRI LYLY

JANNE TERKKO

■ Pertti Koivuaho poistaa kaivurilla pintamaata, Lauri Mikkonen tarkkailee, löytyykö sieltä jostain tosiaan kokonainen korsi.

miina ja korsi ovat olleet kylmillään, eivätkä "kamiinavoimainen" ilmanvaihto ja lämpö ole olleet kuivaamassa hiljalleen vettyviä rakenteita.

Peruskorjaukseen tarvitaan korjauskohteen, korjaustarpeen ja hyvän tahdon lisäksi myös koko joukko erilaisia resursseja: suunnitteluosaa- mista, työvoimaa, työkaluja ja rakennusmateriaaleja. Suunnittelun ja rakentamisen taitotieto sekä motivoitunut työväki saatiin tietysti talkoisiin rientäneeltä Pirkka-Hämeen pioneerikillalta. Osaamisensa lisäksi kiltalaiset toivat käyttöön myös omat työkalunsa ja -koneensa, ja pirkanmaalainen Maanrakennus Tomi Ala-Kokko antoi tulitukea tarjoamalla käyttöön yrityk- sen 1,5-tonnisen näppärän minikaivu-

■ Jussi Lyly (vas.) ja kirjoittaja pohtivat, onko kyseessä savupiippu vai pitääkö puhua savuputkesta, kun kaliiperi on kuitenkin paljon suurempi kuin 20 mm.

rin. Rakennusmateriaalit maksoi pääosin Teisko-Seura, osa materiaaleista saatiin lahjoituksina, ja myös Maanpuolustuskiltojen Liitto MPKL tuki hanketta taloudellisesti.

Korsun kunnostus tehtiin rakenteita säästävästi mutta perusteellisesti. Remontti alkoi korsun katolle kasvaneen vankan puuston parturoimisella ja maa-aineksen poistamisella. Korsun katto kaivettiin kokonaan näkyviin ja kosteuseristeenä jo tehonsa menettäneet vanhat kattohuovat poistettiin. Seinien yläosaan asennettiin poistoilmaventtiilit maan päälle vievine hormeineen ja oveen tehtiin korvausilmareiät, jotta korsu kuivuisi sisältä ja pysyisikin kuivana. Tuuletus järjestettiin myös oviaukkoa suojaavalle sadelipalle rakentamalla sen päälle korotus, joka sallii ilman virrata alaosaan ja alkuperäisen lipan pyöröhirsien kuivua. Sitten sadelippa päällystettiin uudella kattohuovalla, ja koko korsu katettiin vahvalla muovikalvolla johtamaan maahan imeytyvä sadevesi pois katolta ja kauas maanalaisten seinien vierustoilta. Lopuksi Teiskonhovi katettiin hiekalla ja peiteltiin uudeleen maanalaiseen kätköönsä. Nopeasti kerrottu, mutta viiden viikon ajan syyskuusta lokakuuhun sai talkooväki ahertaa keskiviikko- ja torstai-iltoina ennen kuin oli valmista – toistatonta henkilötyötuntia kaikkiaan. Kunnioitettava työmäärä, kun talkoita pidettiin keskiviikkoisin ja torstaisin kiltalaisten leipätyöpäivien jälkeen, ja vuodenajan vuoksi valoisia tunteja oli käytössä perin rajallisesti. Lopulta saattoivat kiltalaiset kuitenkin tyytyväisinä pakata kirveensä, hakunsa ja lapionsa kotimatkaa varten ja todeta, että seuraavan kerran remonttia tarvitaan sitten ehkä 2060-luvulla.

■ Teiskonhovin ovi. Ja uusi lippa.

■ Kolmella kouralla yhtä aikaa! Taustalla Pertti Koivuaho peittää korsua 30-tonnisen kaivurin kouralla, oikealla Lauri Mikkonen 1,5-tonnisen kaivurin ohjaimissa ja etualalla 0,1-tonninen Janne Terkko näyttää pojille mallia. Projektin loppu alkaa hämmöttää.

Pirkka-Hämeen Pioneerikilta

Kilta perustettiin 18.11.1980. Kilttojen perustajat olivat pääosin v. 1939-1945 sotien veteraaneja.

Ensimmäisten vuosikymmenien aktiivisista mainittakoon pioneeri-veteraanit, joiden työ on kartuttanut aselajin sotahistoriallista aineistoa.

- Agronomi res.kapt. **Jorma Pesonen**, PionP 23
- Ekonomi res.maj. **Paavo Ollinsaari**, Moottoriponttoonik päällikkö
- DI, res.kapt. **Paavo Korhonen**, PionP11, PionP30 Laatok.K, PionP2 Kannas ja Lapin sota
- PionP 23 komentajana 4.5.1943 alkaen toiminut kapteeni **Veikko Axelson**.

Pirkka-Hämeen pioneerikillan perinejoukko on PionP 23, joka perustettiin kesäkuussa 1941. Pion P23 kuului Kenraalimajuri **Aaro Pajarin** johtamaan 18. divisioonaan. 18. divisioonana oli Pohjois-Hämeen sotilasläänin perustama divisioona. Kyseiseen sotilasläänin kuuluivat Pirkka-Hämeen

ja Jyväskylän suojeluskuntapiirit.

Pajari oli toiminut suojeluskuntapiirin päällikkönä Pohjois-Hämeessä ennen talvisotaa 1932-1939, ja sotien välissä everstinä hän toimi Sotilasläänin komentajana, jolle kuului divisioonan johtaminen.

PionP 23 vahvuuteen kuului kolme komppaniaa.

Kapteeni Jorma Pesonen toimi sotien eri vaiheissa PionP23 joukkueen johtajana, rykmentin pioneeriupseerina, pataljoonan adjutantina, tiedustelu-upseerina ja komppanian päällikönä.

Kapteeni Veikko Axelson 1910-1996 (mm. PAL:n kannattajajäsen) valmistui diplomi-insinööriksi Teknillisen korkeakoulun tie- ja vesirakennuksen opintosuunnalta vuonna 1933. Talvisodassa Axelson palveli III Armeijakunnan esikunnassa ja jatkosodassa vuodesta 1943 Pioneeripataljoona 23:n komentajana.

Työuransa päätoimena Axelsonilla oli Kemijoen rakentamisen johtaminen. Hän yleni Imatran Voima Oy:n ja Oulujoki Oy:n rakennusosaston johtajaksi vuonna 1952, ja hänet kutsuttiin Kemijoki Oy:n toimitusjohtajaksi vuonna 1960 (-1975). Axelsonin johtajakaudella Kemijokeen rakennettiin Permantokosken, Seitakorvan, Osauskosken, Lokan ja Taivalkosken voimalaitokset. Axelson nimitettiin vuorineuvokseksi vuonna 1966.

Pioneeritoiminnan kannalta merkittävä tapahtuma oli Vuoksen yli-

meno tappioita Hopeasalmessa 17-18.8.41 yöllä. 18. divisioonan pioneerikomentaja majuri **Tauno Tuurna** oli saanut Pajarin lykkäämään operatiota vuorokaudella. Tuurna oli järjestänyt ylimenoharjoituksen edellisen kesän suursotaharjoituksessa ja tunsi hyvin alueen ja tehtävän.

Divisioonan PionP 23 ja **Laatikaisen** II AK:sta alistama 5. SiltaK saivat 4 000 miestä käsittävän JR 27 Vuoksen yli alle vuorokaudessa ruuhkailustolla ja syöksyveneillä tappioita.

Myös paikalle tulleet Päämajan 11. ja 13. Er. moottoriponttonikomppaniat olivat harjoitelleet koko 30-luvun Antrean suojeluskuntapiirin hallinnassa pitkin poikin Vuoksea. Moottoriponttoonien avulla divisioonan muut osat, kuten tykistö (mm. Rask. psto 26) kuljetettiin Vuoksen yli. AK:n joukkojen ylimenoa jatkettiin eri kohteissa alavirtaan kenttäsiltojen valmistumiseen saakka 24.8.41.

Yhtymien Päämajalle tekemien määräaikaismoitusten mukaan 18. divisioonan kokonaistappiot jatkosodassa kaatuneina, haavoittuneina ja kadonneina olivat yhteensä 10 184 henkilöä.

Määrävahvuus oli perustettaessa 16 348, eli tappiot olivat lähes 2/3.

Veljeä ei jätetä?

Äkkiseltään tämän päivän kansalaiselta kysyttäessä mieleen tulee useimmiten yksittäinen tilanne, tapahtuma.

Pirkka-Hämeen Pioneerikillan painopiste on vuodesta 2015 alkaen ollut linnoittamisen koulutus...

Autetaan lähimmäistä hädässä.

Siis tilanne olisi ohi, kun henkilö saadaan sairaalaan tai hoidettua työ-kuntoon.

Vuosina 1939-1945 kuoli sotien johdosta yhteensä noin 95 000 suomalaista sotilasta ja siviiliä. Haavoituneita oli yli 200 000. Pysyvästi vammautuneita sotainvalideja oli sotien jäljiltä noin 90 000.

Siirtoväkeä oli noin 420 000 henkeä eli 11,5 prosenttia Suomen silloisesta väkiluvusta.

Evakot asutettiin, rintamamiestaloja rakennettiin, peltoja raivattiin, maksettiin työllä raskaat sotakorvaukset ja yhteiskunnan jälleenrakentaminen. Moni veteraani osallistui aktiivisesti sotainvalidien ja veteraanien tukemiseen omista sotavammoista

huolimatta. Monesti suurimman taakan kantoivat naiset.

Kiltojen perustamisten aikoihin 1975-85 veteraanit olivat keskimäärin 60-65-vuotiaita.

Työteliäimmät neljä vuosikymmentä olivat takana. Veteraaneja tuskin ymmärsi kukaan muu kuin puoliso ja toinen sodan kokenut aikalainen.

Kiltamme viimeinen veteraani ylil. **Pentti Kuukankorpi** kutsuttiin 3.8.2022 viimeiseen iltahuutoon 103 vuoden ikäisenä. Kolme sormeaan sytyttimen räjähdyksessä menettänyt ja polvivammainen Pentti teki pitkän päivätyön elintarviketeollisuuden tehtävissä sekä Sotainvalidien veljesliiton hallitustehtävissä.

Historian valossa killat ja maan-

puolustusjärjestöt ovat enemmän kuin nykyinen jäsenistö tai toiminta, niissä hoidettavaksemme on jäänyt veteraanien perintö.

Pirkka-Hämeen Pioneerikillan nykyinen toiminta liittyy Pioneeriaselajin Liitto ry:n, Puolustusvoimien pioneeriaselajin ja MPK:n kanssa tehtäviin aselajin koulutusohjelmiin ja toimintasuunnitelmiin.

Pirkka-Hämeen Pioneerikillan painopiste on vuodesta 2015 alkaen ollut linnoittamisen koulutus ja kouluttajakoulutus sisältäen reserviläiset ja valmiusrakentamisen yritysten henkilöstöä.

Myös suluttaminen, liikkeenedistäminen ja raivaamisen kouluttaminen ovat keskeisiä alueita.

■ Eversti Pajari syöksyveneessä. Oravankytö 20.8.1941.

■ Ampumassa Heikki Huttunen, killan puheenjohtaja Martti Susitaival, Kari Metsätalo ja Pellervo Pekola.

■ TEKSTI: KAAKKOIS-SUOMEN VIESTIKILTA RY, KUNNIAPUHEENJOHTAJA JA MEDIAVASTAAVA TAPIO TEITTINEN

Tämä on tarina yhden killan toiminnan muutoksista yhteiskunnan muutosten pyörteissä.

Muuttuva kilta

Otsikon kysymys vaatii kurkistamaan, mistä kilta on peräisin ja miten toiminta on muuttunut yhteiskunnan muutosten mukana. Kaakkois-Suomen Viestikilta, kuten valtaosa killoista, on perustettu vaalimaan aselajin perinteitä, edistämään vapaaehtoista maanpuolustustyötä ja lisäämään jäsentensä maanpuolustustahtoa. Killan tuli toimia alan henkilöstön yhdyssiteenä ja tukea vaikeuksiin joutuneita viestiveteraaneja. Kilta on perustettu vuonna 1980, jolloin toimintaa olivat tukemassa monet nykyään poistuneet organisaatiot, kuten paikakunnan viestijoukko-osasto, vahva telealan toimilupalaitos sekä valtiollinen posti- ja lennätinlaitos. Kunnioitettavia veteraaneja ei myöskään ole

enää tuettavaksi, vain muistot ja perinteet ovat jäljellä.

Kiltamme tuotti Lokki-dokumenttifilmin.

Alkuvuosina toiminta perustui retkiin mielenkiintoiisiin kohteisiin, esitelmätilaisuuksiin ja vierailuihin alan yrityksiin. Kilta toimi koko Kaakkois-Suomen alueella, ja tapahtumia pyrittiin järjestämään sen mukaisesti. Puolustusvoimat järjesti kyydin tai auton moniin tapahtumiin ilmaiseksi. Perinteitä huomioitiin erilaisilla juhlilla ja muutamilla muistolaattojen paljastuksilla. Yhteisöllisyyttä vaalittiin *Kaakon Viesti* -lehdellä. Jäsenmäärä oli yli kaksisataa, ja jäseniä oli koko Kaakkois-Suomen alueella. Kilta tuki

Kymen Viestikillan perustamista, koska toiminta-alue oli liian laaja. Järjestely oli hyväksi molemmille killoille. Samaan aikaan kilta kannusti viestikillan perustamiseen Kuopion suunnalla. Näin syntyi sitten Savo-Karjan Viestikilta.

Kiltamme sai myös jotain todella suurta aikaan; kilta toimi Päämajan viestikeskus Lokin uudelleen rakentamisen käytännön toimenpiteiden toteuttajana. Eivät osuneet pommit Päämajan viestikeskukseen sodan aikana, mutta 80 vuotta sodan jälkeen putosi yli puoli tonnia painava lohkar Lokin katosta. Nyt maailmanlaajuisestikin harvinainen sotahistoriakohde on suljettu. Asian korjaamiseksi kilta tekee parhaansa, mutta se vaatii monen organisaation yhteistyötä ja tukea.

Jäsenmäärä alkoi uhkaavasti pienentyä ja jäsenten keski-ikä nousta. Jotain oli tehtävä, vaikka toimintaolosuhteet olivat yhteiskunnan muutosten vuoksi heikentyneet. Ensimmäisenä uutena toimintamuotona tulivat kiltamme käynnistämät Viestikiltojen liiton jäsenkilttojen väliset ilma-asekilpailut, joissa olemme tylysti olleet useina vuosina parhaita.

Radioamatöörit olivat jo aiemminkin kytköksissä killan toimintaan, koska moni jäsen oli myös radioamatööri. Kiltamme käynnisti yhdessä Mikkelin Seudun Radioamatöörien ja Pieksämäen Radioamatöörien kanssa varaverkkoarjoitukset. Radioamatöörit rakensivat Etelä-Savon Pelastuslaitoksen paloasemille valmiuksia varaverkkotoimintaan, ja kilta suunnitteli, johti ja tuki taloudellisesti harjoituksia. Viimeksi on pidetty MPK:n koulutustoimintaan liittyvä varaverkkokurssi, johon liitettiin myös seuraava harjoitus. Radioamatöörien kanssa tehtiin Jalkaväkimuseolle erityinen radiohuone, jossa on esitelty sota-ajan radioita ja pidetty radioasemaa yllä.

80 vuotta sodan jälkeen putosi yli puoli tonnia painava lohkar Lokin katosta.

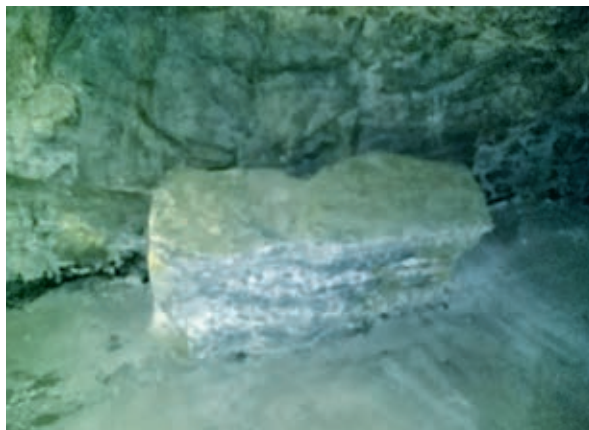
Yhteyksiä kehiteltiin myös reserviläisjärjestöjen suuntaan olemalla mukana jotosten järjestelyissä sekä paikallispuolustuksen viestialan kurssien johtamisessa ja kouluttamisessa. Arjen välineiden koulutus ja Suur-Savon Reserviupseeripiirin Drone-hankkeen tukeminen ovat erityisesti tärkeitä. Yhteistyö Suur-Savon Reserviupseeripiirin, Mikkelin Reservin Upseereiden ja Suur-Savon Reserviläispiirin kanssa on ollut antoisaa.

Kiltamme sai Viestikiltojen liiton avustuksella uudelleen auki pysyvän yhteyden Puolustusvoimien viestijoukkoihin, kun saimme yhdyshenkilön Itä-Suomen Viestipataljoonaan. I-SVP on ottanut meidät hienosti vas-

■ Yllä: Jesse Tolvanen, MPK:n Kaakkois-Suomen piiripäällikkö Jyrki Niukkanen ja killan puheenjohtaja Martti Susitaival varaverkkokurssin tauolla.

■ Oikealla: Lokkiluolan katosta pudonnut lohkar.

taan päästämällä meidät seuraamaan koulutusta ja harjoituksia sekä kutsuamalla killan joukko-osaston perinnepäiviin ja muihin erikoistilaisuuksiin. Kiltamme on palkinnut perinnepäivillä ansioituneita viestimiehiä kirjalla ja pienellä rahalahjalla.

Kiltamme on tuottanut kolme viestin sotahistoriaa koskevaa tietoteosta ja rakentanut niihin liittyvä näyttelyitä mm. Päämajamuseoon, Museo Militariaan ja Lieksan Rukajärvi-keskukseen. Kirjojen aiheista kertovia esitelmiä on pidetty alun kolmatta kymmentä.

Viimeisimpänä toimenpiteenä kiltamme tuotti Lokki-dokumenttifilmin, jota esitetään Sodan ja rauhan keskus Muistissa. Filmi on myös menestynyt tämän vuotisessa Filmi- ja Videokuvaajien SM-kisassa.

Nykyisen tavan mukaan killalla on ollut jo pitkään omat nettisivut ja Facebook-sivusto.

Jäsenmäärän putoaminen on pysähtynyt ja alkanut nousta. Jäseniksi on liittynyt killan keski-ikää huomattavasti nuorempaa väkeä. Yhteistyö eri järjestöjen kanssa on monipuolistanut toimintaa.

■ TEKSTI: ESKO SUTELA • KUVAT: PÄIJÄT-HÄMEEN VIESTIKILTA RY

Päijät-Hämeen viestikillan alkutaival 2016–2022

Viestiaselajin kiltatoimintaa heräteltiin henkiin Päijät-Hämeessä 2016

Kiltaperinne on osa sukupolvien yhteistä historiaa ja muistoja, joiden vaaliminen on jälkipolvien aktiivisuuden varassa. Lahden seudulla oli jo aikoinaan toiminut paikallinen viestiaselajin yhdistys vuoteen 1986 asti, jolta vuodelta löytyy asiakirja Lahden viestisilta -nimisen yhdistyksen lakkauttamisesta. Päijäthämäläiset radio- ja viestialan harrastajat halusivat kuitenkin liittyä lähes kolmen vuosikymmenen tauon jälkeen uudestaan osaksi viestiaselajin kestävästä ketjua, ja niinpä uutta alueellista viestikiltaa ryhdyttiinkin vuoden 2016 kuluessa perustamaan.

Perustaminen sai vauhtia lahtelaisten viestimiesten ja radioharrastajien välisissä keskusteluissa kesällä 2016. Saman vuoden syyskuussa koottiin viestikillan perustamista varten ohjaustyöryhmä.

Killan perustamisen ohjaustyöryhmän koollekutsujaksi ja puheenjohtajaksi valikoitui MPK:n Päijät-Hämeen yksikön silloinen viesti- ja johtamisjärjestelmäalan aselajivastaava **Esko Sutela**. Ohjaustyöryhmä piti ensimmäisen suunnittelukokouksensa Lahden Maanpuolustusalolla 10.10.2016. Päivämäärää voidaan pitää Päijät-Hämeen viestikillan alkuna.

Päijät-Hämeen viestikilta ry perustettiin Lahden Radiomäellä 2017

Talven 2016-2017 kuluessa päästiin jo niin pitkälle, että ohjaustyöryhmä kutsui koolle perustavan kokouksen. Päijät-Hämeen viestikillan perustava kokous pidettiin Radio- ja TV-museo Mastolan auditoriossa Lahden Radiomäellä 4.3.2017. Yhdistyksen kotipaikaksi merkittiin Lahti.

Päijät-Hämeen viestikilta ry on ollut Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n jäsenyhdistys 1.1.2018 alkaen. Maanpuolustuskiltojen liiton kautta Päijät-Hämeen viestikilta on myös Päijät-Hämeen kiltapiiri ry:n jäsenyhdistys. Päijät-Hämeen viestikilta on myös Viestikiltojen liitto ry:n ja Suomen radioamatööriliitto ry:n yhteisöjäsen.

Killan oma toimitila avattiin Lahden Nastolassa 2022

Päijät-Hämeen viestikillan toimisto ja kerhotila sijaitsevat Lahden Nastolan kirkonkylässä osoitteessa Immiläntie 2 F, 15560 Lahti (Nastola). Tila vuokrattiin 1.1.2022 alkaen ja otettiin käyttöön kalustamisen sekä radiolaitteilla varustamisen jälkeen 21.2.2022. Tila on ensisijaisesti tarkoitettu viestikillan nuorisokaoksen kokoontumis- ja har-

■ Perustavan kokouksen väkeä Radio- ja TV-museo Mastolan auditoriossa 4.3.2017.

Maanpuolustuskiltojen liiton taloudellinen tuki Päijät-Hämeen viestikillalle ja varsinkin sen sotilasradioamatööriaseman toiminnalle on ollut merkittävä.

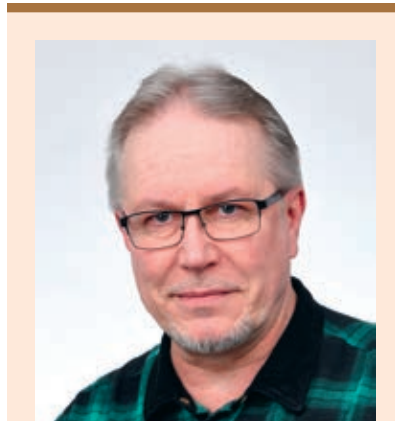

■ Päijät-Hämeen viestikillan sotilasradioamatööriasema OI3PHV kuvattuna 6.4.2023.

rastetilaksi, jonka yhteydessä toimii myös killan sotilasradioamatööriasema OI3PHV. Maanpuolustuskiltojen liiton taloudellinen tuki Päijät-Hämeen viestikillalle ja varsinkin sen sotilasradioamatööriaseman toiminnalle on ollut merkittävä.

Katsaus Päijät-Hämeen viestikillan tulevaisuuteen

Päijät-Hämeen viestikilta pyrkii tulevina vuosina vahvistamaan asemaansa kiinnostavana ja merkittävänä radio-, viesti- sekä johtamisjärjestelmälän alueellisena toimijana. Killan lähitulevaisuuden päätavoitteita ovat nuorisotoiminnan käynnistäminen ja suunnitellun toiminnan kannalta tarvittavaksi katsottavan radioalan koulutuksen aloittaminen. Vapaaehtoisuuteen perustuvan poikkeustilanteiden viestintä- ja johtamisvalmiuden kehittämiseen tähtäävän toiminnan käynnistäminen Lahden

Kirjoittaja on Päijät-Hämeen viestikillan perustamista 2016 johtanut ja sen ensimmäisenä puheenjohtajana vuosina 2017-2022 toiminut viestimies ja radioamatööri Esko Sutela.

seudulla pysyy killan tavoitteena edelleen jatkossakin.

Kilta jatkaa myös yhdistysyhteistyön ja nuorisolle kohdennettun harrastetoiminnan kehittämis-

tä toiminta-alueellaan perustamansa nuorisajaoksen ja erityisesti nuorisolle suunnatun elektroniikka- ja radioalan harrastekerhon avulla. Kehittämistyötä pyritään jatkamaan tiiviissä yhteistyössä samalla alueella toimivien radioharrastajien kanssa.

Päijät-Hämeen viestikilta ry

Postiosoite:
Vaaksakatu 2 B 33
15100 Lahti

Käyntiosoite:
Immiläntie 2 F
15560 Lahti (Nastola)

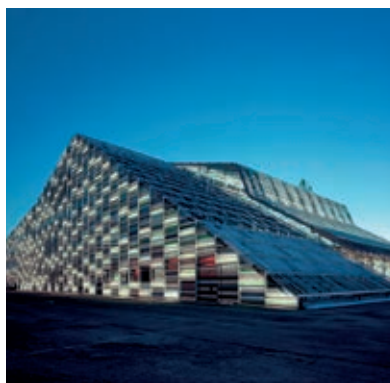
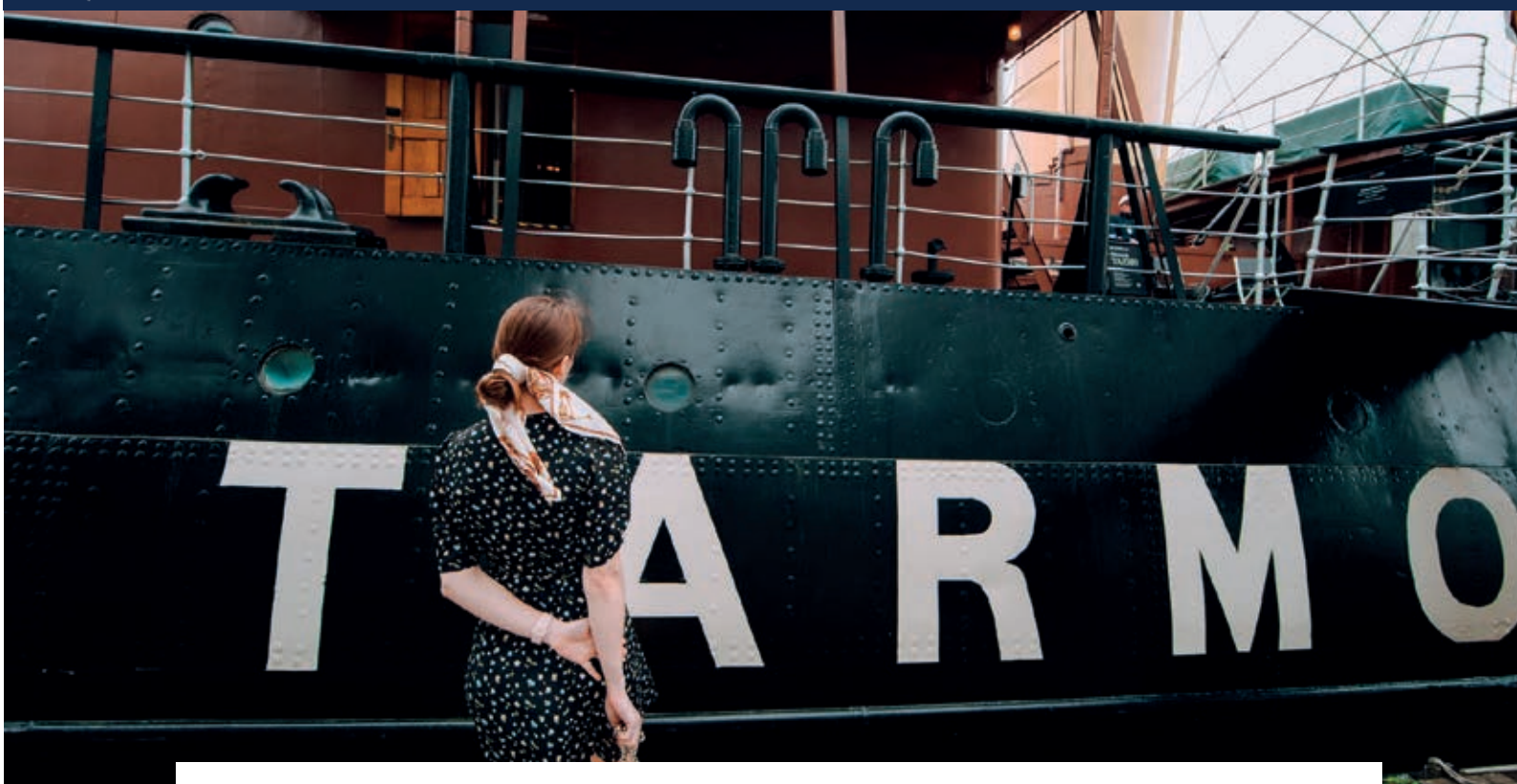
Sähköpostiosoite:
phviestikilta@gmail.com

Puhelinnumero:
+358 453 571 150

Radiotunnus: OI3PHV

Rekisterinumero: 219.887

Yhteisötunnus: 2844116-6

Talvisota ja Jäänmurtaja Tarmon tarina

LISÄTIEDOT

Matka-aika: touko-syyskuu

Matkan kesto: 1 – 2 pv

Voit tilata tämän matkan päivämatkana tai kahden päivän matkana.

Hintaesimerkkinne:

Päivä I 136 €/henkilö

Päivä II 63 € / henkilö

VARAUKSET & LISÄTIEDOT

kymenmatkat@kymenmatkat.fi

Puhelin 05-211 1600

www.kymenmatkat.fi

KUVAUS

Opastettu historiamatka kertoo Kotkan historiaa, sotahistoriaa ja nykypäivää sekä, miten ne linkittyvät toisiinsa. Muista ottaa matkalle mukaan hyvät kiikarit.

1 PÄIVÄ

- * Haukkavuoren näkötorni opastettuna (ei esteetön)
- * Rankin-Varissaaren meriristeily opastettuna
- * Rankin kierros opastettuna
- * Ruokailu Rankissa ja kahvitus Varissaarella

2 PÄIVÄ

- * Merikeskus Vellamo Kymenlaakson museo ja museojäänmurtaja Tarmo opastettuna . (jäänmurtaja ei esteetön)
- * Lounas Laakonki ravintolassa
- * Katariinan puisto opastettuna
- * Kahvit ja leivos
- * Kotkan kirkon sankarihaudat opastettuna

Maanpuolustuskiltojen

■ 50-VUOTISHISTORIIKKI

RAKENNAMME PERINTEILLE – ELÄMME TÄTÄ PÄIVÄÄ
– TÄHTÄÄMME TULEVAISUUTEEN

Maanpuolustuskiltojen liitto ry 50 vuotta 1963-2013

Tämän historiatutkimuksen tekeminen päätettiin jo vuonna 2012. Vuoden 2013 osalta liiton toimintasuunnitelmassa linjattiin: "Toimintavuonna vietetään liiton 50-vuotisjuhlavuotta. Juhlavuoden päätapahtuma on 50-vuotisjuhla Helsingissä huhtikuussa. Toimintavuonna kirjoitetaan liiton 30-vuotishistoriikille, Tahtoa ja Tekoja – Maanpuolustuskiltojen liitto 1963-1993, jatko-osa, joka kertoo vuosista 1994-2013. Tutkimus alkaa siitä, mihin edellinen liittoa koskeva historia päättyi eli vuoden 1993 lopusta ja päättyy vuoteen 2013."

ISBN 978-982-9872-85-5

20€

■ KILTAJUOMAPULLO

Aladdin Fresco Thermovac on kaksitoimisella avausmekanismilla varustettu juomapullo, jonka upea väri ei jätä ketään kylmäksi. Pullo voidaan avata perinteisesti korkista, tai mikäli halutaan lisätä juoman sekaan vaikka jääpaloja, voidaan pullon kaula kiertää irti. Tällöin myös pullon peseminen onnistuu helpoimmin. Juomapullo voidaan pestä näppärästi ja hygieenisesti osissa astianpesukoneen yläkorissa. Juomapullo on varustettu liiton logolla.

Tekniset tiedot:
Tilavuus: 0.6 l
Juoma kylmänä: 10 h
Paino tyhjänä: 300 g
Mitat: 75 x 75 x 274 mm
Konepesun kestävä

34€

■ SOLMIO

Kiltasolmio on Marja Kurjen suunnittelema, silkkinen ja miehekkään tummansininen solmio, jossa liiton tornilogo ja kauniit lehväkuviot vuorottelevat hienostuneesti. 100 % silkkiä. Hillityn tyylikäs solmio esim. tumman puvun kanssa käytettäväksi.

32€

liiton jäsentarvikkeet

■ KILTAVEITSESTÄ UUSI VERSIO!

Edellisen kiltaveitsen valmistus loppui, mutta tilalle tuli entistä parempi ja tukevampi kiltaveitsi.

Tekniset tiedot: pituus suljettuna 116 mm, pituus avattuna 193 mm, paksuus 16 mm, terän pituus 76 mm, paino 161 g.

Valmistuttaja ranskalainen laatuveitsien valmistaja Baladéo. Taitettava veitsi. Kahva ruostumattomasta teräksestä ja G10-kuidusta. Ruostumattomasta teräksestä valmistettu terä Liner-lukkojärjestelmällä. G10:llä on erinomainen mekaaninen ja mittavakaus, eikä se kutistu. Se kestää myös korkeita lämpötiloja (jopa +180°). Terässä olevien reikien avulla voi taivuttaa paksustakin rautalangasta koukun.

38€

10€

■ TAHTOA JA TEKOJA

MPKL:n 30-vuotishistoriikki. Nyt tarjoushintaan. Normaali hinta 25 €.

■ KORTTILOMPAKKO

Korttilompakko on helppo ja turvallinen tapa suojata maksukorttiesi sirutietojen kopioiminen. RFID-suojattu korttikotelo on liitetty osaksi kierrätyskumista valmistettua lompakkoa, ja kotelon alumiinisessa sisäosassa on laseroituna liiton tornilogo. Lompakkoon mahtuu neljä kohopainettua korttia (esim. pankkikortti).

40€

■ PINSSI

Tilaa nyt liiton uusi, upea emaloitu pinssi. Pinssissä on valkoisella taustalla ja sinisen linjan sisällä liiton sininen tornilogo ja ympärillä hopeinen teksti "Maanpuolustuskiltojen liitto ry". Pinssin halkaisija on 18 mm. Ostamalla pinssin tuet kiltatoimintaa.

6,50€

■ KILTAMUKI

Kiltamuki on tyylikäs, teräksinen termosmuki, joka pitää juoman kuumana tai kylmänä, juuri niin kuin haluat. Mukin kyljessä on Maanpuolustuskiltojen liiton logo ja slogan. Ei mene rikki vaikka putoaisi.

26€

Tilaukset: mpkltoimisto@mpkl.fi tai puh 040 554 8805

TEKSTI: JUSSI ALANEN,
KILLAN SIHTEERI

Pirkanmaan Viestikilta

Perustaminen

Pirkanmaa on perinteisesti ollut vahvaa viestimiesaluetta, olihan sodan aikainen Viestipataljoona 24 lähtöisin Tampereen seudulta. Tästä syystä otettiin vuoden 1964 alussa Viestikilta ry:n taholta yhteyttä VP24:n puuhamieheen Ragnar Sjöholmiin killan paikallisosaston perustamiseksi Tampereelle. Ragnar Sjöholmin aloitteesta kutsuttiin alueen viestimiehiä yhteiseen kokoukseen 2.11.1965 Tampereen Reserviupseerikerhon majalle keskustelemaan Viestikillan paikallisosaston tarpeellisuudesta ja mahdollisesta perustamisesta.

Varsinainen perustamisedotus päätettiin esittää VP 24:n veljesillassa helmikuussa 1966. Tampereen Kaupaseurassa 5.2. järjestettyyn tilaisuuteen oli lehti-ilmoituksin kutsuttu mukaan myös muita Tampereella ja sen lähiympäristössä asuvia viestimiehiä. Kokous päätti yksimielisesti perustaa alaosaston, joka sai nimekseen Viestikillan Tampereen seudun paikallisosasto. Paikallisosaston ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin **Seppo Savontaus**, joka toimikin killan pu-

***Kilta on tarjonnut
myös runsaasti
kouluttajia maakunta-
komppanioiden ja
paikallispataljoonien
viestikoulutukseen.***

heenjohtajana aina vuoteen 1995 asti.

Jo ensimmäisenä toimintavuotena päätettiin järjestää jäsenille Viestimieskilpailu, joka toteutettiin yhteistyössä paikallisten Reserviupseerikerhon ja Reservialiupseeriyhdistyksen viestiosastojen kanssa. Kilpailusta muodostui jokavuotinen perinne, joka elää edelleen.

Toiminnan aktivoituessa alettiin melko pian miettiä oman itsenäisen killan perustamista, joka toteutuikin vuonna 1972. Tampereen seudun paikallisosaston työn jatkajaksi perustettiin yhdistys nimeltä Pirkanmaan Viestikilta ry. Samana vuonna lähetettiin liittymisanomus Maanpuolustuskilat ry:lle, joka hyväksyi Pirkan-

maan Viestikilta ry:n jäsenekseen 54. kiltana.

Todettakoon, että killan säännöt mahdollistivat myös naisten hyväksymisen jäseniksi tasavertaisesti miesten kanssa. Tämä oli varsin harvinaista vielä 1970-luvun alussa. Toisaalta tämä oli viestiaselajiin perustuvan killan osalta luonnollista, koska sotajan viestitehtävissä toimi myös paljon naisia.

Toiminta

Killan jäsenilleen koko toimintakautensa aikana järjestämä toiminta voidaan karkeasti jakaa kolmeen eri osa-alueeseen. On aselajikehitystä seuraavaa ja sitä sivuavaa toimintaa, fyysisen kunnon ylläpitämiseen ja kehittämiseen tähtäävää toimintaa sekä vapaamuotoisempaa virkistystoimintaa. Näihin osa-alueisiin liittyen killa on järjestänyt tutustumistilaisuuksia sekä siviili- että sotilaskohteisiin, kurssi- ja koulutustoimintaa sekä aiheiltaan hyvin monipuolisia esitelmätilaisuuksia.

Viestiaselajin ja yleisemminkin tekniikan kehityksestä on jaettu tie-

toa esitelmätilaisuuksien, luentojen ja nykyään myös webinaarien muodossa. Kilta on ollut aktiivisesti mukana MPK:n viesti- ja johtamisjärjestelmälän kursseilla sekä osallistuvana että järjestävänä osapuolena. Kilta on tarjonnut myös runsaasti kouluttajia maakuntakomppanioiden ja paikallispataljoonien viestikoulutukseen. Perinneradiotapahtumat kahdesti vuodessa kunnioittavat viestiveteraanien saavutuksia vaatimattomalla kalustolla.

Fyysistä kuntoa on ylläpidetty muun muassa jotoksilla. Kiltalaiset ovat osallistuneet lukuisille eri jotoksille, lisäksi on usein oltu pitämässä viestiaiheisia rasteja tai rakentamassa, päivystämässä ja ylläpitämässä tilannekeskusta. Esimerkkeinä mainittakoon MPK:n Kesäyön marssi, suunnistustapahtuma Jukolan Viesti ja eri reserviläisyhdistysten pienemmät jotokset. Myös

killan oma vuosittainen Viestimieskilpailu sisältää aina suunnistusosuuden ja usein myös ilma-aseilla tapahtuvaa ammuntaa.

Virkistystoiminnan saralla pitkä perinne on kesäkuinen savusauna Lylyssä. Alun perin Lylyn Viestivarikko ja nykyisin Millog oy on tarjonnut makoisia löylyjä kiltalaisille, radiokerholaisille ja varikon väelle jo vuosia. Kesäaikana on myös järjestetty erilaisia tekniikka- ja talkoopäiviä.

Vuonna 2016 kilta täytti 50 vuotta. Tätä juhlistettiin Näsijärven rannalla sijaitsevalla Siivikkalan majalla, eli samassa paikassa, jossa vuonna 1965 keskusteltiin paikallisosaston perustamisesta.

Yhteistyötahot

Killan alkuvuosina olennainen yhteistyötaho oli Tampereen Ilmatorjuntapatteristo, jossa kilta aloitti jo vuonna 1970 viestikoulutuksen saaneiden varusmiesten palkitsemisen. Tämä jatkui vuoteen 1980 asti, jolloin patteristo muutti Ouluun.

Panssariprikaatin Viestikomppanian kanssa aloitettiin yhteistyö vuonna 1973, ja se jatkuu edelleen. Ansioitunut kotiutuva viestitaistelija palkitaan killan lahjoittamalla muistoesineellä.

Juupajoen Lylyssä sijainneeseen Viestivarikkoon oli luotu yhteydet jo vuonna 1964. Vuodesta 1983 varikosta ja sittemmin Millog oy:stä on ollut edustaja myös killan johtokunnassa lähes koko ajan. Lylyssä, Viestimuseon tiloissa toimii myös Lylyn Viestivarikon radiokerhon (LVRK) operoima sotilasradioamatööriasema OI3V.

1990-luvun jälkipuolelta alkaen olennaiseksi yhteistyötahoksi muodostui silloisen Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen esikunnan elektronikkaosasto. Nykyisin vastaavassa roolissa on Logistiikkalaitoksen Järjestelmäkeskus.

Pirkanmaan Viestikilta on sekä Maanpuolustuskiltojen liiton, Pirkanmaan kiltapiirin että Viestikiltojen liiton jäsen. Kilta on osallistunut aktiivisesti mm. jokavuotisille Viesti-

miespäiville, useasti myös järjestävänä osapuolena.

Tulevaisuus

Tekniikan kehittyminen ja digitalisaatio eivät ainakaan vähennä viesti- ja johtamisjärjestelmäalan merkitystä. Tämä tarjoaa varmasti runsaasti kiinnostavaa tekemistä myös kiltakentälle. Toiminnassa pyrimme löytämään sopivan tasapainon perinteiden ylläpitämisen ja modernin tekniikan hyödyntämisen välillä niin, että jokainen kiltalainen löytäisi itsensä kiinnostavia toimintamuotoja. Toivotamme kaikki viestiasioista kiinnostuneet mukaan toimintaan aselajista ja koulutushaarasta riippumatta!

Suojeluosaamista reserviläisille

aselajikouluttajakurssilla Porin prikaatissa

Maanpuolustuskoulutus MPK:n suojelukoulutuksen intensiivijakso järjestettiin Porin prikaatissa Säkylässä lokakuun puolella välissä. Paikalla oli 15 aktiivista reserviläistä ympäri Suomea. Tätä edeltävä orientaatiojakso järjestettiin Maasotakoululla Haminassa maaliskuussa. Aselajikouluttajakurssien tarkoituksena on antaa reservin karkiosajille tietoa, taitoa ja valmiuksia kouluttajatehtävissä toimimiseen omissa piireissään. Useimmat osallistujat ovat jo sitoutuneet kouluttajatehtäviin, ja aselajikouluttajakurssin opit päästään viemään nopeasti käytäntöön.

MPK:N JA
PUOLUSTUSVOIMIEN
KESKITETTY
PIONEERIKOULUTTAJA-
KOULUTUS 2022

■ Ajoneuvon sammutus.

Intensiivikurssi orientaatiokurssin jälkeen

Pioneeri- ja suojelukoulutettavia oli paikalla viisitoista. Kouluttajakoulutuksen kokonaisuuteen kuului maaliskuun orientaatiiovaihe Haminassa, missä oppitunneilla käsiteltiin kokonaisuuden kannalta keskeinen teoriasisältö. Luentojen ohella kaasusäteilytiedustelukoulutuksessa päästiin käyttämään myös simulanttiaineita ja simulaattoreita, jotka tukivat oppimista tehokkaasti elävöittämällä harjoittelua. Käytännön harjoittelussa osallistujat ryhmäytyivät nopeasti ja keskustelivat vilkkaasti – olihan osalla jo ennestään suojeluosaamista. Kesän etäjakson aikana ryhmät työnsivät harjoitekortteja kouluttajan ja mentorin PVMOODLE:en viemien dokumenttien pohjalta. Intensiivijaksossa otettiin maanantaina vastaan koulutusmateriaali. Sen tarkastamisen jälkeen tutustuttiin koulutuspaikkoihin, joihin kuuluivat luokkatilat, ajoneuvohallit ja läheinen suojelukoulutusalue Vallisto. Illalla oli vielä hyvää aikaa viimeistellä harjoitekortteja seuraaviin koulutuspäiviin, joissa kukin ryhmä kouluttaa oman aihealueensa muille osallistujille. Luvassa on siis kuusi kurssia yhden viikon aikana!

Tiistaina päästiin jo tositoimiin. Aamupäivän tunnit täyttyivät suojautumisharjoituksella. Siinä tutustuttiin Tyvek-asuun, aktiivihiihliiviasuun, ja suojapuku 2010:een. Asujen yhdistelmien pukeminen, vaadittava tiivistäminen ja riisunta tulivat hyvin tutuiksi. Suojanaamarin ominaisuuksien ja käytön kertaaminen edelsi tiiveyskoetta. Se suoritettiin Valliston LAT-koulutusalueella (Live Agent Training). Iltapäivä omistettiin kaasunilmaisimien esittelylle ja niiden käyttämiselle. Yksityiskohtainen ohjelma piti sisällään kaasunilmaisupakkauksen, kaasuntiedustelulaukun M84 sekä laitteet AKS M90 ja ChemPro 100. Saimme myös kertoa lyhyesti toiminnastamme Porin prikaatin komentajalle, prikaati-

*Autot paloiteltiin hydraulisin
ja lihasvoimalla toimivien
työkalujen avulla...*

Iltapäivä omistettiin kaasuilmaisimien esittelylle ja niiden käyttämiselle.

kenraali **Vesa Valtoselle**, joka kävi esittelemässä LAT-koulutusalueella vierailleen.

Keskiviikkonaamuna opiskeltiin säteilytiedustelua. Luokassa tapahtuvan teoriavaiheen jälkeen harjoittelimme RDS200-laitteen käyttöä. Tiedustelupartiot etsivät laitteen avulla säteilylähdettä ulko- ja sisätiloissa etukäteen sovittua tehtäväjakoja noudattaen. Iltapäivällä tieliikennepelastamisessa tehtiin ajoneuvoja virrattomaksi ja stabiiliksi sekä suojattiin pelastajat auton turvavarusteiden mahdolliselta ennakoinnattomalta toiminnalta. Autot paloiteltiin hydraulisin ja lihasvoimalla toimivien työkalujen avulla sisällä olevien onnettomuuden uhrien ulos saamiseksi turvallisesti.

Torstai alkoi ensivastekaluston käytöllä ja potilaan kohtaamisella. Erilaisia ensiapuun ja poti-

Torstai alkoi ensivastekaluston käytöllä ja potilaan kohtaamisella.

laan siirtoon liittyviä välineitä, kuten ensivasterepun sisältö, hapenantovälineistö, rankarauta, kauhapaari, KED, evakuointialusta, hyödynnettiin altistuneen ollessa kolariajoneuvon eri paikoissa. Lounaan vahvistamina opeteltiin Valliston kentällä käyttämään pelastusajoneuvon kalustoa: paineilmalaitte, perusselvitys maanpinnan tasolla, lisäselvitys. Näillä eväillä sammutettiin auto- ja allaspaloja.

Tulikuuman iltapäivän jälkeen käytimme illan huoltotoimenpiteisiin. Rastikoulutukset olivat hyvin suunniteltuja ja toteutettuja, mikä kuvaa kouluttajakoulutettavien erinomaista motivaatiota ja omistautumista asialle. Kaikki kurssilaiset eivät

■ Ensivastekaluston käyttöä.

päässeet saapumaan harjoitukseen. Mutta viikon aikana selvisi, että mukaan päässeet olivat rohkeita kouluttajia ja uskalsivat lähteä lähes vieraaseen aihepiiriin jopa vuorokauden varoajalla!

Pääkouluttajana toimi kapteeni **Esa Koskinen** Porin prikaatista. Kouluttajan ja mentorin roolissa reservin majuri **Timo Lukkarinen** tuki ryhmätöitä. MPK:n vastuhenkilöt, piiripäällikkö **Jyrki Niukkanen** ja koulutus- ja viestintäsuunnittelija **Ossi Hietala** tukivat toimintaa kertomalla tulevasta koulutusympäristöstä, tavoitteista ja kuinka ne saadaan toteutettua. Lisäksi he olivat suunnitelleet tämänvuotisen koulutuskokonaisuuden yhdessä kapteeni Koskisen kanssa.

Kokenutta kouluttajainesta

Reservin alikersantti **Minna Riipinen** toi vahvaa osaamistaan harjoitukseen. ”Kun oman piirimme Luonetjärven ilmapuolustuspiiriin koulutuspäällikkö soitti minulle viime vuoden lopussa ja kysyi, haluaisinko lähteä Suojelutoiminnan aselajikouluttajakurssille, ei tarvinnut kauaa vastausa miettiä. Se oli totta kai kyllä.”

Suojelutoiminta oli Minnalle tuttua jo ennestään, sillä hän palveli Suojelukomppaniassa raskaspelastuksen puolella yksikönjohtajana. Heti kotiduttuaan joulukuussa 2019 alkoi hän etsiä tietoa vapaaehtoisesta maanpuolustustoiminnasta ja päätyikin jo keväällä kouluttamaan ensimmäiselle kurssilleen. Siitä lähtien hän oli kouluttamassa säännöllisesti, ja koulutus-

kertoja kertyi vuoteen noin kymmenen kappaletta.

”Minusta on ollut mukava huomata, että MPK ja Puolustusvoimat ovat alkaneet hyödyntää myös reserviläisten muualta hankittua osaamista”, Riipinen totesi. ”Itselläni varusmiespalvelus on kyllä käyty Suojelukomppaniassa, mutta minulla on taustaa myös sopimuspalokuntapuolelta kymmenen vuotta ja opiskelen nykyään Pelastusopistossa Palopäällystön AMK-tutkintoa. On ollut mukava huomata, että tällaista osaamista halutaan hyödyntää myös koulutuksissa.”

”Aselajikouluttajakurssilla oli ilo huomata, että moni oli lähtenyt touhuun mukaan ilman mitään pohjaa aiheesta.” Riipisen oma ryhmä koulutti muille tieliikennepelastamista, ja he pääsivät tekemään pelastusrei-

***Kaasu- ja säteilytiedustelu-
koulutuksessa päästiin
käyttämään myös
simulanttiaineita ja
simulaattoreita.***

tin autoon. Kaksi muuta kouluttajaa eivät olleet ikinä pitäneet hydraulisia pelastusvälineitä kädessään tai olleet tekemisissä aiheen kanssa. Mutta kumpikin oli todella motivoitunut, ja se näkyi. He olivat etukäteen katso- neet videoita ja tulostaneet virallisia ohjeistuksia aiheesta. ”Oli todella ilo työskennellä sellaisten ihmisten kans- sa, joista huomasin, että motivaatio on korkealla!”

Riipisen mielestä kurssin ilmapiiri oli muutenkin hyvä. ”Saimme paljon keskustelua aikaan, ja aina sai apua, kun sitä vain kysyi. Iltaisin väänsim- me jopa yhteisvoimin erään kurssilai- sen koulutehtävää loppuun, kun dea- dline painoi päälle.”

”Omasta mielestäni viikko oli oi- kein onnistunut ja yksi parhaimpia harjoituksia, joissa olen ollut”, arvioi

Oli todella ilo työskennellä sellaisten ihmisten kanssa, joista huomasin, että motivaatio on korkealla!

Riipinen. ”Opin myös paljon uutta ja aion viedä tätä tietoa eteenpäin omal- le koulutuspiirilleni. Jään myös läm- möllä muistelevaan kyseistä kurssia ja aion ehdottomasti jatkossakin osal- listua, jos mahdollisuus vain an- neetaan.”

Siviiliosaaminen käyttöön reservin tehtävissä

Timo Lukkarinen, reservin majuri, oli mukana kouluttajana ja mentorina ja kertoi omasta reserviläispolustaan.

”Ensimmäiset 20 vuotta olen reservis- sä kertaamassa perinteisessä pioneeri- toiminnassa. Kutsut kertausharjoituk- siin olivat säännöllisiä, mutta niiden väli alkoi pidentyä. Koska olen ammatil- tani kemisti, olen jo pitkään ollut kiin- nostunut suojelutoiminnasta”, Lukka- rinen kuvailee.

Kymmenen vuotta sitten hän ker- too päässeensä viimein mukaan suo- jelutoimintaan, kun sai hyödyntää ammattiosaamistaan kenttälaborato- rion toiminnassa. ”Sieltä urapolku vei yhä pidemmälle, ja nyt tehtävät ovat jälleen uusia. Olen ollut syventämäs- sä suojeleuosaamista myös Säteilytur- vakeskuksen (STUK) Vapaaehtoisessa Säteilymittausjoukkueessa (SMJ) sen perustamisesta alkaen. Uusien asioi- den oppiminen, kurssien suunnittelu, kouluttaminen ja johtaminen MPK:n

Ensi vuonna ovat vuorossa suojan edistäminen, suluttaminen ja pioneerijoukkueen johtaminen suluttamistehtävässä.

kursseina ovat olleet antoisia. Siihenkin on saatu jo yli sata kurssin käyntiä.”

Kouluttamiskykyä yhteisen koulutusohjelman mukaisesti

Piiripäällikkö Jyrki Niukkanen (MPK Kaakkois-Suomi) vastaa MPK:n pioneerikoulutusohjelmasta. MPK:n palkattuun henkilökuntaan kuuluvilla koulutusohjelmien vastuuhenkilöillä on monesti taustaa ja osaamista kyseisessä aselajissa: ”Olen Kadettikoulusta valmistumisen jälkeen toiminut kouluttajana Koriolla Kymen pioneeripataljoonassa, kouluttajana ja yksikönpäällikkönä Reserviupseerikoulun pioneerikomppaniassa ja yleisesikuntaupseerikurssin jälkeen opettajana Pioneerikoulussa 2000-luvun alussa. Sen jälkeen työtehtävät Puolustusvoimissa veivät erilaisiin esikuntatehtäviin Pääesikunnassa ja Maavoimissa”, Niukkanen kertoo.

Vuoden 2020 alusta voimaan astuneen lakimuutoksen jälkeen Puolustusvoimat hyväksyy Maanpuolustuskoulutus MPK:n antaman sotilaallisia valmiuksia palvelevan (SOTVA) koulutuksen. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että kaikki annettava koulutus perustuu hyväksyttyihin koulutusohjelmiin. Pioneerikoulutusohjelma kattaa kaikki pioneeritoiminnan lajit pl. valmiusrakentaminen, jota ohjaa oma koulutusohjelmansa. Koulutusohjelmia ylläpitää ja kehittää kuhunkin ohjelmaan nimetty, aktiivisista reserviläisistä sekä MPK:n ja Puolustusvoimien henkilökunnasta koostuva kehittämisryhmä.

Edellisen aselajikouluttajakurssin aiheena olivat suluttamisen ja raivaamisen perusteet. Kuluvana vuonna opiskeltiin siis palo- ja pelastustoiminnan sekä suojelutiedustelun aiheita. Ensi vuonna ovat vuorossa suojan edistäminen, suluttaminen ja pioneerijoukkueen johtaminen suluttamistehtävässä. Sen lisäksi, että kurssilaiset perehtyvät Puolustusvoimien kouluttajien opastamana viimeisimpiin koulutusmenetelmiin, saadaan kursseilla myös tallennettua aineistoa koulutusohjelman mukaisten harjoitusten opetuspaketteihin, joita voidaan hyödyntää jatkossa MPK:n kursseilla.

MPK:n ja Puolustusvoimien keskitetyssä kouluttajakoulutuksessa kolme osakokonaisuutta

Orientaatiojaksolla maaliskuussa koulutettavat henkilöt tutustuivat toisiinsa ja syventyivät koulutettaviin aiheisiin. Samalla porukka jaettiin kolmen hengen ryhmiin, jotka jalostavat saamaansa tietoa koulutuksessa käytettäväksi materiaaliksi. Orientaatiojakso oli osallistujille Puolustusvoimien vapaaehtoinen harjoitus.

Kesän aikana etäjakson aikana osallistujat suunnittelivat pienryhmissä omia koulutuksia syksyn intensiivijaksoa varten. Suunnittelun kuusi osa-aluetta sisältävät palo- ja pelastustoiminnan sekä suojelutiedustelun osa-alueet. Ryhmätöissä hyödynnetään PVMOODLE:n työtilaa ja mentorit tukevat ryhmien suunnittelutoimintaa.

Intensiivijaksolla Porin prikaatissa Säkylässä järjestetyssä, viikon mittaisessa kertausharjoituksessa laaditut koulutussuunnitelmat koeponnistettiin käytännön koulutuksessa. Saadut kokemukset ja opit otetaan sitten hyötykäyttöön MPK:n ja Puolustusvoimien suojelukoulutuksissa.

Porin prikaatin suojelukoulutusmaasto ja toimiva huolto antoivat erinomaisen mahdollisuuden pääasian eli koulutukseen ja oppimiseen!

Teksti: Timo Lukkarinen, maj res, HRU:n Pioneeri-osasto / Pääkaupunkiseudun Pioneerikilta

Minna Riipinen, alik res

*Jyrki Niukkanen, piiripäällikkö,
MPK Kaakkois-Suomi*

*Ossi Hietala, Koulutus- ja viestintäsuunnittelija,
MPK Keskustoimisto*

Esa Koskinen, kapt, Porin Prikaati (PORPRE)

Kuvat: Timo Lukkarinen

In memoriam

Maanpuolustuskiltojen liiton kunniapuheenjohtaja, diplomi-insinööri **Erkki Inkinen** on menehtynyt viime joulukuussa tapaninpäivänä 89-vuotiaana. Hän oli syntynyt Terijoella 1933. Liittohallituksen puheenjohtajana Inkinen toimi kahdeksan vuotta 1986-1993.

Pääosan työurastaan hän teki Puolimatka-yhtymän varatoimitusjohtajana, Novera-Yhtymän toimialajohtajana sekä Rakennustuoteteollisuuden toimitusjohtajana. Hän toimi useassa yhtiössä hallituksen jäsenenä, varapuheenjohtajana tai puheenjohtajana.

Erkki Inkinen oli Ilmasotakoulun Killan jäsen. Sotilasarvoltaan hän oli luutnantti.

Vuoden 1986 keväällä vaihtui Maanpuolustuskiltojen liiton liittohallituksen puheenjohtajuus. Vuodesta 1972 lähtien valtakunnallisen kiltaliikkeen puheenjohtajana toiminut kaupunkineuvos **Erkki Tuuli** katsoi tuolloin parhaaksi luopua tehtävästään. Vuosikokous kutsui hänet heti liiton ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksi, ja hieman myöhemmin hän sai oikeuden osallistua kiltahallituksen kokouksiin. Kunniapuheenjohtaja Erkki Tuuli kuoli v. 1994.

Uudeksi puheenjohtajaksi keväällä 1986 tuli Perusyhtymän toimitusjohtaja Erkki Inkinen. Hänen valintansa taustalla vaikuttivat ennen kaikkea taloudelliset syyt. Ensiksikin kiltaliiton johtoon haluttiin mies, jolla olisi hyvät suhteet mahdollisiin taloudellisiin tukijoihin. Toisena tekijänä vaikutti se,

että liike-elämän johtajaa pidettiin oikeana miehenä kehittämään edelleen keskusjärjestön taloutta. Erkki Inkisen johdolla Maanpuolustuskiltojen liiton toimintaa ryhdyttiin aikailematta tehostamaan. Muun muassa liiton toimisto siirtyi tietokoneaikaan, kun ensimmäinen tietokone saatiin lahjoituksena tammikuussa 1988. Toimiston tehokkuuden kannalta merkittävän päätöksen liiton hallitus

teki joulukuussa 1988. Tuolloin myönnettiin määräraha tietokonehankintoihin.

Tutustuttuaan kesän 1986 aikana liiton toimintaan uusi puheenjohtaja esitti elokuussa muistion kiltaliiton uudeksi strategiaksi. Muistiossa esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi hallitus päätti asettaa peräti kuusi toimikuntaa laatimaan tarvittavia toimenpidesuunnitelmia. Syksyn aikana hyväksytyn suunnitelman mukaan hallitus lähti Inkisen johdolla määrätietoisesti kehittämään Maanpuolustuskiltojen liittoa yhdeksi maamme

merkittävimmistä maanpuolustusjärjestöistä.

Erkki Inkinen oli liiton edustaja ja pöytäkirjan alikirjoittaja Maanpuolustusjärjestöjen Yhteistyöelimestä (YTEL). YTEL:n muodostivat MPKL:n, RUL:n ja RAUL:n jäsenjärjestöjen puheenjohtajat sekä kustakin liitosta yksi edustaja.

Erkki Inkinen kutsuttiin liiton kunniapuheenjohtajaksi 25.4.1998 pidetyssä liittokokouksessa.

Otamme osaa omaisten suruun ja teemme kunniaa miehelle, joka teki suuren työn vapaaehtoisen maanpuolustuksen, kiltatyön ja liiton hyväksi.

Henry Siikander
entinen toiminnanjohtaja

Osasto Ramsö Tuki ry Merellistä iskukykyä kehittämässä

Osasto Ramsö on Länsi-Uudellamaalla toimiva, kaksikielinen reserviläisosasto.

Osasto sai alkunsa ja nimensä 2014 Ramsön saarella pidetyn selviytymiskurssin yhteydessä, jossa perustajajäsenet tapasivat ensimmäistä kertaa.

Vuosien saatossa osasto on kehittynyt aktiiviseksi ja taidokkaaksi reserviläisjoukoksi. Rannikkojääkäritautaisena osastona joukko kantaa tunnuksenaan merellistä ja rannikon iskukykyä kuvaavaa kolmikärkistä atrainta sekä jalkaväen kivääreitä. Osaston 2015 perustettu tukiyhdistys tekee tiivistä yhteistyötä toimintaa lähellä olevien yhdistysten, Puolustusvoimien joukko-osastojen ja MPK Meripuolustuspiirin kanssa.

Tuemme aktiivisesti Dragsvikin maakuntajoukkoa Uudenmaan prikaatissa sekä kehitämme reserviläistoimintaa kaikissa sen muodoissa. Vuonna 2019 tukiyhdistyksen toiminta otti harppauksen eteenpäin, ja aloitimme aktiivisemman tuen, minkä ansiosta olemme merkittävästi kyenneet kasvattamaan joukkomme suorituskykyä ja tiedollisia sekä taidollisia valmiuksia.

Yhdistyksen toimijat ovat olleet suunnittelemassa ja mahdollistamassa nousujohteisten jalkaväkipainotteisten kurssien toteuttamista kalustohankinnoin sekä koulutusverkostoitumisen ja oman kouluttajapoolin kautta. Näiden ohella olemme kouluttaneet runsaasti rannikon ja saariston olosuhteiden selviytymis- ja luonnonmuonataitoja.

Suorituskykyjen kehittämisen sekä maakuntajoukon suoran rahallisen koulutus-, kalusto- ja materiaalituen ohella verkostoidumme ja toimimme yhteis-

työssä koko meripuolustuksen kentän kanssa. Olemme olleet liikkeellepantavana tekijänä ja toteuttajana mm. Uudenmaan prikaatin uuden TRA-talon rakentamisessa mm. Nylands Brigads Gilletin tukemana.

Tukiyhdistyksen fokuksessa on jatkossakin rannikon ja saariston olosuhteisiin soveltuvan joukon koulutuksen, taistelukyvyn sekä tiedollisen ja taidollisen osaamisen kehittäminen. Toimimme aktiivivahvistajana Uudenmaan prikaatissa palvelleiden nuorten rannikkojääkäritaitausten reserviläisten kanssa ja edistämme näitä tukevan kaluston, aineiston ja materiaalin hankkimista. Tämän lisäksi toimimme joukon sosiaalisena verkostona, joukkohengen ylläpitäjänä ja autamme taistelijoitamme kehittymistä aktiivireserviläisen polulla.

■ Vahvaa panostusta jalkaväkitaiteiden kehittämiseen.

■ Rannikkojääkäritaidot ja -kokemus ovat meillä arvossaan.

Tuemme aktiivisesti Dragsvikin maakuntajoukkoa Uudenmaan prikaatissa sekä kehitämme reserviläistoimintaa kaikissa sen muodoissa.

SA-KUVA

RATSUMIESKILLAN HAKKAA PÄÄLLE! -TIEDOTTEESTA 2/2023
KIRJOITTAJA: JUHA SIHVONEN

Ratsumies Lauri Skyttä

Nuorin
Mannerheim-
ristin ritari

Kenellekään ei liene epäselvää, että ratsuväen toimintaan yhdistetään ennen kaikkea rohkeus, aloitteellisuus ja reippaus. Ehkä joskus jonkinlainen rämäpäisyys kuuluu myös kuvaan.

Ratsuväki kykeni sodassa nopeisiin hyökkäyksiin. Siinäpä juuri näistä ominaisuuksista oli hyötyä. Oikeastaan ne olivat menestyksen edellytys, niin kauan kuin ratsuväkeä perinteisessä muodossaan käytettiin sotatoimissa.

Entä sen jälkeen, kun ratsuista luovuttiin jatkosodassa? Ei koulutuksessa luotu ratsuväen henki mihinkään kadonnut, vaikka jalan taisteltiin.

Hyvästä esimerkistä käy kersantti, myöhemmin ylivääpeli **Lauri Skyttä**. Hän sai Mannerheim-ristin arvon juuri ratsuväelle tyypillisten ominaisuuksiensa ansiosta. Hämeen Ratsurykmentissä Karjalan rintamalla palvelut Skyttä löytiin ritariksi numero 68 vuonna 1942. Hän oli tuolloin 19-vuotias. Skyttä on nuorin Mannerheim-ristin ritariarvon saanut suomalainen sotilas.

Otteita Lauri Skytän ritarinimityksen perusteista:

”Ylipäällikkö on pmv:llä 5.7.1942 nimittänyt Vapaudenristin 2. luokan Mannerheim-ristin ritariksi kersantti Lauri Skytän, joka on toiminut joukkueensa varajohdajana. Joukkue oli saanut tehtäväkseen edetä S-järven (Säämäjärvi) maastosta N-järven (Nimjärvi) suuntaan ja ottaa haltuunsa erään metsälinjojen risteyksessä olleen vahvasti varustetun vihollisen tukikohdan. Kersantti Skyttä toimi tällöin karkiosaston johtajana.

Tukikohtaan johtavalle polulle oli vahva vihollisosasto asettunut edullisiin aseisiin, josta se avasi tulen. Saatuaan yhden ryhmän avuksi kersantti Skyttä rohkealla rintamahyökkäyksellä, itse ensimmäisenä syöksyen ja eläkoota huutaen ajoi vihollisen silmittömään pakoon.

Urhoollisuudellaan, päättäväisyydellään ja taitavuudellaan myötävaikutti kersantti Skyttä, että meille tärkeä operaatio saatettiin tulokselliseen päätökseen.

Myöhemmin H:n (Honkaselkä) taistelussa oli vihollinen asettunut vahvoihin katettuihin aseisiin 150-300 m:n levyisen murroksen taakse. Kahdesta eri paikasta oli murrosta koetettu ylittää, mutta tuloksetta. Tällöin kuitenkin kersantti Skytän, joka nyt toimi joukkueenjohta-

■ Kersantti Skyttä työntymässä vihollisen aseisiin Honkaselässä 8. lokakuuta 1941. Tästä taistelusta hän ansaitsi Mannerheim-ristinsä. Etualalla kolme hänen joukkueensa sotilasta suojautuneena valmistautumassa rynnäkköön.

jana, onnistui tunkeutua murroksen yli ja vyöryttää vihollisen asemat vasemmalle tuhoamalla käsikranaatein muutamia pesäkkeitä.

Tämän hänen johtamansa hyökkäyksen seurauksena oli, että murroksen oikealla sivustalla puolustautunut vihollinen vetäytyi.

Tässä taistelussa toimi kersantti Skyttä henkilökohtaisesti käsikranaattien heittäjänä joukkueensa edessä, haavoittuen tällöin vihollisen käsikranaatista oikeaan käteen, mutta jäädessä siitä huolimatta riivin ja johtaen edelleen joukkuettaan.

Täten joudutettiin H:n (Honkaselkä) valloittamista huomattavasti, mikä oli ehdon erään tärkeä valtatie (Petroskoi-Munjärvi) avaamiseen.” (lähde: Mannerheim-ristin ritarien säätiö)

Mannerheim-ristin ritari n:o 68 Lauri Skyttä syntyi 12. joulukuuta 1922 Viipurin maalauskunnassa. Vanhemmat olivat konstaapeli **Otto Skyttä** ja emäntä **Iida Siviä Sinisalo** Säiniöltä. Lauri Skyttä oli Säiniön suojeluskunnassa ja osallistui vapaaehtoisena suojeluskuntalaisena talvisotaan erilaisissa tehtävissä Karjalannaksella, muun muassa Summassa.

Varusmiespalveluksensa Skyttä kävi Hämeen Ratsurykmentissä ja palveli jatkosodassa ryhmänjohtajana, joukkueen varajohtajana ja joukkueenjohtajana HRR:ssä 1. divisioonan 3. eskadroonassa.

SA-KUVA

■ HRR:n komentaja eversti Gustaf Ehrnrooth kiinnittää Mannerheim-ristin Lauri Skytän rintaan Fedotovassa Itä-Karjalassa 8. syyskuuta 1942. Alla aukeaman kuvassa HRR:n miehiä Louhivaaran harjanteella heinäkuussa 1941.

Jatkosodan lopulla Skyttä oli alokkaiden kouluttajana Lappeenrannassa, mutta tarinan mukaan karkasi sieltä takaisin rintamalle kenenkään puuttumatta asiaan.

Sotilasuralle sodan jälkeen

Sotilasarvoltaan kansakoulun käynyt Skyttä oli ylikersantti jatkosodan päättyessä. Kotiutuksen jälkeen hän meni Rajavartiolaitoksen palvelukseen 1945 ja puolustuslaitoksen palvelukseen koulutussaliupseeriksi 1949. Skyttä erosi Puolustusvoimista ylivääpelinä 1955.

Vuodesta 1955 Skyttä elätti perheensä maanviljelijänä Kytäjällä Hyvinkäällä. Lapsia Skyttä ja hänen puolisonsa **Katri**, o.s. **Liiska** saivat kuusi.

Skyttä kuoli Hyvinkäällä 1973 vain 50-vuotiaana. Hän oli Ratsumieskillan jäsen.

Hyvinkääläisten Mannerheim-ristin ritarien kunniaksi paljastettiin muistolaatta vuonna 2008 Hyvinkään vanhan kirkon eteisessä.

Vielä sitaatti Lauri Skytän nimitysperusteluista: ”Kersantti Skyttä, jota koko sodan ajan on pidetty johtajana kaikissa vaikeimmissa partioitehtävissä, joista hän on aina suoriutunut erikoista tunnustusta ansaitsevasti, on rykmentin parhaisiin miehiin kuuluva ja henkilökohtaisesti eräs rohkeimmista. Hänen yksikkönsä kaikki miehet ovat koko sodan ajan suhtautuneet häneen ihaillen ja pitävät häntä sotilaan esikuvana.”

MATTI HILSKAN KOKOELMA

■ Lauri Skyttä työskenteli sotien jälkeen rajavartiostossa sekä maanviljelijänä Kytäjällä, josta kuva.

SA-KUVA

Edellä kuvattu yksittäinen rynnäkö, jossa Skytän toiminnalla oli ratkaiseva merkitys, oli osa vuoden 1941 hyökkäysvaiheen lukuisia taisteluja, joita Karjalan armeija kävi tavoitteenaan Äänisjärvi ja Syväri. Hämeen Ratsurykmentti kuului Ratsuväkiprikaattiin, joka oli hyökkäysvaiheen alussa kesäkuussa 1941 sijoitettuna Ilomantsiin.

Jatkosodan alussa muodostettiin Karjalan armeijan taisteluja varten voimaryhmä, joka nimettiin sen johtajaksi nimetyn kenraalimajuri **Woldemar Oinosen** mukaan Ryhmä Oinoseksi. Oinosella oli taustaa 1920-luvulta toimisesta johtotehtävissä Hämeen ratsurykmentissä, jota hän komensi vuonna 1927.

Ratsuväkiprikaati muodosti yhdessä 2. jääkäriprikaatin kanssa pääosan hyökkäysosastosta eli Ryhmä Oinosesta. Se toimi 19.7.1941 lähtien noin kuukauden alistettuna saksalaiselle 163. divisioonalle Karjalan rintamalla. Joukot onnistuivat saamaan läpimurron Suojärvellä elokuun puolivälin jälkeen, jonka jälkeen alistus purettiin.

Prikaatin hevosvahvuus: 1 000

Prikaatin koko vahvuus oli 1 536 miestä ja 1 034 hevosta. Ratsuväen hevosista oli ratkaiseva apu huoltokuljetuksissa korpimaisemissa, jossa ei teitä ollut. Miehet taistelivat ja liikkuivatkin pääosin jalan. Miekat ”unohtuivat” rakuunoilta marssien taukopaikoille. Moottoriajoneuvoja prikaatilla oli 70.

Prikaati saavutti Äänisen loka-kuussa. Ryhmä Oinosen hyökkäysvaiheen viimeinen operaatio, Äänisniemen valloitus, päättyi 11.11.1941. Ryhmä Oinonen purettiin alkuvuodesta 1942 asemasodan alettua. Seuraavana vuonna ratsurykmentit siirrettiin Karjalankannakselle, jossa HRR luovutti pois ratsunsa Viipurissa tammi-kuussa 1943.

Ilomantsissa, ratsuväkiprikaatin hyökkäysvaihetta edeltäneessä sijoi-

MATTI HILSKAN KOKOELMA

■ Aseveljet keskustelemassa. Lauri Skyttä aloitti jatkosotansa HRR:n 3. eskadroonassa. Sitä johti tuolloin ratsumestari Mauno Roiha.

Prikaatin koko vahvuus oli 1 536 miestä ja 1 034 hevosta.

tuspaikassa, käytiin myös jatkosodan viimeinen iso taistelu. Ratsuväkiprikaati oli siirretty Ilomantsiin osaksi puolustukseen muodostettua Ryhmä Raappanaa. Ilomantsi oli myös Hämeen Ratsurykmentin viimeinen taistelu II maailmansodassa.

Ratsumieskiltä käy vuosittain perinneretkellä Ilomantsissa, jossa retkiohjelmaa on järjestetty yhteistyössä Joensuun eskadroonan kanssa.

Sierra10 ry

Sierra10 ry on yhdistys, jonka tärkeimpänä tavoitteena on edistää maanpuolustustietoisuutta ja ampumaurheilua Suomessa. Yhdistys on perustettu vuonna 2019, ja sen toiminta-alue kattaa koko maan.

Yhdistyksen juuret juontavat juurensa 2010-luvun alkupuolelle. Yhdistyksen perustajajäsenet halusivat edistää maanpuolustustahtoa ja -tietoutta Suomessa, ja he näkivät tukiyhdistyksen perustamisen MPK:n Meripuolustuspiiriin SPOL-kouluttajille yhtenä keinona tämän tavoitteen saavuttamiseksi. Vuosien varrella yhdistyksen toiminta on laajentunut ja monipuolistunut, ja tänä päivänä Sierra10 ry on yksi Etelä-Suomen ammattimaisimmista maanpuolustus- ja ampumaurheiluyhdistyksistä.

Sierra10 ry:n matkan varrella on tapahtunut monia merkittäviä pääkohtia ja mainintoja. Yhdistys on järjestänyt lukuisia koulutustapahtumia ja viime vuonna myös ensimmäisen ampumakilpailut Rannikkoprikaatin ampumaradoilla Kirkkonummella. Yhdistys on tehnyt tiivistä yhteistyötä eri maanpuolustusjärjestöjen ja -viranomaisten kanssa. Yhdistyksen jäsenmäärä on kasvanut vuosien varrella, ja tänä päivänä se koostuu monipuolisesta joukosta maanpuolustushenkisiä ja ampumaurheiluharrastavia ihmisiä.

Sierra10 ry:n nykytilanne on vahva ja aktiivinen. Yhdistys jatkaa tiivistä yhteistyötään Maanpuolustus-koulutusyhdistyksen kanssa, ja se järjestää edelleen monipuolisia koulutustapahtumia ja ammunta- kilpailuja ympäri Suomea.

Yhdistys toivoo myös voivansa laajentaa toimintaansa entisestään ja tarjota monipuolisempia koulutusta-

pahtumia ja -palveluita eri kohderyhmille. Yhdistyksen tavoitteena on myös pysyä ajan tasalla ja kehittyä mukanaan muuttuvassa maailmassa, ja se haluaa jatkossakin olla yksi Suomen johtavista maanpuolustus- ja ampumaurheiluyhdistyksistä.

Sierra10 ry on ylpeä siitä, että se on vahva osa Suomen maanpuolustuskulttuuria ja että sen toiminta on saanut niin paljon kannatusta vuosien varrella. Yhdistys haluaa jatkossakin tarjota laadukasta ja monipuolista koulutusta sekä edistää vastuullista ja turvallista aseenkäsittelyä kaikilla tasoilla.

MPKL:n 60-vuotisjuhlavuosi on Sierra10 ry:lle merkittävä virstanpylväs, ja yhdistys on ylpeä siitä, että se on omalla tekemisellään pystynyt kehittämään ja kasvamaan vuosien varrella. Yhdistys haluaa kiittää kaikkia jäseniään, yhteistyökumppaneitaan ja tukijoitaan (Meripuolustussäätiö, Urlus-säätiö, Tre Smeder ja kau-

palliset toimijat, kuten Sako, Aawee ja Viranomainen), jotka ovat mahdollistaneet sen toiminnan ja menestyksen.

Sierra10 ry haluaa myös kannustaa kaikkia suomalaisia liittymään mukaan maanpuolustustyöhön ja ampumaurheiluharrastukseen. Yhdistys uskoo, että jokainen voi omalla panoksellaan vaikuttaa Suomen turvallisuuteen ja puolustukseen. Ampumaurheilu on loistava tapa kehittää itseluottamusta, paineensi- tokykyä ja vastuullista aseenkäsittelyä.

Sierra10 ry toivottaa kaikille lukijoille ja maanpuolustustoimijoille menestyksestä ja turvallista maanpuolustusvuotta 2023 ja toivoo, että yhä useammat suomalaiset löytävät maanpuolustuksen ja ampumaurheiluharrastuksen ilon ja merkityksen.

Oulun Upseerikerholla kokoontui 26.1.1978 Veikko Inkilän kutsusta 16 henkilöä perustamaan pioneerihenkeä ja -perinteitä vaalivaa kiltaa, ja he liittyivät aselajissa tuona ajankohtana tapahtuneiden kiltojen perustajien joukkoon.

POHJAN PIONEERIKILTA

Perustamiskokouksen jälkeen pidettiin välittömästi johtokunnan 1. kokous ja päätettiin rekisteröidä yhdistys. Mukana kokouksissa olivat **Heikki Paarma, Aimo Hattula, Esko Hämäläinen, Veikko Inkilä, Esko Kääriäinen, Aarne Pehkonen, Seppo Salmenkaita, Jussi Lahinen, Martti Linnakangas ja Martti Rouvinen.** Aimo Hattula ja Veikko Inkilä ovat edelleenkin jäseniämme.

Killan toiminta-ajatuksiksi kiteytyi maanpuolustushengen ylläpitäminen ja kehittäminen, pioneerijoukoissa palvelleiden ja palvelevien yhdyssiteenä toimiminen sotilasarvoihin ja ikään katsottamatta, pioneeriaselajin varusmiesten tukeminen heidän palvelusaikanaan sekä maanpuolustusperinteiden vaaliminen muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa sekä veteraanien hyväksi tehtävä työ.

Toiminta lähti reippaasti liikkeelle ja muotoutui vähitellen tavoitteidensa mukaisesti pioneeriaselajissa palvelleiden jäsentensä yhteiseksi hyväksi. Kiltaan liittyi sotiemme veteraaneja, reservin pioneereja, aliupseereita, upseereita. Aluksi killan toiminta-alueena oli koko Pohjois-Suomi. Vuonna 1985 perustettiin Lapin alaosasto, joka itsenäistyi omaksi killakseen vuonna 1987. Pioneerikillan jäsenistö koostuu pääasiassa Oulun läänin alueelta voimakkaimpina alueina Oulu, Oulujokivarsi sekä Kajaani, jotka ovat merkittäviä veteraani- ja reserviläisalueita.

Kilta liittyi Pioneeriaselajien liitto ry:n sekä Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n jäseneksi.

Killan ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Heikki Paarma, ja hän toimi puheenjohtajana aina vuoteen 1983. Heikki Paarma kutsuttiin killan ensimmäiseksi

kunniapuheenjohtajaksi vuonna 1984. Heikki Paarman puheenjohtaja kauden jälkeen puheenjohtajan tehtävää hoitivat **Jonne Posti** 1984-1990, **Jouko Lehtoranta** 1991-1996, **Seppo Suhonen** 1997-2004, **Heikki Salumäki** 2005-2010, **Iikka Ellilä** 2011-2016 ja nykyinen puheenjohtaja **Janne Kalinainen** alkaen vuodesta 2017. Kunniapuheenjohtajamme professori Heikki Paarman siirtyi ajasta iäisyyteen 16.10.2001, ja vuonna 2002 vuosikokouksessa kutsuttiin kunniapuheenjohtajaksi Jonne Posti ja kunniajäseneksi Veikko Inkilä. Pohjan Pioneerikilta ry oli alkuun MPKL ry:n jäsen, mutta vuonna 2008 päätettiin jäsenyys MPKL ry:een kanavoidsa PAL ry:n kautta. Tämän tarkoituksena oli saada PAL ry:lle merkittävämpi asema MPKL ry:ssä. Tässä yhteydessä kaikki pioneerikillat tekivät samoin.

Pohjan Pioneerikilta sai oman lipun, joka naulattiin juhlallisesti menoin 27.7.1996 Oulussa järjestettyjen pioneerikiltpäivien yhteydessä. Lipun suunnitelti **Pekka Honka**. Lipun naulaamiseen osallistui 18 henkilöä, joista mainittakoon maaherra **Eino Siuruainen**, silloisen Oulun sotilasläänin komentaja eversti **Pekka Uutaniemi** ja silloisen Pohjan Pioneeripataljoonan komentaja everstiluutnantti **Pertti Puonti**.

Perinnetyö

Perinnejoukko-osastomme ovat talvisodanaikainen PionP 9, välirauhanajan PionP5, jatkosodanaikainen PionP 15 ja PionP 34 sekä rauhanajan 1. Pr:n PionK 1952, PohPr:n PionK 1957, erillinen sotilasläänin alaisuudessa toimiva PohPionK 1967, PohPionK/PohPr 1979 sekä PohPionP /PohPr 1990 ja nykyään PohpionP/KaiPr 1998.

Pohjan pioneeripataljoona siirtyi Kajaaniin syyskuussa 1998 pitkin Oulujokea ja Oulujärveä järjestetyn vesistökouluksen merkeissä. Pohjan Pioneerikillan silloinen puheenjohtaja Seppo Suhonen oli pataljoonan mukana koko sen siirtymisen ajan järjestäen Muhoksella, Utajärvellä, Vaalassa ja Paltamossa pioneerikaluston esittelytilaisuuksia ja iltanuotioiltoja paikalliselle väestölle. Tapahtumiin osallistui runsaasti paikallisia veteraaneja, olihan Oulujoen varrelta koottu merkittävästi sodan ajan pioneerijoukkoja. Pohjan pioneeripataljoona teki näyttävän maihinnousun Kajaanissa Tervakanavan suulla ja Kalkkisillan kupeessa. Pataljoona laski ankkurin Kajaanin maaperälle, ja ankkuri pultattiin Tervakanavan saareen panssariestekiveen. Pataljoonaa oli vastaanottamassa

***Pohjan
Pioneerikilta
sai oman lipun,
joka naulattiin
juhlallisesti
menoin
27.7.1996.***

■ Kainuun rajavartiostolle Suomussalmen Hossaan rakennetun kenttäsillan rakentajat yhteisvalokuvassa valmiin sillan kannella 2021.

silloinen KAIPr:n komentaja eversti **Ilkka Aspara**, pioneeritarkastaja eversti **Arto Mikkonen** ja Kajaanin kaupunginjohtaja **Pentti Hakulinen**.

Perinnetyö on ollut voimakasta ja tuloksellista. Kiltalaistemme **Stig Roudasmaan** ja Heikki Paarman sotahistoriallinen tutkimustyö on tuottanut kirjallista satoa artikkeleina ja sotahistoriallisina kirjoina. Merkittävien tuote niistä on PionP 15:n historiikki ja henkilöstöluettelo. Kiltamme tuki ja avusti historiikin julkaisemista ja kokoamista. Kiltamme on ottanut siitä jo kaksi uusintapainosta.

Perinnetyön tuloksista mainittakoon vuonna 1984 Iin Alarantaan pystytetty välirauhanaikaisen PionP 5:n muistomerkki. Kyseinen joukko tuli tunnetuksi edesmenneen jäsenemme, professori **Kalle Päätalon** kirjoista.

Pioneeriaselajien liitto ry:n veteraanitoimikunnan aloitteesta ovat Pohjan ja Lapin Pioneerikillat tukeneet Lapin sodan 1944-1945 pioneeritoiminnan ja sodan jälkeisen raivaustyön muistoksi pystytettyä muistomerkkiä Rovaniemelle. Muistomerkki paljastettiin 27.4.1990 Rovaniemellä Ounasjoen sillan keskustan puoleisessa päässä.

Lapin Pioneerikillan kanssa yhteistyössä paljastettiin Tornion Alarauhojen sillan laatta syksyllä 1994. Pohjan Pioneerikilta kunnioitti pioneeriveteraanien perinteitä luovuttamalla 19.5.1996 Muhoksen kunnalle laatan, jossa tekstinä on: ”Sotiin osallistuneiden Oulujokilaakson pioneerien perinteitä vaalien, Pohjan Pioneerikilta.” Vastaavat laatat on sittemmin luovutettu Utajärven kunnalle killan 25-vuotisjuhlien yhteydessä ja Vaalan kunnalle veteraanipäivänä 27.4.2003. Kilta hankki laatan Suomussalmelle pioneerien rakentaman vesivoimalan paikalle, ja se kiinnitettiin jäljellä olevaan vesirännin perustukseen Schmardenin vuosipäivän yhteydessä vuonna 2009.

Perinnetyöhön kuuluu myös pioneerimuseo, joka saatiin uudelleen toimintaan Miehikkälässä 2007 ja joka vuonna 2013 siirrettiin Hämeen-

■ Siikajoen riippusilta 2012.

TIMO KESÄLÄINEN

■ Paavolan Siikajoen yli rakennetun riippusillan kansi- ja kaide-elementtien asennus on käynnissä. Kuvassa vasemmassa reunassa vaijereiden varassa oleva asennuskelkka, jonka avulla elementtien asennus tehtiin.

linnaan. Tässä yhteydessä muodostettiin kolmen aselajin integroitu museo, jossa tykistö, pioneeri- ja viestiaselajit muodostavat yhteisen sotahistoriallisen museon. Kiltamme perustajajäsen Aimo Hattula toimi museohankkeessa primus motorina toimiessaan Pioneeriaselajin Liitto ry:n puheenjohtajana. Kiltamme, kuten useimmat pioneerikillat, tuki taloudellisesti museohanketta. Lisäksi muutamia kiltamme jäseniä ottivat osaa Hämeenlinnassa järjestettyihin talkoisiin.

Yhtenä merkittävänä perinnetyönä voidaan pitää Schmardenin taistelun muistomerkkihanketta. Siinäkin Aimo Hattula toimi aktiivisesti ja tuloksellisesti. Kiltamme osallistui muistomerkkin rahoituksen hankkimiseen. Muistomerkki paljastettiin 25.7.2016 Latviassa Schmardenin kylässä lähellä 100-vuotta sitten tapahtunutta Schmardenin taistelupaikkaa, johon JP 27:n jääkäripioneerit osallistuivat.

Toiminta valtakunnallisissa kattojärjestöissä

Pioneerikiltojen valtakunnallisena kattojärjestönä toimii Pioneeriaselajin Liitto ry. Kaikilla pioneerikilloilla on jäsenyys aselajiliiton hallituksessa. Liiton puheenjohtajana toimi ansiokkaasti Aimo Hattula vuosina 2001-2016, ja vuoden 2017 alusta liiton puheenjohtajana on toiminut Iikka Ellilä.

Ellilä on toiminut Iikka Ellilä killastamme. PAL:n ensimmäisenä koulutuspäällikkönä toimi Seppo Suhonen 2006-2009, ja nykyisin koulutuspäällikkönä toimii Janne Kalinainen vuodesta 2017 alkaen.

Pioneeriaselajin Liitto ry kuuluu jäsenenä kiltojen valtakunnalliseen kattojärjestöön Maanpuolustuskiltojen liitto ry:een, ja pioneerikillat kuuluvat PAL:n kautta tähän. MPKL:n liittohallituksessa oli Pioneeriaselajin Liitto ry:n edustajana ja jäsenenä Seppo Suhonen 2005-2014. Seuraavana vastaavassa tehtävässä toimi killastamme Heikki Salumäki 2015-2018 ja vuodesta 2019 alkaen Iikka Ellilä. Lisäksi Aimo Hattula toimii PAL:n edustajana ja on sen 1. varapuheenjohtajana MPKL:n liittovaltuustossa. Aimon lisäksi liittovaltuustossa toimivat Sami Pollari ja Janne Kalinainen killastamme.

Palkitseminen

Pohjan Pioneerikillalla on oma Pekka Hongan suunnittelema pienoislippu, joka otettiin käyttöön vuonna 1985. Pienoislippu on arvokkain killan palkitsemisesineistä. Kilta on palkinnut tähän mennessä 24 henkilöä ja yhteisöä pienoislipulla killan hyväksi tehdystä työstä. Kilta hankki vuonna 2004 pöytästandardin, ja tähän mennessä 65 henkilöä tai yhteisöä on palkittu kiltamme pöytästan-

daarilla. Palkitsemistapoina käytetään myös levykkeitä sekä **Rauno Huggin** suunnittelemaa pientä ja isoa ansiolautasta.

Pohjan Pioneeripataljoonan vuoden kouluttaja on palkittu kiikarilla vuodesta 1986 alkaen. Kiikari luovutetaan Schmardenin päivän juhlallisuuksien yhteydessä. Tähän mennessä kouluttajan kiikarilla on palkittu 33 henkilöä. Palkituista on moni edelleen killan jäsenenä, mm. **Osmo Laitinen, Reijo Väisänen, Mikko Taussi** ja **Tuure Jaakola**.

Jokaisesta kotiutuvasta saapumiserästä palkitsimme kaksi varusmiestä *Hakku*-lehden vuosikerralla, killan ansiolautasella ja levykkeellä. Nykyisin jokaisen saapumiserän varusmiesten palkitseminen tapahtuu yhteistyössä Pohjois-Karjalan-, Savon- ja Etelä-Pohjanmaan Pioneerikiltojen kanssa. Palkitsimme saapumiserittäin kaksi varusmiestä stipendillä, *Hakku*-lehden vuosikerralla, pronssisella levykkeellä ja pioneeripuukolla. Killan

on järjestänyt jokaiselle saapumiserälle kiltainfotilaisuuden vuodesta 1992 alkaen, kaksi kertaa vuodessa jo 29 vuoden ajan, yhteensä 57 kertaa. Koronaepidemian vuoksi ei kiltainfoja pystytty pitämään vuosina 2020 ja 2021, myös vuoden 2022 ensimmäinen kiltainfo jäi pitämättä.

Killan toimintaa koulutuksessa

Killan toiminta on rakennettu siten, että jäsenillä on mahdollisuus osallistua killan järjestämiin erilaisiin tilaisuuksiin muutaman kerran vuodessa. Toiminnan painopiste on siirtynyt vapaaehtoisen aselajin koulutuksen suuntaan. Olemme joka vuosi mukana valtakunnallisissa pioneerija suojelujotoksissa kilpailijoina, toimitsijoina ja joka viides vuosi järjestäjinä. Pohjan Pioneerikilta on järjestänyt Pioneerija suojelujotoksen PohPionP/KaiPr:n tukemana Kajaanissa vuosina 2004, 2009 ja 2014, ja vuonna

2018 jotos järjestetään lisäalassa heinäkuun lopulla myöskin PohPionP/KaiPr:n tukemana.

Pohjan Pioneerikilta on ollut aktiivisesti mukana Pioneeriaselajin Liiton ry:n vuosittain järjestämän jotoksen kehittämisessä. Jotos on aselajin vuosittainen pääkoulutustapahtuma. Pohjan Pioneerikillan esityksestä alun perin Vekaranjärvellä vuosittain järjestetty jotos muutettiin eri pioneerijoukko-osastoissa kiertäväksi ja paikallisten pioneerikiltojen toteuttamisvastuulle. Pioneerija suojelujotos muutettiin vuonna 2022 alkaen Hakku-harjoitukseksi, ja koulutuksen osuutta lisättiin.

Pohjan Pioneerikilta ry on toiminut myös aktiivisesti 1993 maanpuolustusjärjestöjen perustamassa Maanpuolustuskoulutusyhdistyksessä. Kilta järjesti ensimmäisen kurssin MPK:n lipun alla syksyllä 1994. Se oli Jonne Postin johtama linnoituskurssi Hiukkavaarassa. Sitä seurasi MPK:n kouluttajakoulutukset, joihin monet

■ Sivuttaisjäykkyyttä lisäävän vinopaalun juntaus käsipelillä oli käynnissä 2021.

kiltamme jäsenet osallistuivat. Kilta toimi yhteistyössä Pohjan Viestikil-
lan kanssa Kaukopartio-harjoitusten
järjestämisessä, ja kiltamme jäsenet
toimivat kouluttajina Kaukopartio-
harjoitusten pioneerirastilla useana
vuotena järjestetyissä koulutustapahtu-
mista Hiukkavaarassa, Taivalkos-
ken Maijanlammella ja Kajaanissa.
Lisäksi järjestimme omia pioneeria-
iheisiä koulutustapahtumia Hiukka-
vaarassa.

Pohjan Pioneerikilta aloitti sillan-
rakennuskurssinsa heti MPK:n perus-
tamisen jälkeen. Ensimmäisen sillan-
rakennuskurssin järjesti jäsenemme
Veikko Inkilä Kiimingissä. Siltojen
suunnittelijana toimi DI Jonne Posti.
Seuraavien siltakurssien vetovastuun
otti allekirjoittanut 1994, ja tähän päi-
vään mennessä kiltta on rakentanut 31
erilaista siltaa vuodesta 1994 alkaen.
Jonne Posti suunnitteli kaikkiaan 16
silttaa. Osa silloista oli puurakenteisia
kenttäsiltoja, osa teräspalkkikannat-
teisia puukannella varustettuja siltoja
sekä yksi riippusilta. Jonne Postin jäl-
keen siltasuunnittelijan rooliin astui
DI **Jukka Leskelä** ja viimeiset siltatoteutukset on suunnitellut kaksikko
DI **Jouni Tiainen** ja DI **Raimo Karhu-
maa** sekä RI **Jari Oikarainen**.

Kilta on rakentanut siltoja mm.:
Kainuun Rajavartiostolle kahdeksan
silttaa, Lapin Rajavartiostolle yksi sil-
ta, Lumijoen kunnalle kaksi latusilttaa
ja kaksi teräspalkkisilttaa, Limingan
kunnalle yksi kevyen liikenteen silta
ja Tupokselle varakalustosilta kevyen
liikenteen väylälle, Muonion kun-
nalle ja Metsähallitukselle Pudasjär-
vellä liimapalkkisilta ulkoilureiteille.
Tyrvään kunnalle kaksi teräspalk-
kisilttaa ja puurakenteinen kenttäsil-
ta sekä riippusilta luontopolulle, Paa-
volassa kyläyhdistykselle 70 metrin
jännemittainen riippusilta Siikajoen
yli, Kiiminkiin kolme puurakenteis-
ta kenttäsiltaa ja yksi teräspalkkisilta,
Haukiputaalle puurakenteinen kent-
täsilta kelkkareiteille ja yksi teräspalk-
kisilta yksityiselle tiehoitokunnalle,
Taivalkoskella liimapalkkisilta tiehoi-
tokunnalle, Kuhmossa sotahistorialli-

■ Valmistuneen kenttäsillan testausta, rajavartija ajaa mönkijällä yli valmista
silttaa pitkin Suomussalmen Hossassa 2021

Pohjan Pioneerikilta aloitti sillanrakennus- kurssinsa heti MPK:n perustamisen jälkeen.

sen Jyrkäkosken sillan kunnostus ja
vuonna 2017 latusilta Jääkäriprikaatille
Sodankylässä.

Linnoittamiskoulutus on kuulunut
myös killan ohjelmistoon. Kilta järjes-
ti monena vuotena linnoituskurse-
ja Hiukkavaarassa Puolustusvoimien
ampumaradan maastoon. Tankavaa-
rassa kiltta rakensi Metsähallitukselle
2015-2017 sota-aikaisen hirsikorsun
saksalaisten sodanaikaisen tukikoh-
dan alueelle MPK:n linnoituskoulu-
tuksena ja panssaritorjuntakanuunal-
le pesäkkeen sotahistoriallisen polun
varten.

Vuonna 2016 kevättälvella neljä-
nä viikonloppuna kiltta oli mukana
rakentamassa sodanaikaista taisteluhautaa
ja pesäkkeitä MPK:n linnoituskurssilla
Vekaranjärven Pahkajärven harjoitusalueella
Tuntemattoman sotilaan kolmatta elokuvaa varten.
Saatiin aikaiseksi n. 75 metriä taiste-

luhautaa ja kymmenkunta pesäket-
tä. Killastamme löytyi kurssien vetä-
jät, kouluttajat ja osaaminen. Lisäksi
kiltamme rakensi Salpa-linjaan kuu-
luvassa Lieksan Änäkäisten tukikoh-
dassa puurakenteista taisteluhautaa
vuonna 2015.

Pohjan Pioneerikillan aloitteesta
käynnistettiin Hämeenlinnassa
pidetyssä kokouksessa MPK:ssa
pioneeriaselajin kehittämis- ja kou-
lutussuunnittelu. Aselajin kehitys-
työryhmä perustettiin vuoden 2015
lopulla. Jäseniä oli eri pioneerikillois-
ta ja meiltä Janne Kalinainen. Työ-
ryhmän tehtävänä oli laatia MPK:lle
nousujohteinen pioneeri- ja suojelu-
koulutuksen koulutusohjelma. Työ-
ryhmän esittämä koulutusohjelma tu-
lee olla mahdollista toteuttaa MPK:n
seuraavan strategiakauden aikana, ja
keskeisimmät esitykset tullaan kir-
jaamaan MPK:n koulutussuunnitel-
ma 2016–2020 asiakirjaan. Koulutus-
ohjelma valmistui kesäkuussa 2016.
MPK:n pioneeriaselajin koulutusoh-
jelma esiteltiin silloiselle pioneeritar-
kastajalle eversti **Jouko Rauhalalle**
ja Pioneerikoululle. Pioneeritarkas-
taja hyväksyi koulutusohjelman to-

■ Hirsikorsu sijaitsee Tankavaarassa Metsähallituksen luontokeskuksen sotahistoriallisella polulla 2018. Korsu rakennettiin kokonaan maan päälle, luonnonsuojelualueella ei saanut kaivaa korsua maan sisään, kuten normaalisti tehdään. Korsun hirsirakenteet näkyvät tässä hyvin.

teutettavaksi. Tämän jälkeen valittiin MPK:ssa aselajin työryhmä, jonka tehtävänä oli suunnitella ja toimeenpanna laadittu koulutusohjelma käytännön toteutukseen. Työryhmän puheenjohtajana toimii Pioneeriaselajin Liitto ry:n koulutuspäällikkö Janne Kalinainen. Lisäksi perustettiin toinenkin aselajin koulutuksen kehitysryhmä, jonka puheenjohtajana toimii **Pekka Välipirtti** ja jäsenenä myös Janne Kalinainen, molemmat henkilöt ovat kiltamme jäseniä.

Veteraanien tukemiseksi kiltalta on ollut järjestämässä teatterinäytöksen Oulun kaupunginteatterissa tai Teatteriravintola RIO:ssa seitsemäntoista vuotta peräkkäin alkaen vuodesta 1999. Teatterinäytöksen tuotoilla on tuettu 15 veteraanin vuotuisia kuntoutus- ja virkistysleirejä Kalajoella. Muutama aktiivijäsen mark-

Kiltamme jäsenet ovat osallistuneet aktiivisesti alueella järjestettyihin veteraanikeräyksiin.

kinoi teatteriliput jäsenkunnalle, yhteistyökumppanille ja maanpuolustushenkilöille ystäville. Kiltamme perustajajäsen ja kunniajäsenemme Veikko Inkilä oli idean alkuunpanija ja toimi primus motorina vuosikausia tämän projektin osalta. Vuodesta 2016 alkaen kiltalta on hankkinut varat veteraanien virkistysviikon kustantamiseen erilaisten yrityksille järjestettävien koulutuspakettien toteutuksella.

Koulutuspaketteja ovat mm. sammuuskoulutus, sähköt poikki -koulutus, työpaikan turvallisuus- ja tulityökorttikoulutus sekä ensiapukoulutus.

Kiltamme jäsenet ovat osallistuneet aktiivisesti alueella järjestettyihin veteraanikeräyksiin. Varusmiehet ovat keränneet rahaa kaksi kertaa vuodessa marketeissa ja kauppakeskuksissa. Jäsenemme ovat toimineet kerääjien kuljettajina keräyspisteisiin ja huoltajina. Lisäksi jäsenemme ovat järjestäneet lipaskeräyksiä yhdessä muiden maanpuolustusjärjestöjen kanssa Kärppä-otteluissa, messuilla, kävelykadulla ja marketeissa.

Killan kotisivut rakensi aiempi sihteerinämme toiminut **Kalervo Mäkelä**. Kotisivuilta löytyy runsaasti tietoa toiminnastamme ja kuvagalleria tapahtumistamme sekä linkit aselajin koulutukseen ja kansainvälisiin

tapahtumiin. Killan kotisivut olivat käytössä ensimmäisten joukossa valtakunnan tasolla. Kotisivut ovat merkittävä markkinointi- ja tiedotuskanava. Kotisivujen päivitys ja ajan tasalla pitäminen on aika ajoin hiukan herpaantunut. Mutta aina on ryhdistäydtytty, ja siitä osoituksena vuonna 2018 Maanpuolustuskiltojen liitto valitsi kiltamme kotisivut ”Vuoden kiltasivuiksi”.

Killan toiminta nyt ja tulevaisuudessa

Historiansa aikana kiltamme on vakiinnuttanut asemansa aktiivisten kilttojen joukossa. Jäsenmäärämme lähentelee 200 jäsentä, ja lisäksi meillä on ollut ilo ja kunnia todeta, että jäsenkunnassamme on vielä yksi kunnioitettu sotiemme veteraani. Ongelmana meillä on, kuten kaikilla muillakin killoillamme, nuorten jäsenten saaminen mukaan aktiiviseen kiltatoimintaan. Olemme löytäneet toimintamuotoja, jotka kiinnostavat nuoria jäseniämme: pioneeri- ja suojelujotokset sekä erilaiset vapaaehtoiset harjoitukset ja koulutustapahtumat. Olemme saaneet myös muutaman aktiivisen Puolustusvoimien palveluksessa olleen pioneeriupseeri-reserviläisen mukaan kouluttajatoimintaan. Aktiivinen ja ajantasainen tiedottaminen kotisivujen kautta on tänä päivänä hyvän toiminnan eräitä tunnusmerkkejä. Varsinkin nuorempi reserviläispolvemme on tottunut siihen hakiessaan tietoa erilaisista aktiviteeteista.

Pohjan Pioneerikilta ry on Maanpuolustuskiltojen liitto ry:n liittokokouksessa valittu valtakunnan tasolla ”Vuoden killaksi” vuosina 2013, 2015, 2018, 2021 ja 2022. Välivuosina kiltta sijoittui vuonna 2016 toiseksi sekä vuonna 2005, 2014, 2017 ja 2019 kolmanneksi. Olemme siis olleet viimeisen kymmenen vuoden aikana aina mitalisijoilla. Perusteina valintoihin on ollut aktiivinen kiltatoiminta ja erityisesti runsas vapaaehtoinen koulutustoiminta. Kilta on järjestänyt mon-

■ Pst-kanuunan avopesäke rakennettiin Tankavaaraan Metsähallituksen luontokeskuksen sotahistoriallisen polun varteen 2018.

ta kurssia vuosittain, ja killan jäsenet ovat toimineet koulutustilaisuuksissa kouluttajina. MPKL ry on valinnut liittokokouksissaan ”Vuoden kiltalaisiksi” kiltamme jäseniä, **Väinö Heikkala** 2009, **Antero Mikkonen** 2011, **Seppo Suhonen** 2012 ja **Janne Kalinainen** 2016.

Kiltatyö ja reserviläistoiminta ovat hyviä vapaa-ajan harrastusmuotoja liikunnallisine ja koulutuksellisine tapahtumineen, ja ne vahvistavat myös nuorten jäsenten osalta maanpuolustustahtoa. Merkittävänä nuorten kiinnostuksen lisääjänä on pioneeriaselajin koulutustoiminnan kehittäminen ja aktiivinen koulutustoiminnan toteuttaminen. Nämä seikat vahvistavat kiltamme perustamisen yhteydessä aikanaan tehtyä toiminta-ajatusta

ja sen oikeaa linjausta antaen perustan tulevaisuuteen killan toiminnassa. Pioneeriaselajin vapaaehtoinen koulutustoiminta jatkuu edelleen aktiivisena aselajimme reserviläisten osamisen ylläpitämiseksi.

Toteamme, kuten valtakunnallisen kattojärjestömme Maanpuolustuskiltojen liiton toimintalauseessa esitetään:

Rakennamme perinteille – elämme tätä päivää – tähtäämme tulevaisuuteen.

Kiltatoiminnassa tapaa paljon samoista vapaaehtoisen maanpuolustuksen asioista kiinnostuneita henkilöitä. Useat heistä ovat hyvin aktiivisia ja toimivat samaan aikaan monissa killoissa jäsenenä tai niiden hallinnoissa sekä lukuisissa näihin liittyvissä yhteistyötahoissa tai osallistumalla myös erilaisiin alan kilpailutapahtumiin.

Arto Pekkola

– kiltaveli, sotakamreeri

Juuri tällainen henkilö on tuntemani **Arto Pekkola** kiltaveli, sotakamreeri. Monessa killassa toiminut, ampumakilpailuissa kunnostautunut ja kiltatapahtumia kierrellyt, monissa piireissä tuttu aktiivi. Minäkin tapasin Arton juuri kiltatapahtumassa, joka oli Turussa järjestetty Pohjoismaiset Laivastokiltapäivät vuonna 2018. Laivastokiltapäiville oli kutsuttu laivastokiltalaisia kaikista pohjoismaista. Jokaisesta näistä saapuikin delegaatioita Turkuun. Myös kotimaiset Laivastokillat oli kutsuttu omilla delegaatioiltaan. Arto Pekkola tuli Pohjanlahden Laivastokillan ryhmässä. Lounastilaisuudessa merimuseo Forum Marimumin ravintolassa huomasi Arton tulevan hyvin juttuun kenraali **Valtasen** kanssa. Oma tehtäväni oli järjestävän, Turun Laivastokillan tiedotajana kirjoittaa juttu ja ottaa kuvia kiltapäivistä julkaistavaksi *Rannikon Puolustaja* -lehdessä. Ehdotinkin, että otettaisiinko Artosta yhteispotertti kera kenraalin. Näin tehtiin. Samanaikaisesti alueella oli meneillään Merivoimien vuosipäivän tilaisuudet. *Suomen Joutsenelle* oli järjestetty vastaanotto kutsuvieraille, joten paikalla oli korkeinta valtio- ja sotilasjohtoa. Koska oli ainutlaatuinen tilaisuus tavata tasavallan presidetti ja Puolustusvoimain korkein johto, ehdotin Artolle tapaamista heidän kanssaan kät-

telyiden merkeissä. Asetuimmekin laiturialueelle, jonka kautta arvovieraat *Suomen Joutsenen* tilaisuudesta poistuisivat. Odotus palkittiin, Arto kätteli ylipäällikön, Puolustusvoimain komentajan, Merivoimien komentajan ja monet muut amiraalit ja kenraalit.

Merivoimien vuosipäivän paraattia kiltaväki seurasi aivan tapahtuma-alueen reunalla olevan *Bore*-laivan partaalta, josta Aurajokivarren paraatialue avautui laajalti. Pohjalaiset kiltaveljet tiedustelivat, mihin Pekkolan

vonimen vuonna 2008 litin kunnan ehdotuksesta, ja anomusta puolsi valtiopäivämies **Mikko Pesälä** ja kenraali Jaakko Valtanen.

Mestariampuja

Artolla on paljon meriittejä kilpa-ampumatoiminnassa. Arto osallistui kaikissa pohjoismaissa vuorollaan järjestettäviin pohjoismaisten pääkaupunkien ampumamesteruuskilpailuihin. Vuonna 1978 Tukholman kisoissa ennen kilpailua Arto rukoili, että hän ylittäisi suorituksessaan edes jollekin palkinnolle. Kilpa oli vakiokiväärillä 300 metriä 10 laukauksella makuulta. Kuuden laukauksen jälkeen kaikki oli kymppissä. Suomen joukkueen ylijohtaja **Pentti Yrttimaa** ilmestyi taakse ja kannusti jatkamaan samaan tyyliin. Taulujen noustessa Arto laukaisi ja huomasi heti tähtäimen olleen hie-man sivussa ja osuma oli todennäköinen ysi, niin kuin olikin ysi kello kolmessa. Kolme laukausta oli ampu-matta, ja jos mieli saavuttaa uuden kisaennätyksen, piti loput laukaukset osua kymppiin. Otettuaan tiukan ”ruuvipenkkiasennon”, joka estää asennon liikkumisen, loput laukaukset osuivat kympeihin. Arto ampui uuden kisaennätyksen 99 pistettä ja päihitti hallitsevan maailmanmestarin Norjan **Mange Landrön**! Seuraavassa kisassa Köpenhaminassa am-

**Arto ampui uuden
kisaennätyksen
99 pistettä ja
päihitti hallitsevan
maailmanmestarin
Norjan Mange
Landrön!**

Arto meni, kun ei laivan partaalla ole paraattia katselemassa. Hiukan siinä sitten paraatin jälkeen porukalla hämmästeltiin, kun kutsuvierasaitio tyhjentyi ja heti puolustusministerin kannoilla aitiosta marssi Arto nenämme alta *Boren* kyljen sivuitse. Tämäkin tapaus kertoo Arton laajasta ”reviiristä”.

Arto Pekkola sai sotekamreerin ar-

pumamatka lyhennettiin 150 metriin ja tauluja pienennettiin, joten tämän matkan kisaennätys jäi voimaan Suomen Arto Pekkolan nimiin! Arto oli kisan jälkeen sitä mieltä, että Jumalalle juttelu oli auttanut!

Arto menestyi myös palvelusammunnoissa 1970- ja 1980-luvuilla ja oli kaksi kertaa paras Kadettikoulun kantahenkilökunnan makuuammunnassa, Kaartin pataljoonan kantahenkilökunnan makuuammunnoissa, Pääesikunnan samoissa ammunnoissa sekä myös kahteen kertaan paras ampuja Etelä Suomen Sotilasläänin 10 laukauksen massa-ammunnoissa. Arto on myös v. 1978 vakiokiväärin ja vapaakiväärin Helsingin varuskunnan mestari kaikissa lajeissa!

Aktiivinen kiltalainen

Artolla on vahva maanpuolustuskil-tarupeama takana. Hän oli perustamassa 1963 Valtakunnallista Viestikil-taa. Tätä perustettaessa Arto valittiin sen ensimmäiseen kiltaneuvostoon. Vuonna 1977 hän oli perustamassa Helsingin Seudun Maanpuolustuskil-tojen yhteistyöelintä, 1997 Päijät-Hämeen Viestikiltaa sekä vuonna 2001 JP 27 Perinneyhdistyksen Päijät-Hämeen osastoa. Arto oli perustamassa montaa muutakin perinneyhdistystä ja toimi osassa niistä hallituksessa. Vuonna 2011 Arto oli perustamassa Sotakamreeriyhdistystä. Arto Pekkola on nykyisinkin Suomenlahden Laivastokillan, Pohjanlahden Laivastokillan, Laivaston Veteraanien, Miinanraivajakillan sekä Sotakamreeriyhdistyksen jäsen ja sen varapuheenjohtaja perustamisesta alkaen.

Aktiivisena kiltalaisena hän on osallistunut Pohjoismaisille kiltapäiville jo vuonna 1969 Karlskronassa, kun Suomi oli ensi kertaa mukana. Arto sai kunnian kantaa päätöstilaisuudessa Suomen lippua Amiraaliteetin kirkossa. Arto lienee ainoita vielä kiltapäiville osallistujia, jotka olivat mukana ensimmäisillä Pohjoismaisilla kiltapäivillä. Arto oli järjestämässä ensimmäistä kiltakonserttia Helsingin

■ Vuonna 1978 Kööpenhaminan kisojen tanskalaisen vapaaherrattaren 1915 lahjoittama kiertopalkinto ja kisaennätyksen tuottanut vakiokivääri (ei vapaakivääri).

yliopiston juhlasalissa Kaunialan sotavammassairaalan potilaiden hyväksi vuonna 1982. Samana vuonna hän oli Kaartin killan 30-vuotisjuhlissa kaarti-laisten avustamana Hotelli Marskissa järjestämässä ”Kaarti kautta aikain”-näyttelyä, jonka Arto esitteli Helsingin kaupungin silloiselle pormestarille **Raimo Ilaskivelle**. Vuonna 1981 Arto ideoi ja järjesteli tilaisuuden III Parlamentaarisen puolustuskomitean työstä Katajanokan Kasinolle. Arto Pekkola on ollut tietysti mukana useissa

keräyksissä mm. Jalkaväkimuseolle järjestetyssä keräyksessä Arto keräsi kuudeltatoista kenraalilta, kahdelta ministeriltä ja **Mika Tiivolalta** yhteensä 16 000 markkaa. Hän myi Maanpuolustuksen Tuen keräyksessä keräysvastikkeita yli 60 000:lla ja oli paras henkilökohtainen kerääjä vuonna 2000. Maanpuolustuseräyksessä 2000-luvun taitteessa Arto myi keräysvastikkeita yli 60 000 markalla, Suomessa toiseksi paras kerääjä.

Arto Pekkola kiinnostaa myös kil-

toihin liittyvä heraldiikka. Hän on suunnitellut vuonna 1980 Kaartin Killan hopeisen jäsenmerkin ja vuonna 1982 hopeisen jäsenansiomerkin, sekä saman killan kantolipun. Vuonna 2002 Arto suunnitteli JP 27:n Perinneyhdistyksen Päijät-Hämeen osaston kulkuelipun ja pienoisliput hankkien niihin myös rahoituksen.

Myös merivoimapaalvelusta Artolle on kertynyt useilta vuosilta. Vuosina 1963–65 hän palveli Laivastolippueessa. Lippueen komentajana oli tuolloin tunnettu Mannerheim-ristin ritari amiraali **Pirhonen**. Arto palveli radistina noina aikoina miinalaiva *Ruotsinsalmella* sekä miinanraivaaja *Raisiolla* ja *Röytällä*. Arto Pekkola piti radioviestittäjätutkinnot Turun laivastoasemalla 1980-luvun alussa. Artolla on radioviestinnän mestariluokka suoritettuna, ja hän on toiminut radioviestittäjätutkintojen puheenjohtajana Turun Laivastoasemalla, Panssariprikaatissa, Viestirykmentissä ja 3. Erillisessä Viestikomppaniassa.

Myös laskuvarjohyppytoiminta on kuulunut Arton värikkääseen toimintakulttuuriin. Kenraali **Jorma Järventaus** hyväksyi hänet laskuvarjohyppykurssille vuonna 1966. Jatkohyppyopetustilaisuutta suoritettiin yhdessä arvostetun kenraali **Sami Sihvon** kanssa samaan aikaan hypäten 1 000 metristä runsaslumiselle järven jäälle, jolloin tuuli vei miehiä jäällä kuin torpedoja. Laskuvarjokoulun johtaja **Hagelberg** ajoi moottorikelkalla miehiä kiinni ja pelasti pinteestä lumen pöllyessä vahingossa ensin Arton, kun kenraali jatkoi näyttävää liukua lumessa. Laskuvarjohyppyjä tuli tehtyä 63 kappaletta, joista 60. hyppy oli varavarjolla hengissä selviten. Viimeisen hypyn Arto suoritti vuonna 1984 Lapissa Fokkerista.

Arto Pekkolalla oli pitkä ”viestimiesura” Puolustusvoimissa. Varusmiehenä Viestirykmentissä hän tuli valituksi hyvänä sähköttäjänä radioliikennekurssille. Palvelusta tuli Viestirykmentissä myös henkilökuntana. Sieltä hän siirtyi Laivastolippueeseen, edelleen 3. D esikuntaan Kouvolaan, jossa radioaseman päällikö-

SEPPÖ KAILA

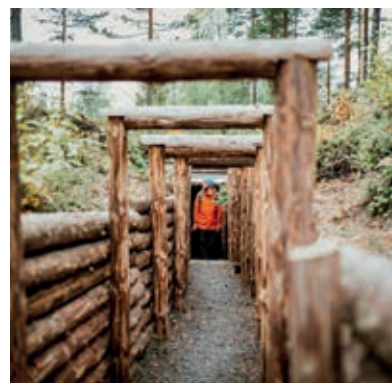
■ Tasavallan presidentti Sauli Niinistö ja Arto Pekkola tapaavat Forum Marinum -laiturialueella Suomen Joutsenen luona heinäkuussa vuonna 2018.

si ja Kaakkois-Suomen sotilasläänin radioaseman päälliköksi. Seuraavaksi hän toimi Kaartin pataljoonan kuniakomppanian vääpelinä ja koulutustoimiston toimistoupseerina sekä komentotoimistossa. Seuraavana oli vuorossa Pääesikunnan radioaseman päällikkyys. PE:n Viestikeskusten päällikön jäädessä eläkkeelle Arto siirtyi sinne päälliköksi. Pääesikunnasta Arto pyydettiin Kadettikoulun viestiupseeriksi sieltä pois siirtyneen tilalle. Siellä Arto Pekkola palveli loppuvuodet.

Kotipaikkakunnalleen liittiin muuton jälkeen Arto on tehnyt useita kotiseutukirjoja Vuolenskoskesta. Kirjoitettuna on niiltä ajoin myös *Päijät-Hämeen jääkärit ja jääkärihaudat* -kirja omakustanteena. Kolmen muun

henkilön kanssa Arto oli tekemässä Helsingin Toimiupseerikerhon historiikkia. Mainittakoon vielä toimiminen Kansallis-Osake Pankin pääjohtaja **Jaakko Lassilan** vahtimestarina viisi vuotta ja sen jälkeen KOP:n pääkonttorissa erilaisissa turvallisuustehtävissä. Arto on toiminut Iitin kunnan edustajana Reumasäätien valtuuskunnassa 13 vuoden ajan ja Sotaveteraanien edustajana Iitin kunnan ensimmäisessä Seniorineuvostossa neljä vuotta.

Artolle on ansioistaan myönnetty Suomen Leijonan Ansioristi ja Suomen Valkoisen Ruusun I-luokan mitali kultaristein. Lisäksi hänellä on kaikkien neljän pohjoismaan Kilta-ansiomitalit.

LOVIISA – HAMINA – VIROLAHTI - Linnoittamisen historia

LISÄTIEDOT

Matka-aika: touko-syyskuu

Matkan kesto: 1 – 2 pv

Voit tilata tämän matkan päivämatkana tai kahden päivän matkana.

Hintaesimerkkimme:

Päivä I 143 €/henkilö

Päivä II 73 € / henkilö

VARAUKSET & LISÄTIEDOT

kymenmatkat@kymenmatkat.fi

Puhelin 05-211 1600

www.kymenmatkat.fi

KUVAUS

Opastettu historiamatka kertoo Linnoittamisen historiaa Loviisasta Haminaan, niiden sotahistoriaa ja nykypäivää sekä, miten ne linkittyvät toisiinsa. Muista ottaa matkalle mukaan hyvät kiikarit.

1 PÄIVÄ

- * Loviisan maalinnoitukseen opastettu tutustuminen
- * Laivakuljetukset Svartholmaan
- * Svartholman linnakkeessa opastettu kierros ja tutustuminen näyttelyyn
- * Lounas
- * Strömforsin ruukki opastettuna sekä kahvit
- * Kyminlinnaan tutustuminen opastettuna

2 PÄIVÄ

- * Haminan linnoitusalueeseen tutustuminen – Aikamatka rooliopastuksella
- * Harjun Hovin opastettu vierailu ja lounas
- * Salpajinjalla ja Virolahden Bunkkerimuseolla opastettu vierailu
- * Wanhan Veteraanin näyttelyyn tutustuminen opastettuna, kahvit ja pulla
- * RUK museossa vierailu opastettuna

Suomenlahden Laivastokilta – Merivoimien ja Rannikkolaivaston perinteen ylläpitäjä

Laivastohenkistä kiltatoimintaa

Kilta on Laivastossa, Merivoimissa ja Merivartiostossa palvelevien laivaston- ja sotilasperinteen ylläpitäjä ja yhdistäjä, toiminta-alueena koko Suomi. Kilta on ollut jäsenenä Maanpuolustuskiltojen liitossa koko toimintansa ajan.

Killan toiminta kannustaa vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön ja varmistaa merihenkistä maanpuolustustahtoa. Killan toiminta-ajatus on tarjota jäsenilleen ikään, sukupuoleen, sotilasarvoon tai asuinpaikkaan katsomatta toiminnallisen, vapaaehtoisen merihenkisen maanpuolustusyhteisön. Jäsenistö koostuu laivastohenkisistä miehistä ja naisista, amiraalista matruusiin, kaikki ovat tervetulleita mukaan. Killan toimintaa ohjaa maanpuolustustahto, sotiemme veteraanien muiston kunnioittaminen ja vaaliminen sekä Merivoimien ja sen Laivaston työn tukeminen perinteitä kunnioittaen, tässä ajassa ja tulevaisuudessa.

Killan motto: Laivaston perinne ja tulevaisuus.

Oma lippulaiva M/S Kilstar

Veneilystä kiinnostuneet ovat tervetulleita m/s *Kilstar* H6:n miehistöön ja kesäisiin harjoitusajoihin. Killan jäsenet voivat myös osallistua MPK Meripuolustuspiiriin koulutukseen. Koulutustilaisuuksia on kesän aikana runsaasti. Killan harjoituksissa opetellaan mm. aluksen käsittelyä, väyläajoa, navigointia ja koneenkäyttöä.

Myös jokakesäinen pitkä purjehdus tarjoaa halukkaille mahdollisuuden osallistua unohtumattomaan merielämään. Tiistai on perinteinen purjehduspäivä, jonne kaikki veneilystä kiinnostuneet kiltalaiset ovat tervetulleita. Aluksen kotisatama on Pohjoisrannassa Helsingissä.

Tiedotusta ja yhteistoimintaa

Kilta julkaisee omaa lehteä, kaksi kertaa vuodessa ilmestyvää *Ankurinappia*, ja jäsenet saavat myös Maanpuolustuskiltojen liiton lehden *Maanpuolustajan*. Näissä lehdissä killta kertoo toiminnastaan ja ilmoittaa yhteisistä tapahtumista. Lehdistä voi lukea monipuolisia ja mielenkiintoisia artikkeleja Laivastosta ja Merivoi-

mista sekä maanpuolustuksesta. Kilta palkitsee kotiutuvia Rannikkolaivaston merisotilaita sekä Merisotakoulun reserviupseerikurssilta menestyneen upseerikokelaan.

Kilta kuuluu valtakunnalliseen Maanpuolustuskiltojen liittoon sekä Etelä-Suomen kiltapiiriin. Kilta toimii Sinisessä Reservissä ja MPK Suomenlahden Meripuolustuspiirissä. Merivoimat, Rannikkolaivasto ja sen joukko-osastot, Merisotakoulu sekä Suomenlahden Merivartiosto ovat keskeiset yhteistyökumppanit.

Kilta myy toimintaa tukeakseen kiltatuotteita, esim. pipoja, klubitakki- ja lakkimerkkejä, veneviiriä ja ankurivyötä. Myös killan 40 v. historiasta kertova kirja: *Laivastonmiesten Lokikirja*, on tilattavissa.

■ Lippulaiva M/S Kilstar.

Neljännesvuosisata merellistä reserviläistoimintaa

Killan perustamisesta puhuttiin paljonkin jo 1980-luvun ja 1990-luvun Merivartioston kertausharjoituksissa, jossa sama reserviläisporukka tapasi olla käskettynä paikalla. Muistan, kun 1990-luvun alkupuolella soitin Pirttisaaresta kotiin ja kerroin viihtyväni kertausharjoituksissa erinomaisesti, oli silloinen vaimoni kertonut tämän naapurillemme, ja olivat siellä ihmetelleet, miten kertausharjoituksissa saattaa viihtyä. Pitivät minua kaikesta vähän outona.

Porukan ikäännyttyä ja kovien kertausharjoitusten jäädessä historiaan saimme yllättäen miellyttävän kutsun Katajanokalle Merivartioston Perinnehuoneeseen vapunaaton aattona 2000. Tilaisuus oli jännittävä, vaikka joitakin tuttujaakin kasvoja joukossa näkyi. Kommodori **Timo Eckstein** avasi tilaisuuden, ja **Timo Mäkiö** oli eräänlainen tilaisuuden promoottori. Hänet valittiin myös killan ensimmäiseksi puheenjohtajaksi.

tulivat tutuiksi *Merikarhu* ja *Valpas*. Harjoitukset keskittyivät meripelastamiseen ja valvontaan, ja lähes jokaisessa harjoituksessa oli oleellisena osiona ensiapu ja hypotermia.

Ensimmäiset railakkaat koko jäsenkuntaa käsittävät juhlat pidimme Töölössä Humallahden Venekerhon tiloissa, kun kilta täytti viisi vuotta vappuna 2005. Juhlista ei ole arkistoomme jäänyt kuvia, mutta juomatailaus on edelleenkin olemassa. Seuraavat melkein 20 vuotta olemmekin sitten juhlineet hillitymmin. Killalla on myös oma veneilykerho ja veneilylippu. Kutsummekin itseämme puolisolitaalliseksi pursiseuraksi.

Killan ensimmäinen hallitus vuodelta 2000 oli innokas ja aikaansaava, kuten kaikki sen jälkeenkin. Hallituksesta on **Jorma Tenhovuorta** lukuun ottamatta vielä kaikki mukana killan jäseninä. Allekirjoittanut on ollut hallituksessa aina perustamisesta saakka. Ensimmäinen 21 vuotta rahastonhoitajana ja nyt toista vuotta puheenjohtajana.

Killan jäsenmäärä kävi 2010-luvun

alussa alle 40 jäsenessä, mutta aktiivisten puheenjohtajien ansiosta se lähti jälleen nousuun 2014 lähtien ja on tätä kirjoitettaessa 116 jäsentä.

Toimintaa on aktiivisesti kehitetty, ja killalla on erittäin ansiokas ampumajoukkue ja vuokrattu ampumarata Loviisassa. Ammuntatapahtumia oli vuonna 2022 kaikkiaan 15, ja ammuksia kului n. 12 000 kpl.

Toiminnan haasteina on jäsenten hankinta ja pitäminen killassa. Erityisen tärkeää olisi saada aktiivisia ja toimintaa eteenpäin vieviä jäseniä, kouluttaa heitä sekä killan jäsenten toimintaa edistäviin tehtäviin että hallintoon, sen uudistamiseen ja jatkuvuuteen. Killan tämän vuoden päätemana hallinnon puolella on terävöittää strategiaa ja jalkauttaa se killan kaikkiin osa-alueisiin.

Killan toiminnasta lisää killan sisäisillä nettisivuilla.

Onnea 60 vuotta täyttävälle Maanpuolustuskiltojen liitolle!

Suomenlahden Merivartiokilta Ry
www.slmvk.fi

Suomenlahden Merivartiokilta perustettiin 29.4.2000 Katajanokalla Merivartioston perinnehuoneessa

Paikalle oli kokoontunut 25 innokasta merivartioston reserviläistä ja kantahenkilökuntaa kuluva. Maanpuolustuskiltojen liittoon kilta liittyi heti perustamisensa jälkeen 17.5.2000. Killan toiminta oli aluksi vilkasta, ja jäsenmääräkin lähenei hyvin nopeasti 100 jäsentä.

Pidimme harjoituksia yhdessä Merivartioston kanssa apuna myös meripelastusseuran alukset. Usein olimme eri merivartioasemilla, ja aluksista

■ Killan ensimmäinen hallitus Jari Lehtola, Pekka Lieppinen, Jorma Tenhovuori, Timo Mäkiö (ensimmäinen pj), Kare Ojaniemi ja Lauri Hotanen.

50 vuotta tutkatietämyksen ja -perinteen vaalimista

Tutkamieskilta perustettiin 7.11.1972 Sähköteknillisen koulun siipien suojaan. Killan historiaan mahtuu paljon tapahtumia, niin isossa maailmankuvassa kuin pienessä. Siitä kun Tutkamieskilta perustettiin vuonna 1972, on elektroniikka ja tutkatekniikka muuttunut melkoisesti. Siitä mikä tekniikassa on tätä päivää, voitiin vain unelmoida kiltamme perustamisen aikaan.

Tutkamieskillan kannalta on valitettavaa, että Puolustusvoimien tekniikan oppilaitos, Sähköteknillinen Koulu on lakkautettu. Erityisesti *MVT-historiikka* tehdessä tuli esiin, että opinahjoa muisteltiin kunnioituksella. Koulu koulutti Puolustusvoimien palveluksessa olevia sekä varusmieskoulutuksessa olevia henkilöitä.

SähköTK:lla opiskelu ja myös kertausharjoitukset olivat luonnollinen reitti tulla Tutkamieskillan jäseneksi. Nyt tämä reitti ja kosketuspinta puuttuvat. Ilmeisesti Puolustusvoimat ei näe kiltä-, museo- ja perinnetyötä yhtä tärkeäksi kuin ennen.

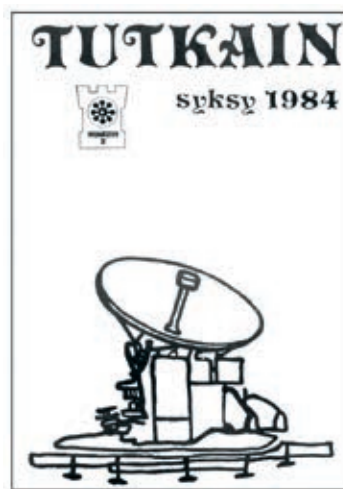
Yhteistyö Tutkamieskillan ja SähköTK:n kesken

Kilta ja koulu toimivat vuosien varrella yhdessä. Vuonna 1989 järjestettiin killan ja Sähköteknillisen Koulun yhteinen seminaaritapahtuma. Keväällä 1992 Pääesikunnan Sähköteknillinen osasto, Sähköteknillinen Koulu ja Tutkamieskilta järjestivät laajan seminaarisarjan nykyaikaisesta tutkatekniikasta. Seminaarisarja kohdennettiin Puolustusvoimien tutka-alan keskeisessä tehtävissä toimivalle henkilöstölle. Esitelmöitsijät edustivat alan teollisuutta, maahantuontia ja tutkimustoimintaa. Eräs merkittävä tapahtuma oli myöhemmin myös Sensori 2000 -seminarisarja.

Tärkeä oli vuonna 1978 perustettu stipendirahasto, joka siirrettiin killan hallinnoimaksi vuonna 1990. Stipendirahastolla oli hoitokunta, jossa oli edustus koululta ja kiltalta. Stipendeillä muistettiin koulussa hyvin opiskelleita.

Killan myötävaikutuksella saatiin koululle myös tavaralahjoituksia. Toisaalta koulun kautta pystyttiin kehittä-

tämään killan toimintoja ja järjestämään retkiä. Killalle löytyi koulun puolelta kuljetus- ja muuta apua. Killan kokouksia ja tapaamisia tarjoiluineen pidettiin monen siviilipuolen toimijan tiloissa. Toimijat saivat samalla mahdollisuuden mainospalaan.

■ Ensimmäisen Tutkaimen kansi.

Tutkain – yhdysside kitalaisiin

Parina alkuvuonna lehti ilmestyi kerran vuodessa, jonka jälkeen oli muutaman vuoden tauko, kunnes vuodesta 1989 lehti tuli 1-2 kertaa vuodessa. Vuodesta 2003 *Tutkainta* on tehty kolme numeroa vuosittain, ja korona-aikaan numeroita on tullut neljä. Tällä kompensoitiin peruuntuneita yhteisiä tapaamisia.

Juhlavuoden lopulla ilmestyi *Juhla-Tutkain*, johon oli kerätty yhteenvetona menneitä tapahtumia. Lisäksi lehdesä oli kahden perustajajäsenen muistelmat.

Muistomerkit

Ensimmäiset Suomeen 1943 saadut ilmavalvontatutkat, Raijat, sijoitettiin tukemaan Helsingin ilmapuolustusta. Tutkat pystytettiin Kivikkoon ja Kuninkaansaareen. Helsingissä Kivikon urheilupuiston mäellä on kallioon hakattu muistolaatta siellä olleelle ilmavalvontatutkalle eli Raijalalle. Ilmapuolustuksen kiltojen työn tuloksena muistokirjoitus paljastettiin 25.4.1997. Tutkamieskilta oli tässä hankkeessa mukana.

Ilmavalvontaluotaimet, kuten tutkia sodan aikana nimitettiin, paransivat olennaisesti Suomen ilmavalvonnan tasoa.

Alkupalvesta 2018 ilmatorjuntaan liittyvien maanpuolustuskiltojen ja Ilmatorjuntamuseon kesken käynnistyi

■ Pronssinen muistolaatta on kiinnitetty bunkkerin betoniseinään. Raija pystytettiin sen vierelle 75 vuotta aiemmin.

■ Severi numero 104 It-museolla Tuusulassa.

hanke saada Kuninkaansaaren Raijalle oma muistolaatta. Pronssivalua oleva laatta paljastettiin 4.9.2018 Raijan entiseen sijoituspaikkaan. Laatassa on kohokuvana tyylitelty Raija-ilma-
valvontaluotain.

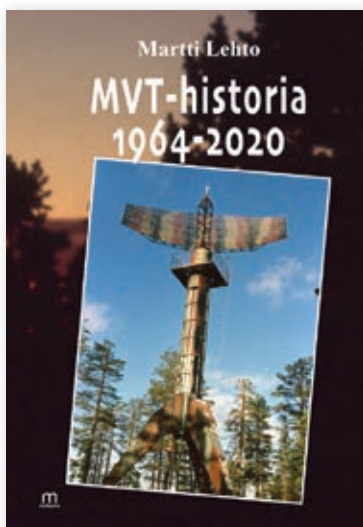
Museotutkien kunnostusta

Vuonna 1987 aloitettiin Sotamuseon omaisuutta olevan AA3 Mk7:n eli tulenjohtotutka VRRTI:n kunnostus. Tutkaa kutsuttiin nimellä "Severi". Kiltalaisten johdolla tutka kunnostettiin yhdessä Sähköteknillisen Koulun kurssilaisten kanssa. Kunnostettu ja entisöity tutka luovutettiin myöhemmin Ilmatorjuntamuseoon.

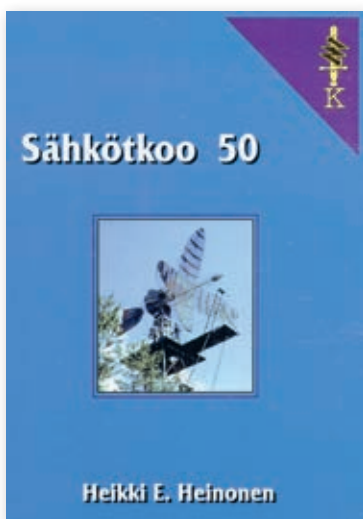
Tuusulan Ilmatorjuntamuseon pihalla oli sään armoilla sodanaikainen Irja-tulenjohtotutka. Ryhmä kiltalaisia hoiti tutkan kunnostuksen näyttely-kuntoon. Irja on nyt museon Helsingin torjuntavoittoon liittyvää näyttelyä.

Kirjaprojektit

Vuosien varrella on killan jäsenten johdolla kirjoitettu, koottu ja julkaistu kirjoja ja suppeampia julkaisuja. Vuonna 1998 julkaistiin historiikki *Sähkötkoo 50* Sähköteknillisen koulun 50-vuotista taivalta muistamaan. Kuin sattuman oikusta tuli samoihin aikoihin kuluneeksi 55 vuotta tutkien saapumisesta Suomeen ilmapuolustuksen käyttöön, joten tapahtuma

■ Kotimaisesta tutkasta ja siihen liittyvistä järjestelmistä on kattava teos.

■ Kirjassa on Sähkötkoon 50-vuotis- ja killan 25-vuotishistoriikki.

50-vuotiaan killan on mietittävä tuleva toimintamuoto.

sai yhden luvun kirjaan. Tutkamieskillan 25-vuotinen taivalkin oli kirjassa mukana.

Tutkan taipaleelta -kirjaan on koottu laajasti tutka- ja elektroniikka-asiaa. Kirja julkaistiin vuonna 2011.

Vuonna 2021 julkaistiin viimeisin kirja *MVT-historia 1964-2020*. Historiikki kertoo Suomessa kehitetyn, valmistetun, käytetyn ja ylläpidetyn ilma-
valvontatutkan historian. Tutka oheisjärjestelmineen oli käytössä yli 40 vuotta.

Tutkamieskilta 50 vuotta, miten eteenpäin

Uusia jäseniä kiltaan tuli paljon kertausharjoitusten kautta. Nyt kun tätä jäsenhankintareittiä ei ole, niin killan jäsenistö vanhenee. 50-vuotiaan killan on mietittävä tulevia toimintamuotoja. Mutta joka tapauksessa saamme olla tyytyväisiä killan menneisiin vuosiin ja aikaansaannoksiin.

TEKSTI: MARTTI TULIMAA

Talvisodan päättymisen muistojuhla Tuusulassa

Sunnuntaina 12.3.2023 klo 14.00 kajahti ilmoille *Lippulaulu – Siniristilippumme*. Suomen lippu saapui historilliseen juhlatilaan Hyrylän varuskunnan entiseen ruokalaan. Tila toimii nykyisin koko Tuusulan ruokapalvelujen keskuksena.

Paikalle oli kokoontunut arvovaltainen julayleisö juhlimaan talvisodan päättymisen 83-vuotisjuhlaa ja samalla ilmaisemaan rajatonta kunnioitusta veteraaniemme merkittävästä panoksesta ja 105 kunnian päivästä.

■ Puolustusvoimien komentaja kenraali Timo Kivinen.

Talvisota vahvisti lopullisesti Suomen itsenäisyyden ja samalla ”hitsasi” Suomen kansan yhtenäiseksi.

Juhlapuhujana toimi Puolustusvoimain komentaja kenraali **Timo Kivinen**, ja puheen päätti Tuusulan mieslaulajat, johtajanaan **Taina Piira**, esittämällä komeasti ja liikuttavasti Veteraanin Ilatahuuto -musiikkiesityksen.

***Talvisota vahvisti
lopullisesti Suomen
itsenäisyyden ja
samalla ”hitsasi”
Suomen Kansan
yhtenäiseksi.***

Juhlan yhteydessä Tuusulan seurakunnan kirkkoherra **Ulla Rosenqvist** muistutti hartaudessa tilanteesta rintamalla ja uhrista, jonka moni suomalaisista antoi isänmaan hyväksi. Tilannehan ei ole kovin kaukana tämänpäivän Ukrainastakaan. Lopuksi laulettiin virsi 584 *Siunaa ja varjele meitä*.

Juhlalta lähetettiin rovasti **Hannu Hartalan** johdolla seppelipartio Tuusulan upean kirkkopuiston ja Tuusu-

lanjärven rannassa sijaitsevalle sankarihaudalle.

Tässä yhteydessä allekirjoittanut ei voinut olla ajattelematta omien läheisten tilannetta 1939-1940. Toinen isoisistani taisteli Äyräpäässä **Matti Laurilan** joukoissa ja toinen Sallan rintamalla. Vaimoni toinen isoisä taisteli Marokon kauhun naapurikompaniassa legendaarisella Kollaalla rintamalla. Toinen hänen isoisistään antoi sen suurimman uhrin ja katosi sekavassa taistelutilanteessa Viipurin Tammisuolla talvisodan viimeisenä päivänä 13.3.1940. Parempaan musiikkiin kuin *Suomen lauluun* ei ajatuksiani olisi voinut päättää.

Tilaisuuden päätössanat lausui **Jari Anttalainen**, Tammenlehvän Keski-Uudenmaan perinneyhdistyksen pj. eversti evp. Tämän jälkeen Suomen lippu poistui *Maamme*-laulun saattelemana.

Tilaisuus päättyi kahvitarjoiluun josta vastasi kuten niin monesti sotilaskotisisaret.

Musiikkiesityksien säästyksestä vastasi Tuusulan seurakunnan kanttori, piano- ja urkutaiteilija **Antti Vilkkö**.

Turvakurssin Kilta toiminut 30 vuotta

Kilta perustettiin 9.11.1992 Tuusulan Taistelukoululla ensimmäisen Suomessa järjestetyn Kansalaisen turvakurssin oppilaiden aloitteesta yhdyssiteeksi Turvakursseille osallistuneille.

■ TEKSTI: OUTI JOUTSENO,
KILLAN PUHEENJOHTAJA

Kilta mahdollisti maanpuolustus- ja turvallisuuskoulutuksien jatkumisen ”ikään, sukupuoleen ja so-tilasarvoon katsomatta”. Hyrylän varuskunta ja Taistelukoulu toimivat ensisijaisina toimintaympäristöinä. Kilta järjesti mm. maastotaitokursseja, tutustumisretkiä ja kiltailtoja turvallisuustietojen ja -taitojen teemoilla. Oma lippu naulattiin käyttöön vuonna 1995. Sääntömuutoksen avattiin mahdollisuus ampumatoiminnalle.

Toiminta oli alusta alkaen vilkasta. Kun naiset pääsivät 1995 varusmiespalvelukseen, Turvakurssin Kilta kutsui Tuusulan Taistelukoululle ruotsalaisen ilmavoimien kapteenin **Taina**

Lémanin Halmstadista kertomaan kokemuksistaan naisten varusmiespalveluksesta Ruotsissa. Esitys herätti suurta kiinnostusta ja keräsi salin täydeltä yleisöä, Puolustusvoimien kantahenkilökuntaa ja myös valtakunnallista mediaa.

Turvakurssin Killan toiminta-ajatus on ”maanpuolustusaatteen ja -koulutuksen edistäminen sekä veteraanityön kunnioittaminen tasa-arvon hengessä”.

Kilta kutsui 2012 kummiyhdistyksen Järvenpään Rintamaveteraanit ry:n, jonka jäsenien hyvinvointi ja Järvenpäässä sijaitsevan veteraanijalan ylläpitämiseen liittyvät tehtävät ovat säännöllisesti ohjelmassa. Syyskesällä pidettävä Elojuhla, erilaiset vi-

***Turvakurssin Killan
toiminta-ajatus on
"maanpuolustus-
aatteen ja -koulutuksen
edistäminen sekä
veteraanityön
kunnioittaminen
tasa-arvon hengessä".***

sailut viikkotapaamisissa ja tarjoilun toteuttaminen ovat kovasti ilahduttaneet niin veteraaneja kuin kiltalaisiakin. Kilta on osallistunut Veteraanikeräyksiin säännöllisesti.

Killan osallistuminen alueellisten ja valtakunnallisten yhteistyökumppaneiden toimintaan on antanut merkittävyyttä toimintaan. Yhteistyö Maanpuolustuskoulutuksen kanssa, kurssien järjestely ja toteutus näyttelevät edelleenkin tärkeää roolia Killan toiminnassa painottuen lähinnä kokonaisturvallisuuteen liittyviin alueisiin. Kiltalaiset järjestivät ja johtivat selviätkö sähköttää -koulutuksen sekä 72 tuntia- ja varautuminen kotona -kurssit, verkkoturvallisuuteen liittyvän koulutussarjan ja viimeksi suosittu henkisen tuen kurssin.

Kevään aikana on suunnitteilla muonitusryhmä vapaaehtoisen pelastuspalvelun tarpeisiin. Mikkelin Sodan ja rauhan keskus Muisti ja muut museot tulevat olemaan niin ikään kevään tutustumiskohteina.

Hyvä henki, osaava ja innostunut jäsenistö on Killan aktiivisuuden perusta. Jäsenistöstä löytyy kouluttajia, organisoojia, tiedottajia, ruokahuoltajia, kädentaitajia, runonlausujia ja ihan oma trubaduuri!

Kilta juhli tasavuosisiaan kutsuvierastilaisuuden ja sitä seuranneen jäsentilaisuuden merkeissä. Kiitämme lämpimästi puheenjohtaja **Marko Patrakkaa** siitä, että hän kunnioitti tilaisuutta läsnäolollaan ja luovutti Kiltalle Maanpuolustuskiltojen liiton plakettin.

***Killan osallistuminen alueellisten ja
valtakunnallisten yhteistyökumppaneiden
toimintaan on antanut merkittävyyttä
toimintaan.***

VAPAAEHTOISTOIMINTA – HAASTE VAI VOIMAVARA

Vapaaehtoistoiminta, vapaaehtoistyö. Ensilu-
kemalla sanat tuntuvat kunnioitusta herättä-
vältä ja jalolta, jopa uhrautumista kuvaavalta
toiminnalta. Se kuvaa ryhmää tai toimintaa,
johon joku on sitoutunut omalla ajallaan ja
materiaalipanostuksellaan. Se on myös persoonan piir-
re tai tapa ihmisessä, josta vapaaehtoistyötä tekevää
kanssaihmistä usein ihaillaan.

”Vapaaehtoistyö voi usein olla vilpittömästi epäitse-
käästä, pyyteetöntä toimintaa, jossa toisen hyvä asetee-
taan oman edun edelle”, kuvailee **Anita Löfberg**, po-
siitiivisen psykologian valmentaja. Kaikilla meillä on
lähipiirissä kadehdittavan energinen persoona, joka on
tehokas kaikessa ja hoitaa työn sekä perhe-elämän li-
säksi vielä hyvinkin sitoutuneesti sitä ja tätä – usein
vapaaehtoisesti.

Tässä ajassa on jo suuremmalle osalle lukijoista var-
masti tuttua tunnistaa itsessään ja muissa eri perso-
onien piirteitä, mitä tulee erilaisiin työskentelytapoihin.

Joku nauttii puurtaessaan oman harrastuksen parissa
yksinään, tarkkuutta vaativassa työssä, ilman ympäril-
lä hyörivää ihmisryhmää. Toiset taas vasta lataavatkin
akkuja mahdollisimman ison ihmismassan keskellä.

Usealla meistä on lähipiirissä kadehdittavan energi-
nen persoona, joka on tehokas joka paikassa ja hoi-
taa työn ja perhe-elämän lisäksi vielä hyvinkin sitoutu-
neesti erilaisia asioita – usein vapaaehtoisesti. Löfberg
avaa kolmea eri tunnistettavaa piirrettä tästä. ”Opis-
kellessani positiivisen psykologian asiantuntijaksi tu-
tustuimme antajiin, ottajiin ja tasaajiin. **Adam Grant**
jakaa vastavuoroisuuden perusteella ihmiset kolmeen
kategoriaan: antajat (Givers), ottajat (Takers) ja yhteen-
sovittajat (Matchers). Mielestäni teoria voisi sopia hy-
vin vapaaehtoistyötä tekeviin. Osaatko tai tunnistatko
näistä itsesi ja omat toimintatavat?

Jo näillä tunnistautumistiedoilla itsestämme osaam-
me tasapainotella elämän eri kuormittavuustekijöi-
den kanssa. Toisin kuin työelämässä, vapaaehtoisto-

PUOLUSTUSVOIMAT

■ Ryhmässä
erilaisuus on
voimavara.

minnassa kukin voi säädellä oman kuormituksensa tasoa. Työelämän stressaavuudesta, burn-outista ja loppuun palamisesta on puhuttu mediassa jo pitkään. Yhä useammin saamme lukea uraohjuksista, joita on kohdannut täydellinen lennon yhtäkkinen katkeaminen kuin suoraan seinään, kun keho ja mieli eivät ole enää jaksaneet kaiken paineen alla.

Entäpä vapaaehtoiset, kuka huolehtii heidän jaksamisestaan?

Vapaaehtoistoiminnassa tätä ei juurikaan pidetä esillä. Pidetäänkö jopa hieman itsestään selvyytensä tietynlaista talkoohenkeä, joka ei katso aikaa, rahaa tai paikkaa. Tunnistammeko hiljaista asennetta vapaaehtoistoiminnassa? Oletetaanko ihmisen sijoittavan lähes automaattisesti pääomaansa harrastetoimintaan? Luonnollisesti, koska tämä hän on ihmisen vapaa valinta toisin kuin arkityö.

Lähtökohtaisesti vapaaehtoistoiminta nähdään kuitenkin isona, positiivisena voimavarana ja palauttavana tekijänä elämässä, ja sitä hän sen tuleekin olla. Vapaaehtoistyö on hienoa työtä, jota kunnioitetaan ja arvostetaan. Emme kuitenkaan voi sulkea silmiä tosiasialta, jossa asiat ovat uineet muutamien aktiivisten vapaaehtoisten työn tekijän harteille – hän on kuin kuutti kalliolla ja aivan yksin.

Miten saamme jatkettua tässä hetkessä syntynyttä in-

tohimoa ja kipinää jotakin aselajia- tai kiltatoimintaa kohtaan jatkuvuuden varmentamiseksi? Miten saamme nostetta omalle tekemisellemme, kun oma motivaatio on kadoksissa? Tunnistatko kiltasisaren tai -veljen väsähtämissen toiminnan jakautuessa ehkäpä vinoutuneesti aktiivitehtävien kesken tai muun elämän tuodessa haasteita, jotka vievät voimavaroja pois kiltatoiminnasta?

Käytännön vinkkejä kiltatyössä jaksamiseen

Haastateltavien kiltalaisten ajatuksia aiheesta:

- Yhteistyö ja hyvän hengen ylläpito.
Henkilökohtaisen jaksamisen seuraaminen ja tehtävien jaksottaminen sopivasti. Tärkeän ja antoisan asian parissa askarointi myös voimaannuttaa!
- Sääntöjä tulisi kehittää niin, että yhdistyksen luottamustehtävissä olisi riittävä vaihtuvuus/kierto. Johtotehtävissä enintään viisi vuotta.
- Sotilastaitojen ylläpito ja uuden oppiminen oman aselajin puitteissa. Tie uusiin tehtäviin ja sitä kautta mahdolliset ylennykset. Johtamis- ja koulutustaitojen kehittäminen.
- Tehtävien ja vastualueiden jakaminen.
- Etsikää aktiivisia toimijoita mukaan mm. messuille,

järjestämään kiltamatkoja, vahvistamaan yhteistyötä valtakunnallisesti.

- Muistutus siitä, että se on ”vain” harrastus, jonka pitäisi antaa vapaa-ajalle mielekästä tekemistä.

Kokeilemalla vapaaehtoisessa maanpuolustuksessa eri lajeja ihminen voi löytää itselleen sopivimman tavan toimia vapaaehtoistyön kentällä. Haastateltavat nostivat esille kiltojen osuuden taitojen ja koulutuksen jatkumon mahdollistajana ja erityisesti asevelvollisuuden jälkeen. Kilta on ollut monelle ainoa paikka ylläpitää hankittua osaamista ja oppia uutta.

Kiltatyössä vahvuudeksi koettuja elementtejä

- Onnistumisen kokemukset: historiateoksen valmistuminen, esitelmän tai pitkään kestäneen rakennusprojektin valmiiksi saattaminen. Muilta tullut positiivinen palaute.
- Yhteistyökanavien syntyminen tai vahvistuminen kunta-alueella sekä paikalliseen varuskuntaan ja sotilaskotiin.

Auttaminen vaikuttaa myös aivoissamme aivojen mielihyväalueisiin. Se lisää motivaatiota ja mielihyvää, jos kaverikin saa palkkion. Auttamisen biologisia vaikutuksia ovat mm. dopamiinin ja oksitosiinin määrän kasvu, mikä vai-

kuttaa sydänterveyteen sekä tulehdustasojen tasoon. Aivomme siis palkitsevat meitä siitä, kun toimimme ystävällisesti (SOYOUNG ET AL., 2017) muistuttaa Löfberg. Huomaamattamme voimme paremmin ollessamme vuorovaikutuksessa toisten kanssa.

Miksi teemme sitä mitä teemme?

Tyypillisesti esimerkiksi juuri varusmiespalveluksen käynyt kiltajäsen tai nuorempi vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön mukaan lähtenyt siviilihenkilö hakee kiltatoiminnasta usein vain mukavaa yhdessä tekemistä. Palkitseminen koostuu useista eri tekijöistä, tekeminen on jo itsessään palkinto. Toisaalta saattaa olla henkilöitä, jotka ovat vaikuttaneet vuosikymmeniä aktiivisessa kiltatoiminnassa koko resurssipatteristollaan. Heillä motiivina voi olla halu saavuttaa vapaaehtoistyön kautta eri virallisten tahojen huomionsoitukset, tunnustukset tai palkitsemiset.

Tästä saattaa alkaa, joskus huomaamatta, johtajuuden mureneminen, yhteisen tavoitteen kadottaminen, joka heijastuu vähitellen kiltatoiminnan käytännön työhön ja omaan jaksamiseen. Joskus intohimo saattaa vaarantaa jopa siviilielämää. Vapaaehtoistoiminnassa tai muussakaan harrastustoiminnassa harvoin aktiivihenkilön tavoite on siviilielämän tai perheiden hajoaminen tai muu kriisin

tuottaminen toisaalla elämässä. Tietoisuus omista motiiveista kussakin toiminnassa on ensiarvoisen tärkeää tarkistuttaa ajoittain – kuin hammaslääkärin muistutusvies-ti: kevyt toimintamotivaatioiden tarkistelu yleisellä tasolla. Olenko mukana sellaisessa toiminnassa, jossa haluan? Antaako se voimia vai huomaanko olevani stressaantuneem-pi? Heijastuuko tämä läheisiini?

”Kun tuli mahdolliseksi osallistua vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen ja toimintaan, oli selvää, että halusin oppia mm. turvallisuustaitoja ja asettua käytettäväksi kriisi- tai poikkeusolojen tehtävissä. Monet ajattelivat samoin, mutta väylien löytymisessä oli haasteita”, kertoo yksi haastateltava. Onko meillä tässä kehittämisen paikka?

Miten paljon ongelmia tunnistetaan tai sivuutetaan?

Haastateltavat nostivat esiin erilaisia haasteita kiltatyössä:

- toivotaan aktiivisia, uusia toimijoita, jotta samat tehtävät eivät keskity hallitukselle. Hyväksi todettiin vuosisääntö koskien vaihtuvuutta erityisesti toimihenkilötehtävien parissa oleville, mutta myös niille ”aina” samaa vapaaehtoistehtävää tekeville rivi jäsenille.
- onnistuin löytämään omalle kiltatyölleni jatkajan, 10 vuotta oli liian pitkä aika puheenjohtajana.

Työelämässä osataan ottaa huomioon työkierron virkistävä vaikutus: opit arvostamaan kollegan työnkuvaa, kun olet viikon hänen työtehtävissään. Entäpä kiltatyössä vapaaehtoisena? Voisivatko killassa kaikki halukkaat päästä kokeilemaan kaikkea toimintaketjuun kuuluvaa tai tutustumaan eri rooleihin lähemmin? Terve yritysjohto toimii läpinäkyvästi, osaa ”tuulettaa” toimihenkilöpaikkoja, jotta saadaan käytäntöön uusia toimintatapoja. Voisimmeko soveltaa sa-

maa käytäntöä talkoohengen rinnalle? Vahvistaa näin sisäistä ryhmäsynergiaa killassa.

Liitolta toivotaankin aktiivisempaa otetta seuraavalle 60-vuotistaipaleelle: olemme vahva toimija, jonka tehtävä on yhdistää, tukea ja vaikuttaa kiltayhteistyöhön sekä verkostoida kiltalaisia aktiivisemmin toisiinsa. Kun yhdistämme mukaan vielä kansainvälisen toiminnan, erityisesti näinä teknologian mahdollistavina aikoina, niin saatamme herätellä nuorempia osallistumaan mukaan.

Kysyin haastateltavilta, toivoisivatko he erityisesti liitolta toimihenkilöille osoitettuja psykologisia tai stressinhal-linan tuen saamisen työkaluja. Kokisivatko he sen olevan hyödyllistä vapaaehtoisessa toimihenkilötyössä?

Vastauksena sain mainintoja esimerkiksi resurssituen tarpeesta, koulutus toteutettuna eri tavalla kuin nyt.

- Talvikautena voisi pitää viikonlopun mittaisen koulutustapahtuman, jossa edellä mainittuja asioita käsiteltäisiin luennoilla ja ryhmätöissä.
- Kansainvälistä toimintaa tarvitaan, jos se istuu luontevasti toimintaan. Se on varmasti asia, jonka myötä saa myös nuorempia mukaan.
- Kun tuli mahdolliseksi osallistua vapaaehtoiseen maanpuolustuskoulutukseen, niin oli selvää, että halusin oppia turvallisuustaitoja ja asettua käytettäväksi kriisi- tai poikkeusolojen tehtävissä. Monet ajattelivat samoin, mutta väylien löytymisessä oli haasteita.

Yhteisöllisyyden kokemus – tärkeän ja antoisan asian parissa askarointi myös voimaannuttaa!

Vapaaehtoistoiminta koetaan suurimmalta osin elämänlaa-tua nostavana ja rikastuttavana. Automaattisesti siihen lii-tetään mm. hyvät sosiaaliset taidot, johtamistaidot tai nii-den harjoittaminen. Yksinäiset tai eri syistä yksin elävät

ihmiset kokevat saavansa vapaaehtoistoiminnasta suuresti elämään sisältöä ja kaivattua ihmiskontaktia, jota kotoa ei välttämättä löydy.

Ylisukupolvisen tiedon perintö, sen vaaliminen ja tallentaminen koetaan tärkeäksi ja kunnia-asiaksi killoissamme, mistä killat voivat olla ansaitusti ylpeitä. Suuri ikäjakauma osassa kiltatoimintaa mahdollistaa vanhan käytännön tiedon ja nykYTEknologian yhdistämisen. Nuoret vastavuoroisesti opettavat vanhempaa sukupolvea harjoittelemaan ja oppimaan tämän päivän taitoja, mm. maastoon mukaan otettavien tietotekniikkavälineiden kautta.

Kiltatoiminta ja vapaaehtoinen yhteistyö yli kiltarajojen koetaan todella tärkeäksi. Erityisesti oman aselajin killat ovat keskenään aktiivisia ja yhteydessä toisiinsa:

”Suurin voimavara ovat kanssakulkijat, kiltasisaret ja -veljet ja yhdessä kokemamme vahva maanpuolustustah-to.”

Yhteistyö ja hyvän hengen ylläpito sekä henkilökohtaisen jaksamisen seuraaminen ja tehtävien jaksottaminen sopivasti täytyy pitää mielessä.

Yhteiset projektit ja yhdessä tekeminen tuo synergiaa – löytäisimmekö hyödyllisiä kohtaamisia yhteistoiminnan merkeissä?

Moni ei välttämättä pysähdy ajattelemaan vapaaehtoistyön merkitystä meille ihmisinä, psykofyysisenä kokonaisuutena. Vuorovaikutuksessa oleminen toisten kanssa, yhteisten kokemusten jakaminen niin älyllisellä-, tunne- ja fyysisellä tasolla antavat eri lailla voimavaroja kohdata elämän muita haasteita. Anita Löfberg viitaakin tutkimukseen **Sandstrom & Dunn** (2014), mitä on hyvä tarkkailla. Mitkä ihmissuhteet tuovat minulle hyvää ja mitkä esimerkiksi vain vievät voimia? Myös heikot yhteydet eli tuttavien ja ventovieraiden kanssa koetut hetket ovat yhteydessä sosiaaliseen ja emotionaaliseen hyvinvointiin (Sandstrom & Dunn, 2014).

Uskon vapaaehtoisen maanpuolustuksen parissa ilme-nevän ”veljeä ei jätetä” -asenteen konkretisoituvan vahvemmin käytäntöön toiminnassa ja arvoissa. Kenellä on salitreeneissä syntynyt vastaavaa kokemusta kuulumisena osana ryhmää, joka on vierellä elämän nousuissa ja las-kuissa – elämän mittaisella jotoksella?

Tässä lopuksi muutamia perusperiaatteita yleisel-lä tasolla vapaaehtoisen ja vapaaehtoisjärjestön velvolli-suuksista ja vastuista, jotka antavat suuntaa siitä, miten työskennellä yhdessä, yhteisten päämäärän eteen, jotta toiminta on mukavaa kaikille.

Vapaaehtoisella on velvollisuuksia:

- toimia periaatteiden ja sääntöjen mukaisesti
- osallistua tehtävän edellyttämään perehdytykseen ja koulutukseen
- tiedottaa toiminnassa havaitsemistaan puutteista tai vaaroista
- sitoutua kulloinkin tehtävän edellyttämään

toimintaan siltä osin, kun on vapaaehtoisesti ja sovitusti lupautunut.

Vapaaehtoisella on oikeus:

- osallistua taitojensa ja kiinnostuksensa mukaisiin vapaaehtoistehtäviin
- tehtävässä tarvitsemaansa koulutukseen, tietoon, ohjaukseen ja tukeen
- osallistua toiminnan suunnitteluun ja kehittämiseen sekä vaikuttaa jäsenenä päätöksentekoon
- saada ja antaa palautetta sekä kokea arvostusta
- turvalliseen toimintaympäristöön
- kehittyä vapaaehtoisena.

Järjestöllä on velvollisuuksia:

- suunnitella, toteuttaa ja arvioida toimintaa vapaaehtoistoiminnan näkökulmasta vapaaehtoistoiminnan mukaisesti
- taata vapaaehtoisten oikeuksien toteutuminen ja varata vapaaehtoistoimintaan riittävät voimavarat
- ottaa vastaan vapaaehtoistoiminnasta kiinnostuneet ja pyrkiä etsimään heille heidän taitojensa mukaisia tehtäviä, sitouttaa
- tarjota vapaaehtoisille tehtävässä tarvitsemaansa perehdytystä, koulutusta, ohjausta ja tarvittavia työvälineitä
- arvioida toiminnan riskit, varmistaa turvallinen toimintaympäristö ja tarjota mahdollisuus kehittyä vapaaehtoistoiminnassa ja määritellä kussakin vapaaehtoistehtävissä vapaaehtoisen oikeudet ja velvollisuudet.

Järjestöllä on oikeuksia:

- valvoa toiminnan laatua, arvioida sen tehokkuutta, päättää sen jatkamisesta ja lopettaa toiminta, jos se on periaatteiden vastaista, laitonta tai se ei ole riittävän turvallista
- valita tehtäviin sopivia vapaaehtoisia ja kannustaa vapaaehtoisia aktiivisesti jäsenyyteen.

Haastateltavat:

Anita Löfberg
Outi Joutseno, Positive Psychology Practitioner
Tapani Korhonen, Valmentaja & voimaannuttaja
Martti Tulimaa, Ihmisjohtaja
Petteri Rokka

Suomen Punainen Risti: Vapaaehtoistyö

Kirjallisuutta:

Helena Åhman, Harri Gustafsberg: Tilannetaju, päätä paremmin
Harri Gustafsberg: Karhuryhmä

JÄSENETUJEN TARJOAJAT VUODELLE 2023

Korupaja Kaamos – Leijonakorusta jäsenetus vuoden 2023 loppuun!

-15% alennuskoodin tuotteelle:
https://korupajakaamos.com/products/suomileijona_koru

Tavinsulka - melontaa, SUP-lautailua ja saunomista Jyväskylässä ympäri vuoden! Verkkokaupamme tavaraostoksista tarjoamme -10% alennuksen sovelluksen kautta.

Altaalle.com verkkokauppatarjous!

Kiltalaisille nyt -20% kaikista verkkokaupamme uinti- ja vesi juoksuvälineistä sekä uima-asuista.

Sky Dive Finland

Jäsenkoodilla saa 40€ alennuksen verkkokaupassa tandemlahjakorteistamme 30.9.2023 saakka.

Remax Kiinteistönvälitys

mukana erikoisalennuksella -15 % välityspalkkiosta

Vuonna 2013 perustettu Hopeaseppä

Lotta Kukkola on yhden naisen käsityöryitys Kauhavalla Purmojärven rannalla. Kiltalaisille nyt -10% tilaustöistä 2023 vuoden ajan. Huom.! Killat voivat tilata Lotalta tällä etuudella kiltalogolla teetettyjä koruja palkitsemis- ja huomionosoituksena.

Mil-Safari Pornainen – etuus safaripalveluista

Mil-Safarit on erikoistunut järjestämään tapahtumia sotilasajoneuvoilla 1-70 hengen ryhmille ympäri vuoden. Kiltajäsenille on -10€ ryhmäalennus safaripalveluista.

Welhonpesä – melontakeskus

Klaukkalassa tarjoaa kajakki- ja melontatarvikkeiden alennuksen! Kiltajäsenille tarjolla etuus kotimaisista Winkkari ja Arctic 16 avokanooteista -15% alennuksen ohjehinnasta.

ALTAALLE.COM

RE/MAX®

MIL-SAFARIT.COM

Suomen Sotilas on maamme suurin ja vanhin riippumaton sotilasaikakausjulkaisu. Vuosikerta sisältää kuusi lehteä – yhteensä yli 500 sivua täyttä asiaa maanpuolustuksesta, sota-aidosta, sotilastekniikasta ja sotahistoriasta.

Tilaa nyt Suomen Sotilas

Maanpuolustus-
kiltalaiselle
kestotilaus vain
55 €/12 kk

Soita tilaus (03) 4246 5334
Voit tilata myös sähköpostitse
tilaajapalvelu@atex.com

Tarjous voimassa
31.5.2023 asti

100 vuotta
Suomen Sotilasta Suomen sotilaille.

Suomen sotilaat.

Vapaaehtoisen maanpuolustustyön ansiomitali

Pronssimitalin voi
esittää tai anoa myös
itselleen, jos mitalisääntöjen
ehdot täyttyvät.

Hopeamitali myönnetään
erityisansioista ja vain
ulkopuolisesta esityksestä.

Lunastushinnat ovat
100 € + postikulut (pronssi) ja
250 € + postikulut (hopea).

Hakemuslomakkeita ja sääntöjä voi
tilata Suomen Sotilaasta tai tulostaa
lehden kotisivuilta osoitteesta:
www.suomensotilas.fi

